

เลย์โอนา

เหตุผลที่เราทำ
งานเผยแผ่ศาสนา, น. 28

แทนที่จะทุกข์โศก
เรากลับปลื้มปิติ, น. 14

ผู้บุกเบิกในแปซิฟิก, น. 22

งูหางกระดิ่งในเป็สะพายหลัง
ของท่าน, น. 48

“ทุกคนเกิดมาพร้อม
แสงสว่างของพระ-
คริสต์ อธิปไตยนำทาง
ซึ่งทำให้แต่ละบุคคล
รู้จักสิ่งถูกจากสิ่งผิด
สิ่งที่เรากับแสง
สว่างนั้นและวิธีที่เรา
ตอบสนองต่อการ
กระตุ้นเตือนเหล่านั้น
เพื่อดำเนินชีวิตอย่าง
ชอบธรรมเป็นส่วน
หนึ่งของการทดสอบ
ความเป็นมรรตัย”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์,
ประธานไควรัมเอครสาวก
สิบสอง, “สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้”
เลียวไฮนา, พ.ศ. 2013, 7.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: การเก็บเกี่ยวของพระผู้เป็นเจ้า โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระพันธกิจ อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: พระเมสสิยาห์

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย เดสตี นิลส์สัน
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย เจสัน ลินด์เซย์

บทความพิเศษ

- 18 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด โดย เอ็ลเดอร์ยูน ฮวาน ซอย เพื่อนองครักษ์จะถูกลงโทษใหม่ถ้าข้าพเจ้าไม่ดื่มสุราที่ผู้บัญชาการรินให้เรา
- 22 ผู้บุกเบิกในทุกแผ่นดิน: ตองกา—แผ่นดินที่อุทิศแด่พระผู้เป็นเจ้า โดย ฮาร์วาลีน เค. เซโคนา สมเด็จพระราชาธิบดีจอร์จ ดุบุที่ 1 อุทิศตองกาแด่พระผู้เป็นเจ้าเมื่อ 175 ปีก่อน วิสุทธิชนชาวตองกายังคงอุทิศตนในทุกวันนี้
- 28 สาเหตุที่เราแบ่งปันพระกิตติคุณ โดย เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน การแบ่งปันพระกิตติคุณไม่ใช่โปรแกรม แต่เป็นอุดมการณ์—อุดมการณ์ของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์
- 34 พันธสัญญาอันเป็นนิจของพระผู้เป็นเจ้า เรียนรู้ว่าพันธสัญญาแห่งอับราฮัมเกิดผลอย่างไรในเวลาของเราและตลอดมิลเลเนียม

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนเมษายน 2014
- 11 ศาสดาพยากรณ์พันธสัญญาเดิม: โยบ
- 12 เราพูดถึงพระคริสต์: สัญญาเรื่องอนาคตของเราสองคน โดย เจโรลีน บัลลาร์ด สเตาด์
- 14 บ้านเรา ครอบครัวเรา: เรารู้ว่าเราอยู่ที่ไหน โดย เฮอรันั้นโด บาสโต
- 16 ข่าวศาสนจักร
- 38 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: ใช้ศรัทธาแทนความกลัว โดย แคเธอรีน เนลสัน

42

- 42** ดำรงชีวิตบนแผ่นดินนี้ราวกับจะอยู่เป็นปีๆ
โดย เดนนิส ซี. กอนต์
คุณจะไม่พอใจกับสภาพการณ์ของชีวิต
คุณเสมอไป แต่คุณยังคงมีความสุขได้
- 46** พระบิดาบนสวรรค์ตรัสไม่—และใช่
โดย แองเจลิกา แฮ็กแมน
เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนของดิฉันว่า “ไม่” แสดงว่า
ที่พระองค์ตรัสจริงๆ คือ “ยังไม่ใช่”

ดูว่าท่านจะหา
เสียโชนาที่
ซ่อนอยู่ในฉบับ
นี้ได้หรือไม่
คำใบ้: อย่าเป็น
แกะ!

60

- 48** ความจริงที่สมควรรู้มากที่สุด
โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
อย่าเก็บงำกระดิ่งไว้ในเป้สะพายหลัง
การกลับใจอย่างสมบูรณ์อยู่ในวิสัยที่ทำได้
- 52** ห้องสนทนา
- 53** โปสเตอร์: คู่ผู้สอนศาสนา
- 54** ผู้สอนศาสนาเด็กกลัวหอม
โดย มินดี ไรย์ ฟรีดแมน
เด็กกลัวหอมรสชาติกลมกล่อม
แต่เด็กหนุ่มเหล่านี้มีบางอย่างที่
รสชาติดียิ่งกว่านั้น
- 56** จากสนามเผยแผ่: ปาฏิหาริย์ที่สนามบิน
โดย โธมัส อี. โรบินสัน ที่ 3
เที่ยวบินจะออกในไม่ช้า แต่เรายังซื้อตั๋ว
ไม่ได้
- 58** คำถามและคำตอบ
คุณแม่ทำงานทั้งวัน ฉันจะทำให้ความ
สัมพันธ์ของเราดีขึ้นได้อย่างไร
- 60** เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ต้านแรงโน้มถ่วง: ออกไปด้วยศรัทธา
โดย บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
เมื่อเราทำตามมาตรฐานของศาสนจักร
อยู่เสมอ เราจะต้านอิทธิพลของ
ปฏิปักษ์ได้
- 62** ใครงานแต่งงานจึงวิเศษยิ่ง!
โดย เบ็น และ ราเชล นีลเซ็น
เรารักการแต่งงาน นี่คือเหตุผล

72

- 65** พยานพิเศษ: พอแล้วหรือในตอนนี
ถ้าเพียงแต่ เชื่อ ว่าศาสนจักรแท้จริง
โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 66** คมวาตะ
- 67** ฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์
โดย ยีเซ็น
น้องชายฉันบาดเจ็บ ฉันจะทำอย่างไร
- 68** พรของไอซา
โดย แม็คเคนซี แวน เอนเจลเฮนไฮเวิน
พ่อของไอซาไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร
เธอต้องการให้สถานการณ์ต่างจากนี้
เล็กน้อย
- 70** สิงโตขี่ลาด
โดย เอ็ดเดอร์ คาซูฮิโกะ ยามาฮิตะ
แลมเบิร์ตคิดว่าตนเป็นแกะจนกระทั่ง
สุนัขป่าปรากฏตัว
- 71** หน้าที่ของหนู
- 72** เพื่อนทั่วโลก: ฉันซื้อคาลินีจากตองกา
โดย เอมี เจน เลวิตต์
- 74** นำปฐมวัยกลับบ้าน: กิจกรรมที่ตีงาม
จะเสริมสร้างครอบครัวของฉัน
โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้
- 76** สำหรับเด็กเล็ก: เพื่อน ๆ ของเอลี
โดย เจน นิกเคอร์สัน

สิงหาคม 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 8

เลียดโฮนา 10988 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีทอร์ เอฟ. อุกทตอร์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, วิลเลียม เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอลด์, เอ็ม. วิลเลียมส์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: โยเซฟ แอล. อาลอนโซ, เมอร์วิน บี. ฮาร์วินสัน, เซย์น เอ็ม. โบเวิน, สแตนลีย์ ซี. เลสลีย์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนติโอ เอ. วอนทัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ร

ผู้ช่วยฝ่ายจัดพิมพ์: ลีซา ซี. โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาเนีย บีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, มินดีช ไรย์ ฟริตแมน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์รี พอร์เตอร์ กอนด์, เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล แวงเคนเบิร์ก, มาร์ธาชา วิดัลสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตต์ อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, แมนดี้ เอ็ม. เบนท์ลีย์, ซี. คิมบัลล์ บอดด์, โธมัส โฮลต์, เนต ไทน์ส, คอลลีน ฮิงคิลีย์, เอลิซ พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, เบรค เทียร์, เค. นีโคล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเคอร์ ฮูร์นี

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงคัส, คอบบี้ ไบรอร์ฟ, บริดจ์, จูดี เบเวอร์เดดด์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายล์ เทด แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซตจิวค

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: คีธอร์ กฤษณะโลม

เลียดโฮนา (ISSN 1521-4761) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลียดโฮนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลียดโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย ทัมพูชา เซบู จีน จีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอิสแลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาส เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มอลโดเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว ซีโลเวเนีย สเปน สวาฮิลี สวีเดน ตากาล็อก ดาฮิลี ไทย ตองกา ยูเครน อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียดโฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่นอนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: August 2014 Vol. 38 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 1521-4761) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at . (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว แนวคิดสองประการมีดังนี้

“ผู้สอนศาสนาเด็กกล้วยหอม” หน้า 54:

ท่านอาจทำเค้กกล้วยหอมกับครอบครัว (หรือขนมแบบอื่นที่ครอบครัวชอบ) และนำไปให้คนที่ครอบครัวท่านรู้สึกได้รับการดูแลให้แบ่งปันพระกิตติคุณกับเขา ท่านสามารถแบ่งปันข่าวสารเดียวกันกับที่ผู้สอนศาสนาเด็กกล้วยหอมแบ่งปัน เชิญมาร่วมกิจกรรมศาสนจักร หรือแบบบัตรเผยแพร่ไปด้วย

“กิจกรรมที่ดั่งามจะเสริมสร้างครอบครัวของฉันท” หน้า 74:

คิดเรื่องการจัดสังสรรค์ในครอบครัวเดือนนี้ตาม “การเลือกของเด็ก ๆ” เด็กสามารถเลือกกิจกรรม บทเรียน และหัวข้อที่พวกเขาสนใจมากที่สุดแล้วผลักดันรับผิดชอบ กระตุ้นเด็กแต่ละคนให้พิจารณาความต้องการของสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวเมื่อเลือกกิจกรรมและบทเรียน

ในภาษาของท่าน

เลียดโฮนา และสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กลับใจ (การ), 48
ครอบครัว, 12, 14, 38, 53, 58, 62, 68, 74
คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 70
งานเผยแผ่ศาสนา, 22, 28, 41, 53, 54, 56
خذใช้ (การ), 48
เชื้อฟง (การ), 18
ฐานะปุโรหิต, 34, 39, 68
แต่งงาน (การ), 12, 46, 62
ทดลอง (การ), 11, 12, 14

ทำงาน (การ), 4
นันทนาการ, 74
ปิตร, 12
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 14, 22, 28, 40
ผู้บุกเบิก, 22
พระคำแห่งปัญญา, 18
พระเยซูคริสต์, 7, 48
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 56, 60, 67

พันธสัญญา, 34
เพื่อน, 52, 76
ศรัทธา, 12, 14, 18, 60, 65, 80
वादอ้อนวอน (การ), 46, 67
สิทธิ์เสรี, 42
สื่อลามก, 48
หวัง (ความ), 12, 14
อดทน (ความ), 4, 11

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ. อุคค์เตอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

การเก็บเกี่ยว ของพระเจ้าเป็นเจ้า

สตรีผู้หนึ่งชื่อคริสตาเคยทำงานให้บริษัทเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ แห่งหนึ่ง เธอรักงานที่ทำ งานนี้เป็นบ่อเกิดของความพิศวงอย่างมากเมื่อเมล็ดเล็กกระจัดแต่ละเมล็ดที่เธอขายสามารถแปรเปลี่ยนเป็นบางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ทีเดียว—ไม่ว่าจะเป็นแครอท กะหล่ำปลี หรือแม้กระทั่งต้นโอ๊กที่แข็งแรง

คริสตาชอบนั่งหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อรับคำสั่งซื้อและตอบคำถาม แต่อยู่มาวันหนึ่งเธอได้รับคำร้องเรียนที่ทำให้เธองุนงง

“เมล็ดพวกนี้ใช้ไม่ได้” ลูกค้ากล่าว “ผมซื้อไปเมื่อสองเดือนที่แล้ว แต่ก็ยังไม่ีอะไรเกิดขึ้น”

“คุณปลูกเมล็ดในดินดีพร้อมกับให้น้ำได้รับน้ำและแสงแดดเพียงพอหรือเปล่าคะ” คริสตาถาม

“เปล่า แต่ผมทำส่วนของผมแล้ว” ลูกค้าตอบ “ผมซื้อเมล็ดมาไม่ว่าจะอย่างไร บริษัทก็ *รับประกัน* แล้วว่าเมล็ดจะงอก”

“แต่คุณไม่ได้ปลูกมันใช่ใหม่มะ”

“ไม่อยู่แล้ว ทำอย่างนั้นเมื่อผมก็เขื่อนนะสิ”

คริสตาคิดเรื่องนี้และตัดสินใจว่าจะต้องมีการเขียนคำแนะนำในการเพาะเมล็ดขึ้นมา เธอตัดสินใจว่านี่คือคำแนะนำแรก “คุณต้องทำตามคำแนะนำในการเพาะเพื่อให้เมล็ดงอก ห้ามนำไปวางบนหิ้งแล้วหวังให้เมล็ดเหล่านี้เติบโต”

แต่ไม่นานก็มีคำร้องเรียนอีกอย่างหนึ่งตามมาซึ่งทำให้เธองุนงง

“เมล็ดไม่เกิดผลอะไรเลย” ลูกค้ากล่าวอ้าง

“คุณปลูกเมล็ดในดินดีหรือเปล่าคะ” คริสตาตอบ “คุณรดน้ำและให้น้ำได้รับแสงแดดในปริมาณที่เหมาะสมไหมคะ”

“ใช่” ลูกค้ายืนยันกราน “ผมทำทุกอย่างแล้ว—ตามที่บอกไว้ในฉลากไม่มีผิดพลาด แต่ก็ไม่ได้เกิดผลอะไร”

“ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยหรือคะ เมล็ดงอกหรือเปล่าคะ”

“ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย” ลูกค้ากล่าว “ผมปลูกตามคำแนะนำทุกอย่าง หวังว่าจะมีมะเขือเทศกินสำหรับอาหารเย็น แต่ตอนนี้ผมผิดหวังมาก”

“เดี๋ยวก่อนคะ” คริสตาตอบ “คุณกำลังบอกว่าคุณเพาะเมล็ดวันนั้นหรือคะ”

“อย่าพูดเป็นเล่นนะ” ลูกค้าตอบ “ผมปลูกไว้ตั้งแต่สัปดาห์ก่อน ผมไม่ได้หวังจะได้เห็นลูกมะเขือเทศตั้งแต่วันแรกหรอกนะ ผมเป็นคนมีความอดทน จะบอกให้ได้ว่าผมรดน้ำและรอมมาตั้งนานจนกระทั่งวันนี้”

คริสตารู้เลยว่าเธอต้องเพิ่มคำแนะนำอีกข้อ นั่นคือ “เมล็ดเหล่านี้เป็นไปตามกฎชีววิทยา ถ้าคุณเพาะเมล็ดตอนเช้าและหวังจะได้รับประทานมะเขือเทศในสัปดาห์ต่อมา คุณจะผิดหวัง คุณต้องอดทนรอให้ทุกอย่างเป็นไปตามวิถีธรรมชาติ”

ทุกอย่างราบรื่นดีจนกระทั่งคริสตาได้รับคำร้องเรียนอีกครั้ง

“ผมผิดหวังกับเมล็ดของคุณจริง ๆ” ลูกค้าเปิดประเด็น “ผมเพาะเมล็ดตามที่เขียนไว้บนซองทุกอย่าง รดน้ำ ให้รับแสงแดด และรอจนมันออกผลให้เก็บเกี่ยวในที่สุด”

“ดูเหมือนคุณจะทำทุกอย่างถูกต้องแล้วนี่คะ” คริสตากล่าว

“เรื่องพวกนั้นไม่มีอะไรหรอก” ลูกค้าตอบ “แต่สิ่งที่ผมได้นี้สิ มันคือชุกินี!”

“บันทึกของดิฉันบอกว่ามันเป็นเมล็ดที่
คุณสิ่งนี้คะ” คริสตาทพูด

“แต่ผมไม่ยากได้ซูกินี ผมอยากได้
ฟักทอง!”

“ดิฉันตามไม่ทันคะ”

“ผมปลูกเมล็ดในแปลงฟักทอง—ดินเดียวกับที่
ผมปลูกฟักทองปีที่แล้ว ผมยกย่อง
ขึ้นชมมันทุกวัน บอกมันว่ามันจะโตขึ้นมา
เป็นฟักทองผลงาม แต่แทนที่มันจะออกผล
เป็นฟักทองสีส้มลูกกลมโต ผมกลับได้ซูกินี
สีเขียวลูกยาว ๆ เพียบเลย!”

คริสตารู้ดีว่านั่นว่าคำแนะนำที่ให้อาจ
ไม่เพียงพอ เธอจำเป็นต้องระบุหลักการ
ข้อหนึ่งลงไปด้วย นั่นคือ “เมล็ดที่ปลูกและ
ระยะเวลาที่ปลูกคือสิ่งที่กำหนดการเก็บ
เกี่ยวผลผลิต”

กฎแห่งการเก็บเกี่ยว

อัครสาวกเปาโลสอนเรื่องการเก็บเกี่ยว
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของดังนี้

“อย่าหลงเลย ท่านจะล้อเล่นกับพระเจ้า
ไม่ได้ เพราะว่าใครหว่านอะไรลง ก็จะเก็บ
เกี่ยวสิ่งนั้น

“คนที่หว่านสิ่งที่ตอบสนองเนื้อหนังของ

ตน ก็จะเก็บเกี่ยวความเปื่อยเน่าจากเนื้อ
หนังนั้น แต่คนที่หว่านสิ่งที่ตอบสนองพระ-
วิญญาณ ก็จะเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์จาก
พระวิญญาณนั้น

“อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่า
ถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเก็บเกี่ยวในเวลา
อันสมควร” (กาลาเทีย 6:7-9)

การสอนจากชาวสารนี

สันทนากับคนที่ท่านเยียมว่ากฎแห่งการเก็บเกี่ยวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
ใช้กับความสัมพันธ์ การเปลี่ยนใจเสื่อมใสและประจักษ์พยาน หรือเป้าหมาย
ในงานอาชีพและการศึกษาอย่างไร ท่านอาจจะอ่านและพิจารณาข้อพระคัมภีร์ที่
เกี่ยวข้องกับกฎนี้ เช่น สุภาพจิต 11:18; 2 โครินธ์ 9:6; และ แอลมา 32 กระตุ้น
พวกเขาให้ทบทวนเป้าหมายที่ผ่านมาและตั้งเป้าหมายใหม่เพื่อบรรลุผลอันชอบธรรม
ช่วยพวกเขาสร้างแผนเพื่อนำไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอให้บรรลุจุดประสงค์ในระยะยาว

ในยุคปัจจุบัน พระเจ้าประทานปัญญาและข้อคิดเพิ่มเติมแก่เราในเรื่องกฎที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ข้อนี้

“มีกฎ, ประกาศิตไว้ในสวรรค์อย่างเปลี่ยนแปลงไม่ได้ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้, ซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้ทุกประการ—

“และเมื่อเราได้รับพรประการใดจากพระผู้เป็นเจ้า, ย่อมเป็นไปเนื่องจากการเชื่อฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้.” (คพ. 130:20–21)

เราว่าสิ่งใด เราเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น

การเก็บเกี่ยวของพระผู้เป็นเจ้าล้าเลิศเกินความเข้าใจ สำหรับผู้ที่ถวายเป็นแต่พระองค์ พรอันล้นเหลือของพระองค์จะมาใน “แบบยัดสั้นแน่นพูนล้น ... เพราะว่าเมื่อท่านดวงให้ [พระองค์] เท่าไร ท่านก็จะได้รับการดวงกลับคืนไปเท่านั้นเช่นกัน” (ลูกา 6:38)

เมล็ดบนแผ่นดินโลกต้องใช้ความพยายามและความอดทนอันใด พรนาหนักการจากสวรรค์ก็ฉันนั้น เราไม่สามารถวางศาสนาของเราไว้บนหิ้งแล้วหวังจะเก็บเกี่ยวพรทางวิญญาณ แต่หากเราปลูกและบำรุงเลี้ยงมาตรฐานพระกิตติคุณในชีวิตประจำวันของครอบครัว ย่อมมีความเป็นไปได้สูงที่บุตรธิดาของเราจะเติบโตให้ผลผลิตทางวิญญาณอันมีค่ายิ่งต่อพวกเขาและอนุชนรุ่นหลัง

คำตอบของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับคำสวดอ้อนวอนของเราไม่ได้มาโดยทันทีเสมอไป—บางครั้งดูเหมือนจะไม่มาเลยด้วยซ้ำ—แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าจะไรดีที่สุดสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ แน่ใจว่าวันหนึ่งเราจะเห็นได้ชัดเจนขึ้น และในวันนั้นเราจะรับรู้ถึงคุณความดีและความเอื้ออาทรจากสวรรค์

ระหว่างนั้น เป้าหมายของเราและปิติใหญ่หลวงของเราคือการเดินตามรอยพระบาทของพระอาจารย์และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา รวมถึงการดำเนินชีวิตที่ดีและบริสุทธิ์เพื่อที่คำสัญญาและการเก็บเกี่ยวพรอันล้ำค่าของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นของเรา

เราว่าสิ่งใด เราเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น

นั่นคือกฎแห่งสวรรค์

นั่นคือกฎแห่งการเก็บเกี่ยวของพระผู้เป็นเจ้า ■

วางแผนการเก็บเกี่ยวของท่าน

กฎแห่งการเก็บเกี่ยวของพระผู้เป็นเจ้าคือ ถ้าเราต้องการบางสิ่งวันหน้า เราต้องทำงานวันนี้ ถ้าเราต้องการให้พืชผักสวนครัวงอกงาม เราต้องหว่านเมล็ด รดน้ำ และป้องกันวัชพืช ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ วันหน้าเราจะไม่ได้ผลเก็บเกี่ยวเลย!

สวนแห่งนี้ออก “ผล” ดีที่ท่านอาจต้องการในชีวิต บนบรรทัดด้านล่างให้เขียนบางอย่างที่ท่านทำได้เดือนนี้เพื่อช่วยให้ท่านได้รับพรเหล่านี้

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพระแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: พระเมสสิยาห์

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระคัมภีร์สอนว่าเราสามารถพำนักอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า “ผ่านความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์” (2 นีไฟ 2:8) *พระเมสสิยาห์* เป็น “คำในภาษาอาราเมอิกและฮีบรูหมายถึง ‘ผู้ได้รับการเจิม’ ... ในภาคพันธสัญญาใหม่เรียกพระเยซูว่าพระคริสต์ ซึ่งเป็นภาษากรีกที่มีความหมายเทียบเท่ากับคำว่า *พระเมสสิยาห์* ความหมายของคำนี้คือองค์ศาสนพยากรณ์ผู้ได้รับการเจิม องค์ปุโรหิต กษัตริย์ และพระผู้ปลดปล่อย”¹

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอักครสาวกสิบสองเป็นพยานว่า “ข้าพเจ้ารู้ว่า [พระเยซูคริสต์] ทรงเป็นพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล พระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จมาอีกครั้งในรัศมีภาพสุดท้าย เพื่อปกครองบนแผ่นดินโลก ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลายและกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้ว่าไม่มีนามอื่นใดประทานไว้ภายใต้สวรรค์ซึ่งโดยนามนั้นชาย [หรือหญิง] จะรอดได้”²

“[พระเยซูคริสต์] ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของโลก” ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ พระองค์ทรงมีพระชนม์ชีพดีพร้อมและทรงชดใช้บาปของเรา พระองค์จะทรงอยู่ข้างเราเสมอ พระองค์จะทรงต่อสู้เพื่อเรา ทรงเป็นความหวังของเรา ทรงเป็นความรอดของเรา พระองค์ทรงเป็นทางนั้น”³

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

ยอห์น 1:38–41; 4:25–26, 40–42;
2 นีไฟ 6:13; 25:16–17

อ้างอิง

- คู่มือพระคัมภีร์, “พระเมสสิยาห์”; scriptures.lds.org.
- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “พระเจ้าที่ยิ่งแท้งค์เดียวและพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงเข้ามา,” *เลียวนา*, พ.ศ. 2007, 51.
- ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “วิถีทางของศาสนิกย์,” *เลียวนา*, พ.ศ. 2009, 95.

พิจารณาสิ่งนี้

เหตุใดการเข้าใจบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดในฐานะพระเมสสิยาห์จึงเป็นสิ่งสำคัญ

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

ศาสนิกษย์สตรีของพระคริสต์เป็นพยานถึงบทบาทของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์ มารีย์สาวกดาลาเป็นศาสนิกษย์คนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ เธอเป็นคนแรกที่เห็น “หินที่ปิดปากอุโมงค์นั้นถูกยกออกไปแล้ว” ตอนเช้าวันฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ เธอ “ยืนร้องให้อยู่นอกอุโมงค์” หลังจากทราบว่าพระศพของพระองค์ไม่อยู่ในอุโมงค์แล้ว

จากนั้นนาง “หันกลับมาและเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่ แต่ไม่ทราบว่าพระองค์

“พระเยซูตรัสถามว่า หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม? ตามหาใคร? มารีย์เข้าใจว่าพระองค์เป็นคนทำสวนจึงตอบว่า นายเจ้าข้า ถ้าท่านเอาพระองค์ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้รับพระองค์ไป

“พระเยซูตรัสกับนางว่า มารีย์เอ๋ย มารีย์จึงหันมาทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า รับบอนี ซึ่งแปลว่าท่านอาจารย์” มารีย์จึงรู้ว่าพระองค์ไม่ใช่คนทำสวน แต่คือพระเยซูคริสต์ พระเมสสิยาห์ (ดู ยอห์น 20:1–17)

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2014

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2014 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนจักร

หลักคำสอนเด่น

กฎของพระเจ้าเป็นเจ้ามาก่อน

“จริง ๆ แล้วคำว่า *ศาสนา* หมายถึง... ‘ผูกอีกครั้ง’ กับพระเจ้าเป็นเจ้า คำถามที่เราอาจถามตนเองคือ เราผูกอย่างแน่นหนาอยู่กับพระเจ้าจนศรัทธาแสดงออกมาไหม หรือจริง ๆ แล้วเราผูกอยู่กับสิ่งอื่น ... คนจำนวนมากให้ความสำคัญแก่สิ่งอื่นก่อนพระเจ้า...กฎของพระเจ้าจะต้องเป็นมาตรฐานของเราเสมอ ในการรับมือกับเรื่องความขัดแย้ง เราควรแสวงหากำหนดทางจากพระเจ้าเป็นเจ้าก่อน...”

“การล่อลวงเพื่อให้ได้รับความนิยามอาจทำให้เราให้ความสำคัญแก่มติมหาชนมากกว่าพระวจนะพระเจ้าเป็นเจ้า... แม้ว่า ‘ทุกคนก็ทำกัน’ แต่สิ่งผิดจะไม่มีวันถูก... ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าท่านจะผูกอย่างแน่นหนากับพระเจ้า ว่าความจริงนิรันดร์ของพระองค์จะสลักไว้ในใจท่านตลอดไป”

เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “ให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 29, 30, 31.

หาแนวคิดเพื่อประเมินลำดับความสำคัญของท่านที่ lds.org/go/priorities814

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

ความหวัง

“ข้าพเจ้าแนะนำให้ท่านมองทั้งระยะสั้นและระยะยาวขณะพยายามส่งมอบมรดกแห่งความหวังไปสู่ครอบครัวของท่าน... มีสิ่งที่คุณทำได้แต่เนิ่นๆ เมื่อคนที่ท่านรักยังอยู่ในวัยเยาว์ ฟังระลึกว่าการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการแบ่งปันประจักษ์พยานของเราในการประชุมคือระลึกเป็นเรื่องง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่าเมื่อบุตรธิดาของเรายังเล็ก...หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถด้วยศรัทธาพระเจ้าจะทรงทำให้ความหวังที่เราต้องการให้ครอบครัวได้รับพรมากขึ้นมีเหตุผลมากกว่าที่เราจะจินตนาการได้”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “มรดกแห่งความหวังอันหาค่ามิได้,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 25.

ค้นหาวิธีที่จะทิ้งมรดกให้ครอบครัวของท่านที่ lds.org/go/legacy814

จงไปและทำ

ประธานโรมัส เอส.
มอนสันขอให้เรา

“ใช้เวลาอ่านข่าวสาร
การประชุมใหญ่เมื่อ

ข่าวสารเหล่านี้...จัดพิมพ์ในนิตยสาร
Ensign และ *เลียวโซนา* ฉบับต่อไป เพราะ
สมควรที่ เราจะทบทวนและศึกษาอย่าง
ถี่ถ้วน”

จาก “จนกว่าเราจะพบกันอีก” *เลียวโซนา*,
พ.ศ. 2014, 115.

เติมคำในช่องว่าง

1. “ร่วมกับการสวดอ้อนวอน _____ ให้พลังที่จะ
ปกป้องครอบครัว” ดู lds.org/go/reeves814 หรือ ลินดา เอส. รีฟส์,
“การปกป้องให้พ้นสิ่งลามก—บ้านที่
มุ่งเน้นพระคริสต์” หน้า 17
2. “ความรู้...มาจาก _____ และ _____ ส่วนตัว” ดู
lds.org/go/packer814 หรือ ประธาน
บอยด์ เค. แพคเกอร์, “พยาน” หน้า 94
3. “พระกิตติคุณ ‘ไม่ใช่ภาระ แต่เป็น
_____’ ซึ่งพวงเราไว้”
ดู lds.org/go/stevens814 หรือ จิน
เอ. สตีเวนส์, “อย่ากลัวเลย เราอยู่กับ
เจ้า” หน้า 83
4. “การเชื่อฟัง...เป็นการเลือกกระหว่าง
_____ กับพระปรีชา-
ญาณและมหิทธิฤทธิ์อันไร้ขีดจำกัดของ
พระผู้เป็นเจ้า” ค้นหาคำตอบที่ lds.org/go/perry814 หรือดู เอ็ดเดอร์
แอล. ทอม เพอร์รี่, “การเชื่อฟังผ่าน
ศรัทธาของเรา” หน้า 103

๙๕๐๘๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒
๙๕๕๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒
:๑๕๕๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒
:๑๕๕๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒
:๑๕๕๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒

ถึงความคล้ายคลึง

ความรัก

ห ข้อสำคัญที่สุดบางหัวข้อเป็นเรื่องที่มีผู้พูดในการประชุมใหญ่สามัญกล่าวถึงมาก
กว่าหนึ่งท่าน ต่อไปนี้คือสิ่งที่ผู้พูดสามท่านกล่าวถึงความรัก

- ถึงเยอาชุน: “จงกล้าเถิด ความรักอันบริสุทธิ์เหมือนพระคริสต์ซึ่งหลังไหลมาจาก
ความชอบธรรมที่แท้จริงสามารถเปลี่ยนโลกได้”—เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
“ราคา—และพร—ของการเป็นสานุศิษย์,” หน้า 8
- ถึงสตรี: “เมื่อเรามองข้ามความแตกต่างของวัย วัฒนธรรม และสภาพการณ์ ...
เราจะเปี่ยมด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์”—ดู บอนนี่ แอล. ฮอสคาร์สัน,
“ความเป็นพี่น้องสตรี: โอ เราต้องการกันและกันเพียงใด,” หน้า 121
- ถึงนรูษ: “เรา...รับปากว่าจะเป็นผู้คนที่รักพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนบ้านของเรา และ
ผู้ที่เต็มใจแสดงความรักผ่านทางคำพูดและการกระทำ นี่คือการแทนที่ของผู้ที่เรา
เป็นในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์”—ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “ท่าน
กำลังหลับข้ามช่วงการฟื้นฟูหรือไม่,” หน้า 61

เรียนรู้ว่าประธานมอนสันและท่านอื่น ๆ พูดอะไรเกี่ยวกับการแสดงความรักต่อทุกคนที่
lds.org/go/love814

ฐานะปุโรหิต

“อำนาจฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่เราทุกคน”
เอ็ดเดอร์ดีลลิน เอช. ไฮคส์ แห่งโครัมอักคร-
สาวกสิบสองกล่าวในคำปราศรัยของท่าน
เรื่อง “กุญแจและสิทธิอำนาจของฐานะ
ปุโรหิต” “กุญแจฐานะปุโรหิตกำกับดูแล
สตรีเช่นเดียวกับบุรุษ ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต
และสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับ

ทั้งสตรีและบุรุษ” เพราะเราทุกคนจำเป็น
ต้องเข้าใจฐานะปุโรหิตมากขึ้น เอ็ดเดอร์
ไฮคส์จึงชี้แจงหลักธรรมสำคัญในคำปราศรัย
การประชุมใหญ่ของท่านเกี่ยวกับอำนาจ
กุญแจ และสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต
คำถามต่อไปนี้จะช่วยท่านในการศึกษา
ข่าวสารนี้

คำถามให้ไตร่ตรอง:

- กุญแจฐานะปุโรหิตคืออะไร และทำไมจึงเป็นสิ่งจำเป็น
- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างกุญแจฐานะปุโรหิตและสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต
- พรของฐานะปุโรหิตจำกัดเพศหรือไม่

- กุญแจฐานะปุโรหิต
- ฉันมีหน้าที่รับผิดชอบอะไรในงานมอบหมายหรือการเรียกปัจจุบันที่ฉันต้องทำให้สำเร็จ
- ฉันเรียนรู้สิ่งใดเกี่ยวกับความรักที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมีต่อฉันจากคำปราศรัยนี้ และฉันจะแบ่งปันความรักนี้กับผู้ที่มีความสามารถได้อย่างไร

สิ่งนี้มีความหมายอย่างไรต่อฉัน:

- ฉันได้รับสิทธิอำนาจใดเมื่อได้รับงานมอบหมายหรือการเรียกจากผู้ถือ

ศึกษาคำปราศรัยนี้ได้ที่ lds.org/go/oaks814

คำตอบสำหรับท่าน

ในการประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้คำตอบที่ได้รับการสนใจต่อข้อสงสัยที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ใช้ฉบับเดือนพฤษภาคม 2014 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบให้แก่ข้อสงสัยเหล่านี้

- การฟื้นคืนพระชนม์จัดข้อสงสัยเกี่ยวกับพระอัครสาวกที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์แห่งนาซาเร็ธอย่างไร ค้นหาคำตอบที่ lds.org/go/dtc814 หรือดู ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์” หน้า 111
- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างการเชื่อฟังและสิทธิ์เสรี ค้นหาคำตอบที่ lds.org/go/hales814 หรือดู โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” หน้า 35
- พรใดที่เราจะได้รับเมื่อเราทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ค้นหาคำตอบที่ lds.org/go/wixom814 หรือดู โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม, “การรักษาพันธสัญญาปกป้องเรา เตรียมเราและให้พลังเรา” หน้า 116

โยบ

“ข้าพเจ้าทราบว่ามีสิ่งใดที่สมาชิกของศาสนจักรจำเป็นต้องมีมากกว่านี้อีกแล้ว พวกเขาจำเป็นต้องมีความเชื่อมั่นและความมุ่งมั่นแบบโยบ” – เอ็ลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008) แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง

ข้าพเจ้าได้ชื่อว่าเป็นคนยำเกรงพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและหลีกเลี่ยงความชั่ว² พระเจ้าประทานพรข้าพเจ้าด้วยบุตรชายเจ็ดคน และบุตรสาวสามคน พระองค์ประทานความมั่งคั่งทางโลกแก่ข้าพเจ้า รวมทั้ง “แกะเจ็ดพันตัว อูฐสามพันตัว วัวห้าร้อยคู่ ลาตัวเมียห้าร้อยตัว และคนใช้มากมาย”³

ซาตานเชื่อว่าข้าพเจ้าจะเลิกเป็นคนชอบธรรมและจะแช่งพระเจ้าถ้าข้าพเจ้าไม่รุ่งเรืองทางโลกอีกต่อไป พระเจ้าทรงยอมให้ซาตานทดสอบข้าพเจ้าแต่ไม่ทรงยอมให้เขาทำร้ายร่างกายข้าพเจ้า ซาตานให้คนมาขโมยหรือไม้ก็ทำลายปศุสัตว์ของข้าพเจ้า และส่งพายุมาพัดบ้านข้าพเจ้าพังทลาย ทำให้บุตรธิดาทั้ง 10 คนในบ้านเสียชีวิต แทนที่จะแช่งพระเจ้า ข้าพเจ้ากลับ “ฉีกเสื้อคลุมของตน โกงนศีรษะ กราบลงถึงดินนมัสการ” พระเจ้า⁴

เมื่อซาตานเห็นว่าข้าพเจ้าไม่ยอมแช่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า เขาจึงต้องการทดสอบข้าพเจ้า

ด้วยการทดลองทางร่างกาย พระเจ้าทรงยอมให้ซาตานทำเช่นนั้นแต่ไม่ทรงยอมให้เขาปลิดชีวิตข้าพเจ้า ซาตานทรมานข้าพเจ้าด้วย “ผีร้ายตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อม”⁵ แต่ข้าพเจ้ายังคงเชื่อตรง ไม่ยอมแช่งพระเจ้า เหล่าสหายของข้าพเจ้าร่วมทุกข์ใจกับข้าพเจ้า

เหล่าสหายบอกข้าพเจ้าว่าความทุกข์ทรมานของข้าพเจ้าเกิดจากความชั่วร้ายของข้าพเจ้าเองและข้าพเจ้าต้องกลับใจ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนชอบธรรม⁶ ต่อมาพระเจ้าทรงบัญชาสหายของข้าพเจ้าให้กลับใจ รับสั่งให้พวกเขาทำการเผาบูชา และให้ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขา⁷

หลังจากทรงเห็นความซื่อสัตย์ของข้าพเจ้า พระเจ้าทรงทำให้ความทุกข์ทรมานแสนสาหัสของข้าพเจ้ายุติ และประทานพรข้าพเจ้า “มากเป็นสองเท่าของที่ [ข้าพเจ้า] มีอยู่ก่อน”⁸ บัดนี้ข้าพเจ้า

มี “แกะหนึ่งหมื่นสี่พันตัว อูฐหกพันตัว วัวผู้หนึ่งพันคู่ และลาตัวเมียหนึ่งพันตัว” อีกทั้งมีบุตรชายเจ็ดคนและบุตรสาวสามคน⁹ พระเจ้าประทานรางวัลข้าพเจ้าอย่างมาก เพราะศรัทธาและความอดทนของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตข้าพเจ้า ทั้งในความทุกข์และในความรุ่งเรือง ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างองอาจว่า “ข้าเองทราบว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก และหลังจากผิวงหน้าของข้าถูกทำลายไปอย่างนี้แล้ว ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า”¹⁰ ■

ถึงแม้โยบไม่ใช่ศาสดาพยากรณ์แต่ชีวิต ประจักษ์พยาน และความอดทนของท่านในช่วงการทดลองสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้เราได้

อ้างอิง

1. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “Never Give Up,” *Ensign*, พ.ศ. 1987, 8.
2. คู โยบ 1:1.
3. คู โยบ 1:2–3.
4. คู โยบ 1:7–22.
5. โยบ 2:7.
6. คู โยบ 22–27.
7. คู โยบ 42:7–9.
8. โยบ 42:10.
9. คู โยบ 42:12–13.
10. โยบ 19:25–26.

สัญญาเรื่องอนาคต ของเราสองคน

โดย เจโรลีน บัลลาร์ด สเตาต์

เมื่อแพทย์วินิจฉัยว่าสามีดิฉันเป็นมะเร็ง ดิฉันรู้สึกเหมือนโลกของเรากำลังพังทลาย ดิฉันมีลูกแปดคนต้องดูแล ดิฉันคนเดียวจะดูแลได้อย่างไร

เช้าวันอาทิตย์นั้นเมฆครึ้มขณะดิฉันกำลังจัดการงานยามใส่อาหารเข้าอยู่ที่อ่างล้างจานในห้องครัว ลูกคนเล็กกับคนรองสุดท้องกำลังดูวีดิทัศน์พระคัมภีร์อยู่ในห้องครอบครัวไว้ใกล้ ๆ กัน ดิฉันไม่มัวแต่ครุ่นคิดน้ำตาอาบแก้ม ดิฉันไม่อาจสลัดความคิดเรื่องมะเร็งที่คุกคามครอบครัวเราได้ สามีดิฉันต่อสู้กับโรคนี้นานหลายปี แต่เวลานี้มันกระจายไปทั่ว ดูเหมือนศรัทธาของดิฉันกำลังสิ้นคลอน สมอจะมีแต่ความคิดว่า “จะเกิดอะไรขึ้นถ้า?”

ลู ๆ วีดิทัศน์พระคัมภีร์ก็เข้ามาขัดจังหวะความคิดด้วยคำพูดจากน้ำเสียงให้ความรู้สึกสงบว่า “จงสงบเสีย...”

“ทำไมพวกเจ้ากลัว? พวกเจ้าไม่มีความเชื่อหรือ?” (มาระโก 4:39-40)

ดิฉันวางผ้าเช็ดจานและเหลียวมองไปที่ทีวี วีดิทัศน์เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกำลังทำให้พายุสงบ ประหนึ่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสถ้อยคำเหล่านั้นกับดิฉันด้วยพระองค์เอง ความรู้สึกอบอุ่นและสงบท่วมทับดิฉัน นั่นเป็นเครื่องเตือนใจให้ยึดมั่นศรัทธาที่ดิฉันเรียนรู้มามากมายตลอดหลายปีของมะเร็ง นั่นคือศรัทธาที่มีถ้อยคำในปิตุพรของดิฉันเป็นสิ่งคำจุน

ดิฉันได้รับปิตุพรเมื่ออายุ 15 ปี ประโยคหนึ่งที่เวลานั้นดูเหมือนจะบรรยายส่วนหนึ่งของการแต่งงานในพระวิหารของดิฉันถือเป็นสัญญาอันสำคัญยิ่งสำหรับดิฉันเวลานี้ ประโยคดังกล่าวพูดถึงผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ชอบธรรมซึ่งดิฉันจะแต่งงานด้วยและกล่าวว่าเขาจะ “ช่วยท่าน นำทางท่านและช่วยเหลือท่าน ไม่เฉพาะในวัยเยาว์ของท่านเท่านั้นแต่ในอีกหลายปีข้างหน้าด้วย”

ขณะที่ดิฉันอ่านทวนปิตุพรหลายครั้งในช่วงหลายปีของการต่อสู้กับมะเร็ง ประโยคนั้นทำให้ดิฉันมีความหวังมาก ทุกครั้งที่อ่านดิฉันเกิดศรัทธาอีกครั้งในสัญญาเรื่องอนาคตของเราสองคน ดิฉันจำการปลอบโยนครั้งสำคัญที่พระวิญญาณประทานแก่ดิฉันได้เมื่อสามีได้รับการวินิจฉัยครั้งแรก

ดิฉันต้องจำปิตุพรส่วนนั้น และเมื่อการตรวจมะเร็งกลับมาพร้อมผลตรวจที่ไม่ดี ดิฉันจะนึกถึงสัญญาดังกล่าว

ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงโอบอุ้มเรา ดิฉันเรียนรู้ว่าดิฉันต้องมีศรัทธา แน่วแน่อยู่เสมอ และดิฉันเรียนรู้ว่าต้องใช้ศรัทธาต่อสู้กับความกลัวที่เพิ่มขึ้น วีดิทัศน์เช้าวันนั้นเตือนดิฉันให้วางใจพระเจ้า

การมีศรัทธาทำให้ดิฉันสามารถปล่อยให้พระเยซูคริสต์ทรงแบกภาระของดิฉัน ผู้คนของแอลมาที่ตกอยู่ในความเป็นทาสไม่รู้สึกรู้ถึงภาระบนหลังของพวกเขาฉันใด (ดู โมไซยาห์ 24:14) การต่อสู้กับมะเร็งของครอบครัวเราก็นั้น ครบครัน เราสามารถเผชิญกับมะเร็งได้โดยไม่รู้สึกถึงภาระที่เกิดขึ้น

เรียนรู้บทเรียนที่เจ็บปวด

“ความยากลำบากเข้ามาในชีวิตเรา ปัญหาที่เราไม่คาดคิดและเราคงไม่มีวันเลือก เราทุกคนหนีไม่พ้น จุดประสงค์ของความเป็นมรรตัยคือเรียนรู้และเติบโตเพื่อจะเป็นเหมือนพระบิดาของเรามากขึ้น ในยามยากลำบากนี้เองที่เรามักจะเรียนรู้มากที่สุด ถึงแม้บทเรียนอาจจะเจ็บปวด”

ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน, “ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกันอีก,” *เสียดไฮนา*, พ.ย. 2012, 111.

สามีดิฉันยังคงรับการตรวจเพื่อติดตามเซลล์มะเร็งหรือหาเนื้องอกที่อาจเกิดขึ้น เรายังต้องจ่ายบิลค่ารักษาพยาบาลและยังมีผลข้างเคียงจากการรักษา ดิฉันยังคงสวดอ้อนวอนทุกวันขอให้สามีไม่เป็นมะเร็งอีก ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้เราทั้งคู่อยู่ด้วยกันจนแก่เฒ่า ดิฉันทูลพระบิดาบนสวรรค์เช่นกันว่า “ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

ดิฉันไม่ทราบว่าเป็น “อีกหลายปีข้างหน้า” ดังที่กล่าวไว้ในพรของดิฉันจะมาถึงเมื่อใด ดิฉันหวังให้ถ้อยคำในพรของดิฉันหมายความว่าดิฉันกับสามีจะสามารถไป

เป็นผู้สอนศาสนาด้วยกันเมื่อลูก ๆ โตแล้ว ดิฉันหวังให้ถ้อยคำในนั้นหมายความว่าสามีดิฉันจะงุงม้าของเราให้หลาน ๆ ซึ่และอุ้มหลานของเรามากกระโดดเล่นบนเข่าของเขา แต่ดิฉันทราบว่าเมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าเป็นเจ้าของ ทรงนำเขาไปจากโลกนี้ นั่นจะเป็นในเวลาของพระองค์

ดิฉันไม่กังวลอีกต่อไปว่า “อีกหลายปีข้างหน้า” นั่นคือเมื่อใด นั่นไม่สำคัญ ดิฉันวางใจว่าพระเจ้าจะทรงรักษาสัญญาที่ทำไว้กับดิฉันในปิตุพร พระองค์ทรงดูแลเราตลอดหลายปีมานี้ และพระองค์จะทรงดูแลเราในอนาคต ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ถ้าท่านยังไม่ได้รับปิตุพร ท่านอาจพูดคุยกับอธิการหรือประธานสาขาเกี่ยวกับการรับปิตุพร ถ้าท่านมีปิตุพรแล้ว ท่านอ่านและไตร่ตรองบ่อย ๆ หรือไม่ ท่านมีศรัทธาในสัญญาของพระเจ้าหรือไม่

เรารู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน

โดย เฮอรัลด์ โบลด์

จุดหมายการเป็นครอบครัวนิรันดรของเรามักจะมีพระผู้เป็นเจ้าเป็นจุดศูนย์รวมเสมอ

เมื่อใบหน้าของชายหนุ่มสองคนปรากฏตรงช่องด้านบนของประตูบ้านเราในโคลอมเบีย เราคิดว่าพวกเขาขึ้นอยู่กับอะไรบางอย่างเพื่อจะมองผ่านประตูเข้ามา แต่พวกเขาไม่ได้ยื่นบนอะไรเลย พวกเขาแค่ตัวสูงมาก! พาโบล เอเซเคียล ลูกชายวัยสามขวบของเราแหงนหน้ามองพวกเขาด้วยความประหลาดใจ ภายในไม่กี่วันพวกเขา ก็กลายเป็นเพื่อนสนิทของลูกชายเรา

ครอบครัวเรา—ลูดี ภรรยาผม เอิริกา เยลิกา และเอเซเคียล ลูกคนเล็ก—กำลังมองหาพระเจ้า เราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณบางข้ออยู่แล้ว เราสวดอ้อนวอนก่อนรับประทานอาหาร เราสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และเรามีกิจกรรมครอบครัว ชีวิตเรามีพื้นฐานบนเอกภาพของครอบครัว การปรากฏของ “เทพตัวโต” สองคนนั้นตามที่เอเซเคียลใช้เรียก เอิลเดอร์ ยืนยันกิจวัตรของเราในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและมีศูนย์รวมอยู่ที่พระผู้เป็นเจ้า

เอิลเดอร์ฟาและเอิลเดอร์ฟิลดีใช้พระคัมภีร์เป็นเครื่องนำทางขณะสอนเราให้รู้เส้นทาง เราทูลถามพระเจ้ามาตลอดว่า เราควรนมัสการที่ใด พระคัมภีร์มอรมอนและพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูให้คำตอบแก่คำถามแต่ละข้อที่เรามีมาหลายปี ในการสนทนาของครอบครัวเรา คำตอบ

สอดคล้องกันโดยสมบูรณ์ และไม่นานเราก็ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร หนึ่งปีต่อมาเราทำพันธสัญญาและรับการผนึกด้วยกันเป็นครอบครัวนิรันดรในพระวิหารโบโกตา โคลอมเบีย

เรารู้สึกปีติยินดีอย่างยิ่งที่รู้ว่าเราได้เริ่มให้ลูก ๆ อยู่บนเส้นทางพระกิตติคุณ พระวิญญาณสถิตในชีวิตเราและในบ้านเรา เอเซเคียลกล่าวคำสวดอ้อนวอนที่เราไม่มีวันลืมเมื่อเขาอายุสี่ขวบ เขากล่าวว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ขอพระทัยพระองค์สำหรับเด็กชายตัวเล็กน่ารักคนหนึ่งที่ข้าพระองค์เป็น เอเมน” เราทุกคนกล่าวเอเมนและสวมกอดกันท่ามกลางรอยยิ้ม ลูกชายคนนี่คือปีติของเรา

ในปีต่อ ๆ มา เราไปพระวิหารประจำจนเป็นนิสัยและสามารถไปได้ปีละสองหรือสามครั้ง เราอยู่ห่างจากพระวิหาร 420 กิโลเมตร (260 ไมล์) แต่ดูเหมือนไม่ไกลสำหรับเราเลย การเตรียมไปพระวิหารสนุกทุกครั้ง งานประวัติครอบครัวมีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับลูก ๆ ของเรา และพวกเขาชอบทำบัตรติดมาแทนคนตาย มีการเตรียมด้วยความเคารวะเสมอและตามด้วยประสบการณ์ซีเลสเชียลในพระนิเวศน์ของพระเจ้า

เอเซเคียลเติบโตในความเข้มแข็งทางวิญญาณและในศรัทธา แม้เป็นสมบัติ

ล้ำค่าที่สุดของเขา เขามักจะมีคำชมพิเศษสำหรับเธอเสมอ วันหนึ่งเขาบอกแม่ว่า “คุณแม่ครับ ผมรักคุณแม่มากกว่ากระดุกโดโนเสาร์นะครับ!” เราทุกคนหัวเราะเพราะการตามหากระดุกโดโนเสาร์เป็นกิจกรรมที่เขาโปรดปราน

เอเซเคียลลูกชายที่รักของเราใช้ชีวิต

กับเขาอีกครั้ง เรามีสัญญาทำไว้ในการ
ผืนที่พระวิหาร ความว่างเปล่าที่ความ
ตายของเขาทิ้งไว้ถูกเติมเต็มด้วยความรู้ที่
ว่าพระเจ้าทรงเรียกเขาไปรับใช้งานเผยแผ่
อีกที่หนึ่ง พิธีศพของเอเซเคียลพิเศษ
มากจนหลายคนรู้สึกสนใจศาสนจักรขึ้น
มาทันที ผมหวังเสมอว่าเขาจะได้รับใช้
งานเผยแผ่ และตอนนี้เขากำลังรับใช้
เพราะแผนแห่งความรอด เราจึงรู้ว่าเอเซ-
เคียลอยู่ที่ไหนและเขาอยู่กับใคร

จุดศูนย์รวมของเราจึงอยู่ที่ครอบครัวเรา
และพระเจ้าเป็นเจ้าของ ประจักษ์พยานของเรา
คือพระเจ้าเป็นเจ้าของพระชนม์และทรงมี
แผนสำหรับชีวิตเรา เราต้องดำเนินต่อไป
ในศรัทธา การล่องลับของบุคคลที่เรารัก
เตือนให้เรานึกถึงแผนอันสูงส่งนั้น

เราพบถ้อยคำปลอบประโลมที่สุดบาง
คำจากศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ในใจ
เรารู้ซึ่งถึงความจริงเหล่านี้ “พระเจ้าทรงนำ
หลายคนไป แม้ในวัยทารก เพื่อพวกเขา
จะรอดพ้นจากความอิจฉาของมนุษย์
ความเศร้าโศก และความชั่วร้ายของโลก
ปัจจุบัน พวกเขาบริสุทธิ์และน่ารักเกิน
กว่าจะอยู่บนแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้ถ้า
พิจารณาให้ถ่วงถั่ง แทนที่จะทุกข์โศก เรามี
เหตุให้ปลื้มปิติเมื่อพวกเขาได้รับการปลด
ปล่อยจากความชั่วร้าย และเราจะได้พบ
พวกเขาอีกครั้งในไม่ช้า” (คำสอนของประ-
ธานศาสนาจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 189)

ความหวังว่าจะได้พบเอเซเคียลอีกครั้ง
ในตอนเช้าของการฟื้นคืนชีวิตให้ความ
กล้าหาญแก่จิตวิญญาณของเราและ
ช่วยให้เราอดทนในวันมีดมน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโคลอมเบีย

*คู่มือที่ค้นสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับผลจากการ
ซดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าช่วยให้
รอดที่มีต่อชีวิตเราที่ easter.mormon.org*

ร่วมกับเรา 14 ปีในพระกิตติคุณที่รวมเรา
เป็นหนึ่งในเดียวกัน เขาเชื่อฟังทันทีเสมอ
ความรักของเขากระจายทั่วบ้าน พี่สาว
และวิสุทธิชนในพระคัมภีร์เป็นต้นแบบ
ของเขา เขามีชีวิตชีวาและกระตือรือร้น
เขาไม่เคยขาดชั้นเรียนเซมินารี เขาทำให้
บ้านเราเต็มไปด้วยความสุข เขามีความ

คารวะเมื่อส่งผ่านศีลระลึก แต่ชีวิตเรา
เปลี่ยนไปเมื่อพระบิดาบนสวรรค์ทรงเรียก
เอเซเคียลกลับบ้าน เราคิดถึงเขาเกินกว่า
จะพรรณนาได้

การติดโรคที่เป็นกันน้อยมากพรากเขา
ไปจากเรา แม้จะเจ็บปวดสาหัสกับการ
จากไปของเขา แต่เราแน่ใจว่าเราจะได้อยู่

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

มอบหมายผู้นำระดับภาคคนใหม่

ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศการเปลี่ยนแปลงในงานมอบหมายผู้นำระดับภาค มีผลตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 2014 สมาชิกทุกคนในฝ่ายประธานภาคเป็นสมาชิกในโควรัมที่หนึ่งหรือโควรัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบ

สาวกเจ็ดสิบได้รับเรียกโดยการเปิดเผยภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด เพื่อช่วยโควรัมอัครสาวกสิบสองในการปฏิบัติศาสนกิจทั่วโลก

“ประวัติของสาวกเจ็ดสิบย้อนกลับไปถึงแต่สมัยพันธสัญญาเดิม”¹ ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าว มีการกล่าวถึงสาวกเจ็ดสิบครั้งแรก

ใน อพยพ 24:1 และกล่าวถึงอีกใน กันดารวิถี 11:16–17, 25 เมื่อพวกเขาถูกรวบรวมมาเพื่อช่วยโมเสส

ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยของพระคริสต์ พระองค์ทรงเรียกสาวกเจ็ดสิบ สั่งสอนพวกเขาแบบเดียวกับที่สั่งสอนอัครสาวกสิบสอง และส่งพวกเขา “ล่วงหน้าไปก่อนพระองค์” โดยอธิบายว่าผู้ที่ได้ยินเสียงของพวกเขาจะได้ยินเสียงของพระองค์ (ดู มัทธิว 10:1, 16–17; ลูกา 10)

“เราเชื่อในการวางระเบียบอย่างเดียวกับที่ดำรงอยู่ในศาสนจักรดั้งเดิม” ประธานแพคเกอร์กล่าว “ระเบียบนั้นรวมถึง

สาวกเจ็ดสิบด้วย” (ดู หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 6) ในศาสนจักรซึ่งเติบโตเร็วมากทุกวันนี้ สาวกเจ็ดสิบมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลืออัครสาวกสิบสอง “สาวกเจ็ดสิบสามารถทำตามการมอบหมายทุกสิ่งที้อัครสาวกสิบสองบอกให้พวกเขาทำ” ประธานแพคเกอร์กล่าว² ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, ใน “The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy [อัครสาวกสิบสองและสาวกเจ็ดสิบ, ตอนที่หนึ่ง: การเปิดเผยและบทบาทของสาวกเจ็ดสิบ]” (วิกิพีเดีย), LDS.org.
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, ใน “The Twelve and the Seventy.”

ฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบ

โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
ช่วยเหลือ
ทุกภูมิภาค

แอล. วินนี่
เคลย์ตัน
ยูทาห์เหนือ
ยูทาห์ ซอลท์เลค
ซิตี
ยูทาห์ใต้

โด널ด์ แอล.
ฮอลล์สตรอม
อเมริกาเหนือฝั่ง
ตะวันออกเฉียง
เหนือ

ริชาร์ด เจ. เมนส์
อเมริกาเหนือฝั่ง
ตะวันตกเฉียง
เหนือ
อเมริกาเหนือฝั่ง
ตะวันตก

แครก ซี.
คริสเตนเซิน
โอตาโฮ
อเมริกาเหนือ
ตอนกลาง

ยูลิสเสส
ชวาร์ส
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันออก
เฉียงใต้

ลินน์ จี.
รีออบินส์
อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันออก
เฉียงใต้

แอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้

สแตนลีย์ จี.
เอลลิส
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

คาร์ล บี.
คูก
ประธาน

เควิน เอส.
แอมัลตัน
ที่ปรึกษา
ที่สอง

แอฟริกาตะวันตก

เทเรนซ์ เอ็ม.
วินสัน
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เลอแกรนด์ อาร์.
เคอร์ติส จูเนียร์
ประธาน

เอ็ดเวิร์ด ดูเบ
ที่ปรึกษา
ที่สอง

เอเชีย

แดวิด ดี.
ฟงก์
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เกอริท
ดับเบิลยู. กอง
ประธาน

ซี ซอง
(แซม) วอง
ที่ปรึกษา
ที่สอง

เอเชียเหนือ

โคอิชิ
ออยยากิ
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

ไมเคิล ที.
ริงวูด
ประธาน

สก๊อต ดี.
ไวทิงก์
ที่ปรึกษา
ที่สอง

บราซิล

ไซโร
มาชกาการ์ดี
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

คลอดีโอ อาร์.
เอ็ม. คอสตา
ประธาน

มาร์คอส เอ.
โอดูโคทิส
ที่ปรึกษา
ที่สอง

แคริบเบียน

คลอดีโอ ดี.
ซิวิก
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เจ. เดเฟน
คอร์นีช
ประธาน

ยูโก อี.
มาร์ติเนซ
ที่ปรึกษา
ที่สอง

อเมริกากลาง

เอเดรียน
โอซาวา
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เควิน อาร์.
ดันแคน
ประธาน

ไอเซ แอล.
อาลอนโซ
ที่ปรึกษา
ที่สอง

ยุโรป

แพทริก
เคียรอน
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

ไอเซ เอ.
เทียเซรา
ประธาน

ทิโมธี เจ.
โดคส์
ที่ปรึกษา
ที่สอง

ยุโรปตะวันออก

แรนดัลล์ เค.
เบนเนิตซ์
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

บรูซ ดี.
พอร์เตอร์
ประธาน

ยอร์ก
เคลบิงกอต
ที่ปรึกษา
ที่สอง

เม็กซิโก

พอล บี.
ไพเฟอร์
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เบนยามิน
เด โอไนส
ประธาน

อาร์นูลโฟ
วาเลนซูเอลา
ที่ปรึกษา
ที่สอง

ตะวันออกกลาง/แอฟริกาเหนือ

บรูซ เอ.
คาร์ลสัน
บริหารงานจากสำนักงานใหญ่
ศาสนจักร

แลร์รี่ เอส.
เคเซอร์

แปซิฟิก

โอ. วินเซนด
ซาล์ก
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เควิน ดับเบิลยู.
เฟียร์สัน
ประธาน

เอส. กิฟฟอร์ด
นัลเซ็น
ที่ปรึกษา
ที่สอง

ฟิลิปปินส์

เชย์น เอ็ม.
โบเวน
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

เอียน เอส.
อาร์เดริน
ประธาน

แลร์รี่ เจ.
เอ็ค ฮอว์ค
ที่ปรึกษา
ที่สอง

อเมริกาใต้ฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ

ดักลาส ซี.
คริสโตเฟอร์
วัตเดลล์
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

ชวอน เอ.
อูเซดา
ประธาน

ซี. สก๊อตต์
โกรว์
ที่ปรึกษา
ที่สอง

อเมริกาใต้ตอนใต้

ฮอร์ด เอฟ.
เฮบไซส
ที่ปรึกษา
ที่หนึ่ง

วอลเตอร์ เอฟ.
กอนซาเลส
ประธาน

ฟรานซิสโก เจ.
วินท์ส
ที่ปรึกษา
ที่สอง

โดย เอ็ดเดอร์
ยุน ฮวาน ซอย
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

งานเข้มแข็ง และ กล้าหาญเกิด

“หัวหน้าองค์กรฯของประธานาธิบดีประกาศว่าเราจะจัดงานเลี้ยงใหญ่เพราะผลงานของเราดีเยี่ยม!” องค์กรฯคนหนึ่งตะโกนบอก
ข้าพเจ้ามีความสุข แต่ทันทีที่ทราบข่าว ข้าพเจ้าเริ่มสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้ารู้ว่างานฉลองจะกลายเป็นงานเลี้ยงสุรา ข้าพเจ้าเข้มแข็งทางวิญญาณมากพอจะไม่ดื่ม แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้เพื่อนองค์กรฯลำบากใจเพราะข้าพเจ้า

หน้าที่ทหารเป็นข้อบังคับสำหรับชายหนุ่มชาวเกาหลีใต้ทุกคน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเข้าประจำการกองทัพทันทีหลังจากจบงานเผยแผ่เต็มเวลา ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้เป็นองค์กรฯของประธานาธิบดี เพื่อนองค์กรฯรู้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพราะข้าพเจ้าเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เมื่อประกาศเรื่องงานเลี้ยง พวกเขาเริ่มกังวลเพราะพวกเขาจะเดือดร้อนถ้าข้าพเจ้าไม่ดื่มเมื่อนายทหารชั้นผู้บังคับการออกคำสั่งให้ดื่มที่งานเลี้ยง

มีประเพณีอยู่ที่ว่าที่งานฉลอง ผู้บัญชาการจะยืนตรงหน้าองค์กรฯแต่ละคน ทีละคน และรินเหล้าใส่แก้วให้ จากนั้นองค์กรฯจะยกแก้วขึ้นและพูดว่า “ขอบคุณครับผม!” และดื่มทันที

ในชีวิตทหาร การไม่เชื่อฟังคำสั่งจากนายทหารอาวุโสคือการไม่ยอมอยู่ใต้บังคับบัญชาและจะไม่เพียงทำให้คนไม่เชื่อฟังเดือดร้อนเท่านั้นแต่สมาชิกในหน่วยจะพลอยเดือดร้อนไปด้วย ในกรณีเลวร้ายที่สุด การไม่ยอมอยู่ใต้บังคับบัญชาอาจส่งผลให้ต้องติดคุก และนี่ทำให้เพื่อนองค์กรฯของข้าพเจ้ากังวลมาก

วันจัดงานเลี้ยงมาถึง และเราองค์กรฯ 10 นายนั่งรอบโต๊ะ แต่ละคนมีแก้วเปล่าวางอยู่ตรงหน้า ข้าพเจ้านั่งแก้วอืดที่สาม ผู้บัญชาการของเราเข้ามารินแก้วแรก องค์กรฯคนนั้นยกแก้วขึ้นและพูดว่า “ขอบคุณครับผม!” แล้วก็ดื่ม

ภาพประกอบโดย ไม้เค็ด เอส. พาร์เตอร์

ผู้บัญชาการของเราขยับมาหาองค์กรที่สองและทำเหมือนกัน จากนั้นก็มาถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมจะรักษาพระคำแห่งปัญญา และข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในใจตลอดเวลาให้เพื่อนองค์กรฯ เมื่อนายทหารชั้นผู้บังคับการรินใส่แก้วข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดเสียงดังว่า “ขอบคุณครับผม!” และกำลังจะพูดว่าผมขอโทษครับ ผมดื่มไม่ได้

ขณะนั้นเอง เลขานุการของเขาเข้ามาบอกว่า “ท่านครับ มีโทรศัพท์ถึงท่านครับ” ผู้บัญชาการของเราหันไปหาเขาพลางพูดว่า “ผมไม่ว่าง”

ข้าพเจ้ายังคงถือแก้วเมื่อเลขานุการพูดต่ออีกว่า “ท่านครับ ท่านประธานาธิบดีนะครับ” ผู้บัญชาการของเราตอบว่า “อ้อ โอเค” เขารีบออกไปทันที

ทันใดนั้นองค์กรที่สองสลับแก้วเปล่าของเขากับข้าพเจ้าทันทีและดื่มอย่างรวดเร็ว ไม่นานหลังจากนั้นผู้บัญชาการกลับมาเห็นแก้วเปล่าและพูดว่า “โอ คุณดื่มหมดแล้ว!” แล้วเขาก็ขยับไปหาองค์กรที่สองที่สี่ ทุกคนสุดลมหายใจและโล่งอก

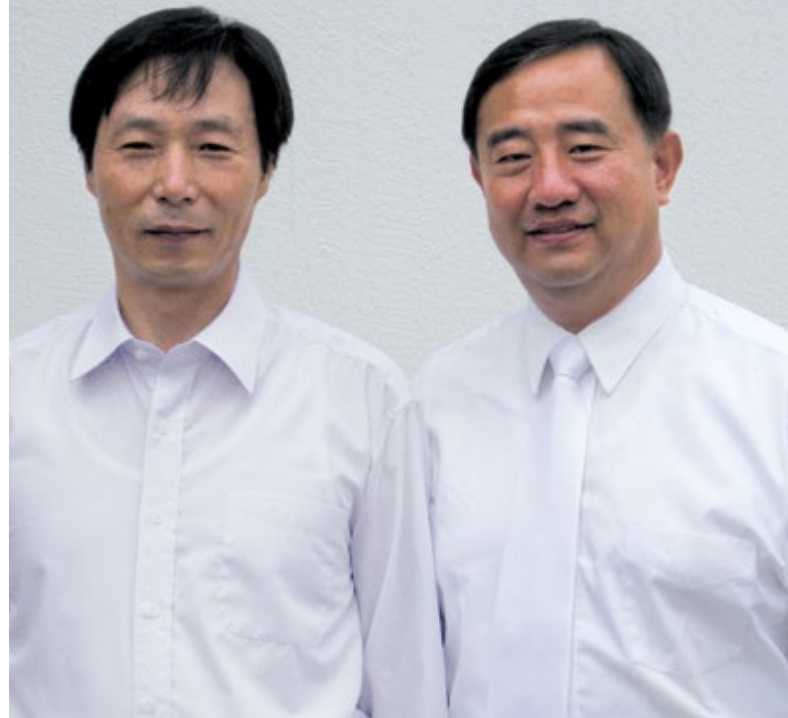
สามสัปดาห์ต่อมา หลังจากข้าพเจ้าปลดประจำการนานแล้ว ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากประธานสาขาของศาสนจักรในเกาหลีใต้ เขาถามว่าข้าพเจ้าจำคุณพาร์คสมัยที่ประจำการกองทัพได้หรือไม่

“จำได้สิครับ” ข้าพเจ้าตอบ ข้าพเจ้าเคยเข้าประจำการพร้อมคุณพาร์ค เขาเคารพความเชื่อของข้าพเจ้าและมักจะปกป้องข้าพเจ้าในสถานการณ์ยาก ๆ

ประธานสาขาให้เบอร์โทรศัพท์ของคุณพาร์คแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าโทรหาเขาทันที ขณะพูดคุยกับเขา คุณพาร์คบอกว่าช่วงที่เราอยู่ด้วยกันสมัยเป็นองค์กรของประธานาธิบดี เขาเคยเห็นแสงสว่างฉายออกมาจากข้าพเจ้าและรู้สึกว่าเขาควรช่วยข้าพเจ้า หลังจากนั้น เมื่อใดก็ตามที่เขาลำบาก เขาบอกว่าเขานึกถึงข้าพเจ้า

คุณพาร์คบอกข้าพเจ้าว่าเขามีลูกชายสองคนที่เขาอยากให้เป็นเหมือนข้าพเจ้า เขาถึงกับเคยพาลูกชายไปโบสถ์วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ลูกชายคนหนึ่งรับบัพติศมา ถึงแม้คุณพาร์คจะไม่รับก็ตาม แต่ลูกชายคนนั้นเวลานี้ไม่ค่อยแข็งขัน คุณพาร์คต้องการความช่วยเหลือและคำแนะนำจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าไปพบคุณพาร์คในสัปดาห์ถัดมา เราสนทนากันอย่างออกรส และไม่นานข้าพเจ้าก็เริ่มพูดคุยกับลูกชายเขาและกระตุ้น

สามสัปดาห์หลังจากคุณพาร์คเห็นข้าพเจ้าใช้ศรัทธาในขณะที่เราเข้าประจำการกองทัพด้วยกัน ข้าพเจ้าให้บัพติศมาเขาเป็นสมาชิกศาสนจักร

ให้กลับมาโบสถ์ เขาน้อมรับคำแนะนำ กลับมาแข็งขัน และรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา โดยผ่านจดหมายที่เขาเขียนถึงบ้านขณะรับใช้งานเผยแผ่ เขาจูงใจพ่อและช่วยเตรียมพ่อของเขาให้พร้อมรับบัพติศมา วันหนึ่งในฤดูร้อน ในปีหลังจากการพบปะสนทนาครั้งแรกของเรา ข้าพเจ้าบัพติศมาให้คุณพาร์คเป็นสมาชิกของศาสนจักร นี่คือการวิหารีย์ครั้งใหญ่! ชีวิตพวกเขาเปลี่ยนไปเพราะศรัทธาของชายหนุ่มคนหนึ่งเมื่อ 35 ปีก่อน

หลีกเลี่ยงบ่วงและกับดัก

ในพันธสัญญาเดิม โยชูวาสอนลูกหลานอิสราเอลเกี่ยวกับบ่วงและกับดักที่พวกเขาจะเผชิญขณะอยู่ในโลกที่ชั่วร้าย ดังนี้

“จงทราบแน่เถิดว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่านอีก แต่พวกเขาจะเป็นบ่วงและเป็นกับดักท่าน เป็นหอกข้างแคร่ เป็นหนามที่ทิ่มตาของท่าน จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดั่งนี้ ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านได้ประทานแก่ท่าน” (โยชูวา 23:13)

สำหรับข้าพเจ้า การเกรงว่าเพื่อนองค์กรฯจะเดือดร้อนเพราะข้าพเจ้า คือกับดักที่อาจล่อลวงข้าพเจ้าให้ดื่ม แต่ข้าพเจ้าเลือกความถูกต้องและพร้อมจะเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้น

ข้าพเจ้าเรียนรู้จากประสบการณ์ในการเป็นทหารว่าพระเจ้าจะประทานพรและทรงคุ้มครองบุตรธิดาของพระองค์ถ้าเรา “เข้มแข็ง

และกล้าหาญ” (โยชูวา 1:6) ตัวอย่างเช่น พระองค์ทรงคุ้มครองชาวอิสราเอลเมื่อพวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดน แต่เหล่าปุโรหิตที่ห้ามหีบพันธสัญญาต้องแสดงศรัทธาและความกล้าหาญก่อนโดยก้าวลงไปแม่น้ำที่ล้นเอ่อ ต่อจากนั้นพระเจ้าจึงทรงทำให้ “น้ำ... แยกออก” และแม่น้ำ “ตั้งขึ้นเป็นกองเดียว” (ดู โยชูวา 3:13-17)

เพื่อมีความ “เข้มแข็งและกล้าหาญ” เราจำเป็นต้อง “ยึดมั่นอยู่กับ [พระเจ้า]” (โยชูวา 1:6; 23:8) เรายึดมั่นอยู่กับพระเจ้าเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัวและกับครอบครัว สวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว และจัดสังสรรค์ในครอบครัว เรายึดมั่นอยู่กับพระองค์เช่นกันเมื่อเรารับส่วนศีลระลึก ขยายการเรียกของเรานมัสการในพระวิหารบ่อย ๆ เชื้อฟังกษัตริย์และกลับใจเมื่อเราทำผิด การปฏิบัติเหล่านี้ช่วยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตกับเรา อีกทั้งช่วยให้เรามองออกและหลีกเลี่ยงบ่วงและกับดัก

“เริ่มตั้งแต่เรายังเล็ก ผู้รับผิดชอบดูแลเราจะวางแนวทางและกฎเกณฑ์ไว้เพื่อให้เราปลอดภัย” ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าว “ชีวิตจะง่ายขึ้นกับเราทุกคนถ้าเราเชื่อฟังกฎเกณฑ์ดังกล่าวอย่างครบถ้วน ...

“การเชื่อฟังเป็นเครื่องหมายของศรัทธาพยากรณ์ คือสิ่งที่ให้ความเข้มแข็งและความรู้แก่ท่านเหล่านั้นตลอดทุกยุคทุกสมัย สำคัญยิ่งที่เราต้องตระหนักว่าเรามีสิทธิ์ได้รับความเข้มแข็งและความรู้จากแหล่งเหล่านี้เช่นกัน นี่คือน้ำที่มีพร้อมไว้ให้เราแต่ละคนวันนี้อย่างไรก็ตามถ้าเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า”¹

จุดหน้าในศรัทธา

ไม่นานหลังจากประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ท่านไปขอคำแนะนำจากเอ็ดเดอร์ฮาโรลด์ บี. ลี (1899-1973) ประธานแพคเกอร์เล่าว่า

“ท่านตั้งใจฟังปัญหาของข้าพเจ้าและแนะนำให้ไปพบประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ [1873-1970] ประธานแมคเคย์แนะนำให้ข้าพเจ้าเกี่ยวกับทิศทางที่ควรไป ข้าพเจ้าเต็มใจเชื่อฟังอย่างยิ่งแต่มองไม่เห็นทางว่าจะเป็นไปได้ตามที่ท่านแนะนำ

“ข้าพเจ้ากลับไปหาเอ็ดเดอร์ลีและบอกท่านว่าข้าพเจ้ามองไม่เห็นทางเดินในทิศทางที่ได้รับคำแนะนำ ท่านกล่าวว่า ‘ปัญหาของคุณคือคุณต้องการเห็นจุดหมายจากจุดเริ่มต้น’ ข้าพเจ้าตอบว่า

กล้ายืนหยัดเพื่อหลักการ

“เราทุกคนจะเผชิญความกลัว ประสบการณ์ ล้อเลียน และพบกับอุปสรรค ขอให้เรา—ทุกคน—มีความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับเสียงนิยมของคนส่วนใหญ่ กล้าที่จะยืนหยัดเพื่อหลักการ ความกล้าหาญ ไม่ยอมขอม นำมาซึ่งรอยยิ้มจากความเห็นชอบของพระผู้เป็นเจ้า ความกล้าหาญคือคุณธรรมที่มีพลังและน่าดึงดูดใจเมื่อไม่ได้มองว่าเป็นเพียงการยืนดีตายอย่างชายชาติตรี แต่เป็นการมุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมด้วยเช่นกัน”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด,” *เล็ชโฮนา*, พ.ศ. 2014, 68.

ข้าพเจ้าต้องการเห็นอย่างน้อยหนึ่งหรือสองก้าวข้างหน้า จากนั้นท่านก็สอนบทเรียนที่ติดตัวข้าพเจ้าไปชั่วชีวิต: ‘คุณต้องหัดเดินไปให้ถึงสุดขอบของความสว่าง แล้วก้าวเข้าไปในความมืดสองสามก้าว จากนั้นแสงสว่างจะปรากฏและแสดงให้เห็นทางตรงหน้าคุณ’²

ในฐานะบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ บางครั้งเราต้องการเข้าใจรายละเอียดของสิ่งที่เราต้องยอมรับหรือทำให้สำเร็จด้วยศรัทธา อย่างไรก็ตาม เราไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกสิ่ง เราเพียงแต่ต้องก้าวไปข้างหน้าตามที่พระเจ้าทรงขอให้เราทำและทำเช่นเดียวกับเหล่าปุโรหิตของอิสราเอลทำในการข้ามแม่น้ำจอร์แดนที่ล้นเอ่อถึงแม้เราจะมองไม่เห็นหรือไม่เข้าใจทุกสิ่ง แต่พระเจ้าจะทรงช่วยให้เราเดินบนดินแห้งถ้าเรา “เข้มแข็งและกล้าหาญ”

เราจะมีพลังยืนหยัดเมื่อดำเนินชีวิตตามพระวจนะของพระองค์—แสวงหาและทำตามการนำทางของพระองค์ในพระคัมภีร์และจากผู้รับใช้ของพระองค์ ใช่ เราอยู่ “ในแดนศัตรู”³ แต่ศัตรูไม่สามารถชนะพระเจ้าพระเจ้าช่วยผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ที่ส่งมาเพื่อช่วยเหลือเราและช่วยให้เรารอด

ข้าพเจ้าทราบที่เราสามารถเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ได้โดย “ยืนอย่างมั่นคงในการเชื่อฟังหลักคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า”⁴ เมื่อเราใช้ความกล้าหาญทำเช่นนั้น เราขอมมั่นอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด ■

อ้างอิง

1. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร,” *เล็ชโฮนา*, พ.ศ. 2013, 89, 90.
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Edge of the Light,” *BYU Today*, มี.ค. 1991, 22-23; ดู *พระคัมภีร์คัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม: คู่มือครุศาสตร์สอนพระคัมภีร์* (1996), 84 ด้วย.
3. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คำแนะนำสำหรับเยาวชน,” *เล็ชโฮนา* พ.ศ. 2011, 22.
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “จงยืนอย่างมั่นคงในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,” *เล็ชโฮนา*, พ.ศ. 2013, 51.

ตองกา

แผ่นดินที่ อุทิศแด่พระเจ้า

โดย ฮาร์วาลีน เค. เซโคนา
ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมต้นเลียโฮนา ตองกา

เมื่อถึงทศวรรษหลังจากจัดตั้งศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักรเกาะที่อยู่ไกลออกไปหลายพันไมล์ใน
มหาสมุทรแปซิฟิกอันกว้างใหญ่ไพศาลก็หันมานับถือศาสนาคริสต์ ปีคริสต์
ศักราช 1839 สมเด็จพระราชาธิบดีจอร์จ ताปू ที่ 1 แห่งตองกายอมให้ประเทศของเขา
ผู้คนของเขา และความรุ่งเรืองของเขาอยู่ในความคุ้มครองของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระบรม-
ราชโองการของสมเด็จพระราชาธิบดี “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและตองกาเป็นมรดกของข้าพเจ้า”
กลายเป็นคำขวัญของตองกา ศาสนามีบทบาทสำคัญยิ่งในตองกาเนื่องด้วยมรดกนี้ และ
ชาวตองกาทุกคนถือปฏิบัติวันสะบาโตเป็นวันแห่งการนมัสการจนถึงปัจจุบัน

ผู้สอนศาสนากลุ่มแรก

ขณะรับใช้ในคณะเผยแผ่ซามัว เอ็ดเดอร์บรีคัม สมุท และเอ็ดเดอร์อัลวา บัตเลอร์ได้
รับมอบหมายให้นำพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูไปหมู่เกาะตองกา เมื่อมาถึงในปี 1891
พวกเขาเข้าเฝ้าสมเด็จพระราชาธิบดีจอร์จ तापू ที่ 1 ผู้อนุญาตให้พวกเขาสั่งสอนพระ-
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เพราะมีที่ท่าว่าจะเห็นความสำเร็จในอนาคต ศาสนจักรจึง
เรียกผู้สอนศาสนาไปหมู่เกาะนั้นมากขึ้นและพวกเขาทำงานอย่างทุ่มเทในการเผยแผ่
พระกิตติคุณ นำเสียดายที่การเติบโตของศาสนจักรในตองกาไม่เกิดประสิทธิผลเท่าเกาะ
อื่นในโปลินีเซียอย่างตาฮีตี ฮาวาย นิวซีแลนด์ และซามัว ในปี 1897 ผู้สอนศาสนาได้รับ

ภาพถ่ายโดย โรอานา ดาอุฟา และคาร์ลอส ฟอรัส, ยกเว้นที่ระบุ: บนซ้ายและล่าง: ภาพถ่ายโดย PROSACZEO/ISTOCKTHINKSTOCK; กลางซ้าย: ภาพถ่ายโดยเพื่อโดย ทอมมัสบราวน์/คิดสต็อก

ในปี 1891 เอ็ดเวิร์ดบรัคัม สมุท และเอ็ดเวิร์ดอัลวา บัทเลอร์ เข้าเฝ้าสมเด็จพระราชาธิบดีจอร์จ ตูโปที่ 1 และได้รับอนุญาตให้สั่งสอนพระกิตติคุณในบรรดาผู้คนของพระองค์

สร้างอารยธรรมชาวคริสต์

ขณะที่พระกิตติคุณกระจายไปทั่วหมู่เกาะ ศาสนจักรได้ตั้งโรงเรียนของศาสนจักรหลายแห่ง ในปี 1947 ศาสนจักรทำสัญญาเช่าที่ดินผืนใหญ่แปลงหนึ่งและเริ่มสร้างโรงเรียนแห่งใหม่ชื่อวิทยาลัยเลียโฮนา ปัจจุบันคือโรงเรียนมัธยมปลายเลียโฮนา

เอ็ดเดอร์เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์ (1886–1983) แห่งโควรัมอัคร-สวากลิบสอง อูทิสโรงเรียนแห่งนี้ในปี 1953 และกลายเป็น “แสงส่องทาง” ให้ทุกคนที่เข้าไปเรียน เตรียมเยาวชนให้เป็นผู้แนะนำและเป็นอิทธิพลต่อผู้อื่น ผู้อยู่ร่วมการอุทิศคือสมเด็จพระราชาธิบดีซาโลเต ตูโปที่ 3 ผู้ลงนามรับรองให้โรงเรียนเป็นเครื่องมือนำสำหรับการสร้าง “อารยธรรมชาวคริสต์” ที่รวมคนทุกชนชั้นให้เป็นหนึ่งเดียวกัน นับแต่ตั้งโรงเรียน ผู้สำเร็จการศึกษาหลายพันคนจาก

ลำดับเหตุการณ์

▶ 1839: สมเด็จพระราชาธิบดีจอร์จ ตูโปที่ 1 ให้ตอกกานับถือศาสนาคริสต์

1891: ศาสนจักรส่งผู้สอนศาสนาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกลุ่มแรกไปตองกา

1892: อาลีปาเต ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนแรก รับบัพติศมา และการยืนยัน

1897: ปิดคณะเผยแผ่และผู้สอนศาสนากลับไปชามัว

◀ 1907: เริ่มงานเผยแผ่ศาสนาอีกครั้ง; ศาสนจักรเปิดโรงเรียนในเนย์อาฟู

คำสั่งให้กลับไปชามัว และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่กี่คนในตองกา ถูกทิ้งไว้โดยไม่มีผู้นำศาสนจักรอยู่ช่วงหนึ่ง

ผู้คนที่ทรงจดจำ

“เจ้าไม่รู้หรือว่าเรา, พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า,... จดจำผู้คนที่อยู่บนเกาะในทะเล” (2 นีไฟ 29:7)

พระเจ้าไม่ทรงลืมวิสุทธิชนในราชอาณาจักรเกาะแห่งตองกา ในปี 1907 เอ็ดเวิร์ดฮีเบอร์ เจ. แม็คเคย์ และเอ็ดเวิร์ดดับเบิลยู. โอ. เฟเซอร์ มาถึงเนย์อาฟู วาวาอู เพื่อตั้งสาขาและโรงเรียนเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ไม่นานงานเผยแผ่ศาสนาเริ่มรุ่งเรือง ศาสนจักรจัดตั้งสาขาและโรงเรียนหลายแห่งทั่วหมู่เกาะตลอดช่วงไม่กี่ปีติดต่อกัน

เจกเซนภูมิภาคอื่นของโลก ศาสนจักรในตองกามีการต่อต้านเช่นกัน แต่คราวนี้พระกิตติคุณมาเพื่ออยู่ที่นี่อย่างถาวร ขณะที่งานเผยแผ่ศาสนาเฟื่องฟู ศาสนจักรเรียกผู้นำจากบรรดาสมาชิกชาวตองกาเผื่อว่าเมื่อคนต่างชาติต้องโยกย้ายไปที่อื่น เช่น ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ศาสนจักรจะยังคงเจริญเติบโตต่อไปได้

โรงเรียนมัธยมปลายเลียโฮนาได้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ผู้นำศาสนจักร และผู้นำชุมชนที่มีชื่อเสียง

ปัจจุบันตองกามีโรงเรียนมัธยมปลายสองแห่งที่ศาสนจักรให้ความอุปถัมภ์ คือโรงเรียนมัธยมปลายเลียโฮนาบนเกาะใหญ่ของตองกาทาปู และโรงเรียนมัธยมปลายซาอีนเฮสา บนเกาะวาวาอู มีโรงเรียนมัธยมต้นห้าแห่งที่ศาสนจักรให้ความอุปถัมภ์เช่นกัน สามแห่งอยู่ในตองกาทาปู หนึ่งในนีอูอา และอีกแห่งในฮาอา-ปาอี

คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล

เมื่อประธานเดวิด โอ. แม็คเคย์ (1873–1970) กับเอ็มมา เรย์ ภรรยาของท่าน ไปเยือนตองกาในปี 1955 วิสุทธิชนปฏิบัติต่อพวกท่านเหมือนราชินีกุล นี่เป็นการเยือนหมู่เกาะครั้งแรกของประธานศาสนจักร ระหว่างการเยือนตองกาทาปูและวาวาอู ช่วงสั้น ๆ พวกท่านจัดการประชุมกับสมาชิกและรู้สึกถึงความรักความภักดีของชาวตองกาขณะพวกเขาแสดงดนตรีและการ

เดินรำ กล่าวสุนทรพจน์ และเลี้ยงอาหาร ระหว่างการเยือนวิสุทธิชนในวาวาอู ประธานแมคเคย์ได้รับการดลใจให้เปิดเผยว่าท่านเห็นนิมิตของ “พระวิหารบนเกาะแห่งหนึ่งในหมู่เกาะเหล่านี้ ที่ซึ่งสมาชิกศาสนจักรจะไปรับพรแห่งพระวิหารของพระเจ้า” สมาชิกคนหนึ่งบันทึกการตอบสนองของชาวตองกาว่า “ทุกคนในที่ประชุม น้ำตาไหลพราก”¹

ราว 30 ปีต่อมา ในเดือนสิงหาคม ปี 1983 พระวิหารนูกูอะโลฟาตองกาได้รับการอุทิศโดยประธานกอร์ดอน บี. ینگคัลลีย์ (1910–2008) เวลานั้นท่านเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด ดิฉันจำได้สมัยเป็นเด็กวัยรุ่นว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจากหมู่เกาะรอบนอกและชาวตองกาจากโพ้นทะเลมาร่วมงานอันน่ายินดีนี้ ดิฉันได้รับเกียรติให้เข้าร่วมการอุทิศหนึ่งภาคและเป็นส่วนหนึ่งของคณะนัก

มีส่วนร่วมมากเท่าที่จะมากได้และจัดการแสดงซึ่งจะเตรียมวิสุทธิชนทางวิญญาณสำหรับการอุทิศพระวิหารในวันรุ่งขึ้น งานครั้งนี้จะออกอากาศและถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ไปยังหมู่เกาะรอบนอกและสเตตต่าง ๆ ของชาวตองกาทั่วโลก ด้วยเหตุนี้จึงถือเป็นภารกิจครั้งใหญ่

ผลงานชื่อ “สมบัติอันยั่งยืน” ประกอบด้วยการเดินทางวัฒนธรรมจากตองกา ฮาวาย ตาฮีตี นิวซีแลนด์ ฟิจิ และซามัว โครจเรื่องคือสามีภรรยาคนหนึ่งสูญเสียลูกเล็กของพวกเขาและไปค้นหาสมบัติตามหมู่เกาะโปลินีเซียเพื่อจะปลอบใจตนเองในการสูญเสียครั้งนี้ ถึงแม้จะพบของขวัญตามเกาะต่าง ๆ แต่ก็ไม่อาจคลายความเจ็บปวดลงได้ เมื่อพวกเขากลับมาตองกา ผู้สอนศาสนาแนะนำพวกเขาให้รู้จักพระกิตติคุณและได้เรียนรู้เกี่ยวกับ “สมบัติ

1916: จัดตั้งคณะเผยแผ่ตองกา

1922: กฎหมายกีดกันคนนอกสั่งห้ามผู้สอนศาสนาต่างชาติเข้าตองกา

◀ 1924: ยกเลิกกฎหมายกีดกันคนนอกเนื่องจากความพยายามของสมาชิกในท้องถิ่นและเอ็ม. เฮอร์นอน กูมบัส ประธานคณะเผยแผ่

1926: ศาสนจักรเปิดโรงเรียนชื่อ The Makeke หมายถึง “ลูกขึ้นและตื่นตัว”

◀ 1946: จัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาตองกา

ร้องประสานเสียง ดิฉันจำความรู้สึกอบอุ่นได้เมื่อได้ยืนประธาน ینگคัลลีย์พูด และรู้ในขณะนั้นว่าท่านได้รับเรียกจากพระเจ้า เมื่อเราร้องเพลง “Hosanna Anthem” ดิฉันเข้าใจด้วยว่าพระเจ้าทรงรักบุตรธิดาของพระองค์มากเพียงใด

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงจดจำผู้คนบนเกาะในทะเลเสมอและในวันนั้นคำพยากรณ์ของประธานแมคเคย์เกิดสัมฤทธิ์ผล

การอุทิศข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้า

เพราะศาสนจักรในตองกาเติบโตมากขึ้น พระวิหารจึงปิดเป็นเวลาสองปีเพื่อการบูรณะ นอกจากงานอื่นแล้วยังมีการขยายห้องเพิ่มห้องฝึก และเพิ่มลวดลายแบบโปลินีเซียบนผนังและเพดานด้วย

ตอนต้นปี 2007 ดิฉันกับสามีได้รับเรียกให้จัดงานฉลองทางวัฒนธรรมสำหรับการอุทิศข้าพระวิหาร เราต้องจัดงานวันที่ 3 พฤศจิกายน หนึ่งวันก่อนการอุทิศข้า

เป้าหมายของเราคือให้เยาวชนจากสเตตต่าง ๆ ในตองกาตาม

สมัยเป็นอัครสาวกวัยหนุ่ม ประธานโรมัส เอส. มอนสัน (กลาง) เยือนตองกาในปี 1965 ที่อยู่กับท่านในภาพคือแพทริก ตัสตัน ประธานคณะเผยแผ่ และเลลา ภรรยา

อันยืนยง” —ครอบครัววินรินทร์และพรของการได้อยู่กับลูกที่ล่องลับไปแล้วอีกครั้ง

ในช่วงสัปดาห์ของการอุทิศซ้ำ ฝนตกหนักมากที่การซ่อมใหญ่ครั้งสุดท้าย วันที่ 2 พฤศจิกายน ท้องฟ้ามีดครึ้ม ดิฉันขอให้เยาวชนกลับไปบ้านของพวกเขาและสวดอ้อนวอนขอให้อากาศดีเพื่อที่พวกเขาจะสามารถแสดงให้เห็นชาวตองกาชม รวมทั้งคนที่จะรับชมผ่านดาวเทียมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสตราจารย์ คีนันฝนตกหนัก และเช้าวันรุ่งขึ้นอากาศยังไม่มีเค้าว่าจะดีขึ้น

เย็นวันเสาร์ เยาวชน 3,000 คนมารวมกันที่

ผู้คนที่อุทิศตนแต่พระเจ้า

ทุกวันนี้ศาสนจักรยังคงเติบโตในตองกา สมาชิกในท้องถิ่นดำรงตำแหน่งผู้นำ โบสถ์กระจายอยู่ทั่วเกาะ และการเพิ่มขึ้นของผู้สอนศาสนา กำลังเร่งงานให้เร็วขึ้น โรงเรียนของศาสนจักรมีฐานมั่นคงและยังคงเตรียมผู้สอนศาสนาที่องอาจ ผู้นำในอนาคต มารดาและบิดาที่มีค่าควร

วิสุทธิชนไม่ต้องนั่งเรือเดินทางไกลไปเกาะใหญ่เพื่อรับชมการประชุมใหญ่สามัญอีกต่อไป แต่เทคโนโลยีทำให้สมาชิกสามารถอยู่ภายในประเทศของตนเพื่อชมการถ่ายทอดการประชุมใหญ่สามัญ

► 1953: เอ็ดเดอร์เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์ อุทิศโรงเรียนมัธยมปลายเลียโฮนา โรงเรียนแห่งนี้กลายเป็นโรงเรียนใหญ่ที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุดแห่งหนึ่งในตองกา

► 1955: ประธาน เดวิด โอ. แมกเคย์ เยือนตองกา

1960: แปลพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาและพระคัมภีร์ใหม่ก่อนตีพิมพ์เป็นภาษาตองกา

1968: ตั้งสภากลางแห่งแรกของตองกาที่ออสเตอโนวูอะโลฟา

สนามกีฬาเตอูฟาอิวาเพื่อฟังเอ็ดเดอร์ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองผู้มาอุทิศซ้ำ พระวิหารเนื่องด้วยประธานอังกิสิย์สุภาพอ่อนแอ ดิฉันจะไม่มีวันลืมการแสดงครั้งนั้น ทุกอย่างราบรื่นดี สภาพอากาศเป็นใจ ระบบเสียงที่ก่อนหน้านี้ทำงานผิดพลาดกลับทำงานได้ดีเยี่ยม และเยาวชนชายหญิงเหล่านั้นเต้นรำอย่างเบิกบาน

เราได้เห็นปาฏิหาริย์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนจากบุตรธิดาของพระองค์ และทำให้ฝนหยุดตก ขณะเดียวกันเราสามารถสร้างบรรยากาศทางวิญญาณสำหรับการอุทิศพระวิหารในวันรุ่งขึ้นได้ โดยเตือนสมาชิกให้ระลึกว่าครอบครัววินรินทร์เป็นสมบัติอันยั่งยืนและพระวิหารสร้างขึ้นเพื่อทำให้เกิดพรเช่นนั้น

ผู้สอนศาสนาช่วยลำเลียงโมกษภัณฑ์บรรเทาทุกข์ที่ส่งจากตองกาเข้าไปหาอาสาสมัครหลังพายุไซโคลนกระหน่ำหมู่เกาะทางภาคเหนือของตองกาในเดือนมกราคม

และการประชุมใหญ่ภาคจากนิวซีแลนด์

ท่ามกลางความยุ่งเหยิงของการเปลี่ยนแปลงที่มาถึงฝั่ง
ตองกา วิสุทธิชนยังคงรักษามรดกแห่งศรัทธาของพวกเขา
พวกเขาคือผู้ปวารณาตนต่อพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อ 175 ปีก่อน
พวกเขาคือผู้คนที่ทุกวันนี้ยังคงอุทิศชีวิตและทั้งหมดที่มีแด่
พระเจ้า ■

อ้างอิง

1. อาร์. ลานีย์ร์ บริตสซ์, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), 472.

◀ 1976: ประธาน
สเปนเซอร์ คับเบิล,
คิมบล์ตัน เย็นตองกา
และพูดกับสมาชิก
10,600 คนที่การ
ประชุมใหญ่ภาคใน
นูกูอะโลฟา

▶ 1983: อุทิศ
พระวิหาร
นูกูอะโลฟา

1991: เยาวชนแอลดี
เอส 3,000 คนแสดง
หน้าพระที่นั่งสมเด็จพระ
พระราชบิดาอุฟา-
อาฮาตู ตูฟู ที่ 4 ในงาน
ฉลองหนึ่งร้อยปีของ
ศาสนจักร

1997: ประธาน
กอร์ดอน บี. อิงค์ลี
เยือนนูกูอะโลฟา พุด
กับผู้คนราว 11,400
คน และเข้าเฝ้าสมเด็จพระ
พระราชบิดา

2007: อุทิศ
พระวิหาร
นูกูอะโลฟา

การเติบโตของศาสนจักรในตองกา*

15	517	1,185	2,975	15,842	35,227	46,623	61,470
1897	1917	1930	1950	1970	1990	2000	2013

พระวิหาร: 1
สเตค: 19
ท้องถิ่น: 2
คณะเผยแผ่: 1

* ณ เดือนมกราคม 2014

ศรัทธาของบรรพบุรุษ

แต่ผู้สอนศาสนา Mormon กลุ่มแรกมาถึง ปาฏิ-
หารีย์ยิ่งใหญ่มากมายเกิดขึ้นกับงานของพระเจ้า
ในตองกา ปาฏิหาริย์เช่นนั้นครั้งหนึ่งเกิดขึ้นเมื่อ 13
มิถุนายน ปี 2010 เมื่อลอร์ดฟูลิวาอีกับครอบครัวของ
เขาได้รับพิบัติมา ลอร์ดฟูลิวาอีเป็นขุนนางคนแรกที่เข้า
ร่วมศาสนจักร เขาเป็นโหลนของอีดี ฟูลิวาอี ขุนนาง
จากวาวาอูที่เชิญผู้สอนศาสนาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายกลับ
ไปตองกาในปี 1907

ลอร์ดฟูลิวาอีรับพิบัติมาพร้อมเลดีเฮเลนภรรยา
ของเขาและบุตรสองคนที่โตแล้ว ส่วนคนเล็กอายุยังไม่
ถึงแปดขวบ ผู้เข้าร่วมเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งนี้
ได้แก่ ประธานพระวิหาร ประธานคณะเผยแผ่ และ

ประธานสเตค พร้อมด้วยบุคคลสำคัญระดับผู้นำในคณะ
รัฐบาล ขุนนางคนอื่น ๆ และสมาชิกครอบครัว

หนึ่งปีต่อมา วันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ. 2011 ครอบครัว
ฟูลิวาอีได้รับการฝึกเพื่อกาลเวลาและนิจนรันดร์ในพระ-
วิหารนูกูอะโลฟา ตองกา

ดิฉันได้มีโอกาสพูดคุยกับครอบครัวฟูลิวาอีเมื่อเร็วๆ นี้
เมื่อขอให้บอกพรอันประเสริฐของการเข้าร่วมศาสนจักร
เลดีฟูลิวาอีตอบโดยไม่ลังเลว่าพรอันประเสริฐคือพรนิจนรันดร์
สำหรับครอบครัว ลอร์ดฟูลิวาอีกล่าวว่าพระกิตติคุณให้คำ
ตอบของคำถามที่เขามีมาชั่วชีวิต เขาเชื่อว่าพระกิตติคุณ
เป็นช่องทางให้ลูกหลานของเขาได้รับพรอันประเสริฐจาก
พระเจ้า

ภาพถ่ายประธานและประธานคิมบล์ตัน เย็นตองกาโดยหอดูดาวประวัติศาสตร์ศาสนจักร; ภาพงานบรรณาธิการ
โดย ดานีเอลา คาฟูฟาเลเต; ภาพต้นไม้โดย ZVEI/ISTOCK/THINKSTOCK

โดย เอ็ดเวิร์ดดี. ทอดด์
คริสทอเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกลีบสอง

สาเหตุที่เราแบ่งปัน พระกิตติคุณ

ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราแต่ละคนมีจุดประสงค์ในงานเผยแผ่ศาสนา—
นั่นคือ เชื้อเชิญผู้อื่นมาหาพระคริสต์

U ทแรกใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ถามคำถามที่จะประยุกต์ใช้ได้กับสมาชิกทุกคน
ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่า “จุดประสงค์ในการเป็น
ผู้สอนศาสนาของฉันทืออะไร”

คำตอบสรุปได้ในประโยคเดียวดังต่อไปนี้ว่า “เชื้อเชิญผู้คนให้มาหาพระคริสต์โดยช่วย
เขาให้รับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูโดยผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของ
พระองค์ การกลับใจ บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่า
ชีวิตจะหาไม่”¹

สมาชิกในฐานะผู้สอนศาสนา

เราทุกคนได้รับการขอให้เป็นผู้สอนศาสนา ในการแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องมีจุดประสงค์นี้ในความคิดของเรา รู้สึกในใจเรา ยอมรับใน
จิตวิญญาณเรา และลงมือทำ เมื่อเราทำเช่นนั้น จุดประสงค์ดังกล่าวจะสร้างแรงบันดาลใจ
และนำทางเราในการแบ่งปันพระกิตติคุณ เราต้องแยกแยะความแตกต่างสองด้านให้ชัดเจน
ระหว่างจุดประสงค์ในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับวิธีการบรรลุจุดประสงค์นั้น

เราไม่ได้มีจุดประสงค์เพียงเพื่อร่วมวงสนทนาเกี่ยวกับพระกิตติคุณ หรือเพื่อพูดคุยกับคน
ใดคนหนึ่งและทุกคนเท่าที่เราทำได้เกี่ยวกับศาสนจักร หรือเพียงแต่ตั้งเป้าหมายและวางแผน
สิ่งเหล่านี้สำคัญ แต่นั่นคือหนทางไปสู่จุดหมาย และจุดหมายคือการนำผู้คนมาหาพระคริสต์

จงพร้อมที่จะแบ่งปัน

“ชีวิตที่เป็นแบบอย่างของท่านจะเป็นจุดสนใจของมิตรสหายและเพื่อนบ้านของท่าน จงพร้อมที่จะตอบคำถามคนเหล่านั้นว่าเหตุใดท่านจึงดำเนินชีวิตอย่างที่ทำอยู่เวลานี้ จงพร้อมที่จะให้เหตุผลถึงความหวังและปิติที่พวกเขาเห็นในตัวท่าน [ดู 1 เปโตร 3:15] เมื่อคำถามเช่นนั้นเกิดขึ้น ท่านอาจตอบโดยพูดว่า ‘ลองถามผู้สอนศาสนาพวกเขาช่วยเราได้!’”

เอ็ดเดอร์ รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง, “จับเกลียวคลื่น,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2013, 45.

ให้จุดประสงค์ของงานเผยแผ่ศาสนาเป็นศูนย์กลาง

พิจารณาตัวอย่างบางข้อว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณโดยให้จุดประสงค์ของงานเผยแผ่ศาสนาเป็นศูนย์กลาง

1. เราจะสอนผู้คนในวิธีที่ช่วยให้พวกเขาเข้าใจพระกิตติคุณอย่างแท้จริง รวมถึงเหตุผลและวิธีที่พวกเขาควรกลับใจ เราจะฟังและตอบสนองสิ่งที่อยู่ในความนึกคิดและจิตใจของผู้สนใจ
2. เราจะแสวงหาและฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้เรามองออกว่าใครที่รู้สึกถึงพระวิญญาณขณะที่เราพูด
3. การวางแผน—เป็นครอบครัว ในสภาวอร์ด และกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา—จะเป็นเครื่องมือที่ทำให้แน่ใจว่า โดยข้อเท็จจริง เราได้ค้นหา จุดจำ และทำสิ่งที่จำเป็นต่อการทำให้เกิดการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและบัพติศมาของผู้สนใจแต่ละคนแล้ว
4. เราจะชื่นชมยินดีที่มีโอกาสสัมผัสคำพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าเพราะเราจะศึกษาอย่างมีจุดประสงค์ เราจะค้นคว้าหาคำตอบให้คำถามเกี่ยวกับจิตวิญญาณของผู้สนใจและของตัวเอง
5. เราจะชักชวนผู้คนมา่วมการประชุมของศาสนจักร ไม่เพียงเพราะเราเชื่อว่ามันคือสิ่งที่เราควรทำ แต่เป็นเพราะเราเข้าใจว่าการมีส่วนร่วมในศาสนจักรจำเป็นสำหรับผู้สนใจในการพัฒนาความปรารถนาให้แรงกล้ายิ่งขึ้นที่จะรับบัพติศมาและสร้างรากฐานเพื่อให้อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในพันธสัญญาพระกิตติคุณ เมื่อเรานึกถึงจุดประสงค์สูงสุดดังกล่าว คำเชื่อเชิญให้มาโบสถ์จะมีความเร่งด่วนยิ่งขึ้น คำอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการนมัสการในวันสะบาโตและสิ่งที่คาดหวังในการประชุมวันอาทิตย์ของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะต่างออกไป พระวิญญาณที่เป็นพยานต่อถ้อยคำของเราจะมีอำนาจชักชวนในแบบที่จะไม่เกิดขึ้นด้วยวิธีอื่น

ซึมซับและเข้าใจ

โปรดอย่าละเลยบทที่ 1 ของ “*สั่งสอนกิตติคุณของเรา*” และคำถามในบทนี้ที่ว่า “จุดประสงค์ในการเป็นผู้สอนศาสนาของฉันทาคืออะไร” จงซึมซับจุดประสงค์ของการนำผู้คนมาหาพระคริสต์ผ่านหลักธรรมและศาสนพิธีของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู แล้วท่านจะเข้าใจว่าการแบ่งปันพระกิตติคุณไม่ใช่โปรแกรม แต่เป็นอุดมการณ์อย่างหนึ่ง—อุดมการณ์ของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ซึมซับจุดประสงค์ของการเชื่อเชิญให้ผู้คนมาหาพระคริสต์ และท่านจะเข้าใจว่าโลกไม่มีทางเข้าถึงพระคุณแห่งการชดใช้และความรอดได้นอกจากโดยทางศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านจะเข้าใจว่าการแบ่งปันพระกิตติคุณมีจุดประสงค์อย่างไร และท่านจะลุกขึ้นไปทำกิจธุระของพระบิดา ท่านจะรู้ว่าผู้สอนศาสนาเต็มเวลาสอน “ด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 17:3) ดังที่พวกบุตรของโมไซยาห์สอน และท่านจะเชื่อเชิญพวกเขาให้สอนพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ท่านได้หยิบยื่นคำเชื่อเชิญให้ “มาดู” แล้ว (ยอห์น 1:39)

คำเชื่อเชิญของเรา—จงมาหาพระคริสต์

สำหรับข้าพเจ้า จุดประสงค์ของงานเผยแผ่ศาสนาทุกความยิ่งใหญ่ของงานและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมเสส 1:39) ความเพียรใดเล่าจะล้าเลิกไปกว่าการนำบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าไปสู่ความรอดสูงสุดผ่านทางพระคุณของพระผู้ไถ่ของพวกเขา พระเจ้าพระเยซูคริสต์ พี่ระลึกว่าจุดประสงค์ในงานเผยแผ่ศาสนาของเราไม่เพียงเพื่อเตือนผู้อื่นเท่านั้น แต่เพื่อช่วยพวกเขาให้รอดด้วยไม่เพียงเพื่อสอนเท่านั้นแต่เพื่อให้บัพติศมาด้วยไม่เพียงเพื่อนำผู้อื่นมาหาพระคริสต์เท่านั้นแต่เพื่อให้พวกเขาแน่วแน่ในพระคริสต์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ด้วย

คำเชื่อเชิญของเราต่อโลกคือเชื่อเชิญให้มาหาพระคริสต์ การมาหาพระคริสต์คือคำย่อซึ่งเป็นวิธีอธิบายแผนแห่งความรอดด้วยคำสามคำ หมายถึงถึงการได้รับผลจากการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์—ซึ่งทำที่สุดคือชีวิตนิรันดร์

ชีวิตนิรันดร์ขึ้นอยู่กับการใช้สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของเรา แต่เป็นไปได้โดยทางพระคุณของพระเยซูคริสต์เท่านั้น การมาหาพระองค์หมายถึงการทำให้ตรงกำหนดไว้เพื่อให้ได้รับพระคุณนั้น นั่นคือ—อำนาจแห่งการอภัยโทษ การชำระให้บริสุทธิ์ การทำให้เปลี่ยนแปลง และการไถ่ของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ อันไร้ขอบเขตของพระองค์

พระกิตติคุณอันเป็นข่าวประเสริฐนี้ พระเยซูทรงบรรยายไว้ดีที่สุดในด้วยพระองค์เองในพระคัมภีร์มัทธิวมอน

“ดูเถิดเราให้กิตติคุณของเราแก่เจ้า และนี่คือกิตติคุณที่เราให้แก่เจ้า—ว่าเรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเรา เพราะพระบิดาของเราทรงส่งเรามา

“และพระบิดาของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน; และหลังจากที่เราถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว เพื่อเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อตั้งที่เราถูกยกขึ้นโดยมนุษย์ฉันใด แม้ฉันนั้นมนุษย์จะถูกยกขึ้นโดยพระบิดา, เพื่อยืนอยู่ต่อหน้าเรา, เพื่อรับการพิพากษาตามงานของพวกเขา, ไม่ว่าจะงานดีหรือไม่ว่างานชั่ว—

“และเพราะเหตุนี้เราจึงได้รับการยกขึ้น; ฉะนั้น, ตามเดซานุภาพของพระบิดาเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา, เพื่อพวกเขาจะได้รับการพิพากษาตามงานของตน” (3 นิไฟ 27:13-15)

ข่าวดีและข่าวประเสริฐ

ด้วยเหตุนี้ พระกิตติคุณหรือข่าวประเสริฐจึงมีรากฐานอยู่ที่เรามีพระบิดาในสวรรค์ ผู้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์มาไถ่เราจากบาปและความตายเนื่องจากความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา ส่วนพระบุตร ผู้ทรงเชื่อฟังพระบิดาอย่างเคร่งครัดและถวายรัศมีภาพแด่พระองค์ ก็ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อเจตนารมณ์นั้น พระองค์ทรงซื้อเราด้วยพระโลหิตของพระองค์ และเราตอบแทนพระองค์ด้วยชีวิตเรา (ดู 1 โครินธ์ 6:19-20) เวลานี้พระองค์ทรงเป็นพระผู้พิพากษาของเรา พระองค์ทรงเป็นสัญลักษณ์ของความยุติธรรม

ข่าวสารพระกิตติคุณอันเป็นข่าวดีนี้ประกาศอีกว่าเนื่องจากการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ พระเยซูจึงทรงเป็นสัญลักษณ์ของความเมตตาอีกด้วย พระเมตตา ความดีงาม และพระคุณของพระองค์เพียงพอที่จะให้อภัยและชำระเราให้สะอาดเพื่อที่ในวันแห่งการพิพากษาเราจะยืนอย่างบริสุทธิ์ปราศจากมลทินต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ (ดู 2 นิไฟ 2:8; โมโรไน 10:32-33)

จุดประสงค์ของงานเผยแผ่ศาสนาใน *สังสอนกิตติคุณของเรา* อธิบายสิ่งที่ต้องทำให้ลุล่วงเพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น ดังที่หนังสือระบุไว้

การได้รับอภัยโทษและการชำระให้สะอาดเรียกร้อย “ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ การกลับใจ บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”²

นอกจากนั้นใน 3 นิไฟ 27 พระผู้ช่วยให้รอดทรงจบพระดำรัสเกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบกันเป็นพระกิตติคุณของพระองค์ดังนี้

“และเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้น, คือผู้ใดกลับใจและรับบัพติศมาในนามของเราจะเต็มเปี่ยม [ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์]; และหากเขาอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ดูเถิด, เราจะถือว่าเขาไม่มีความผิดต่อพระพักตร์พระบิดาของเราในวันนั้นเมื่อเราจะยื่นเพื่อพิพากษาโลก. ...

“และไม่มีสิ่งที่ไม่สะอาดจะเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ได้; ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสถานพักผ่อนของพระองค์นอกจากบรรดาผู้ที่ล้างอาภรณ์ของพวกเขาในเลือดของเขา, เพราะศรัทธาของพวกเขา, และการกลับใจจากบาปทั้งหมดของพวกเขา, และความซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ของพวกเขา.

“บัดนี้คือบัญญัติ : จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายที่สุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเราและรับบัพติศมาในนามของเรา, และเจ้าจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดยไม่มีมลทินต่อหน้าเราในวันสุดท้าย.

“ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, นี่คือการคิดของคุณของเรา” (3 นีไฟ 27:16, 19–21)

ศรัทธาและคำมั่นสัญญา

เมื่อเราแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณด้วยพระวิญญาณ ผู้ที่เต็มใจฟังจะได้รับพยานเพียงพอที่จะเริ่มมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ ศรัทธานั้นจะทำให้พวกเขามีพลังที่จะกลับใจ สมาชิกและผู้สอนศาสนาเต็มเวลาสามารถสอนพวกเขาด้วยพระวิญญาณเช่นกันว่าพวกเขาต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง จากนั้นเชื้อเชิญและให้พวกเขารับปากว่าจะลงมือทำ คำมั่นสัญญาในท้ายที่สุดที่เราเชื้อเชิญผู้สนใจให้ยอมรับและทำตามคือบัพติศมาน้ำ บัพติศมานี้ตามด้วยหรือกล่าวให้ดีกว่านั้นคือ เสรีสมบรูณ์ด้วยการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ อันนำมาซึ่งการปลดบาปพร้อมด้วยการชำระให้บริสุทธิ์ (ดู 2 นีไฟ 31:17)

เราสามารถรักษาสภาพของการยืนอย่างถูกต้องไว้ตลอดไปเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้ตลอดชีวิตหากเราดำเนินชีวิตต่อไปด้วยศรัทธา กลับใจเมื่อจำเป็นและต่อสัญญาบัพติศมาอยู่เสมอ เราเรียกการทำเช่นนั้นว่าอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ผู้ที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ยอมไม่กลัวที่จะได้รับการพิพากษาตามงานของพวกเขา เพราะงานเหล่านั้นจะเป็นงานแห่งศรัทธา การกลับใจ และบัพติศมาน้ำและด้วยพระวิญญาณ

ร่วมงานแห่งความรอด

เรียนรู้วิธีที่ท่านสามารถช่วยเหลือเป็นส่วนตัวในการเปลี่ยนใจเลื่อมใส การรักษาให้คงอยู่ และการทำให้กลับมาแข็งขันได้ที่ hasteningthework.lds.org

ท่านสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปีติจากการแบ่งปันพระกิตติคุณได้ที่ lds.org/topics/missionary-work/change และเรียนรู้วิธีแบ่งปันพระกิตติคุณออนไลน์ได้ที่ lds.org/church/share

หลักการข้อแรกเป็นอันดับแรก

คำกล่าวของไฮรัม สมิธใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ลึกซึ้งยิ่งนัก “สอนหลักการเบื้องต้นของพระกิตติคุณ—สอนข้าแล้วข้าอีก แล้วท่านจะพบว่าแนวคิดใหม่ ๆ และความสว่างที่เจิดจ้ากว่าเดิมเกี่ยวกับหลักการเหล่านั้นจะเปิดเผยให้ท่าน ท่านจะขยายความเข้าใจเรื่องเหล่านั้นจนกระจ่างชัดแจ่ม แล้วท่านจะทำให้คนที่ [ท่าน] สอนเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น”³

ในข้อความนี้ ไฮรัม สมิธ ท่านผู้ประสาทพร กำลังอธิบายว่าหลักการข้อแรกอันเป็นหัวใจของพระกิตติคุณนี้ ไม่อาจเข้าใจอย่างถ่องแท้ได้ด้วยการทบทวนเพียงครั้งเดียว ความสว่างเพิ่มเติมและความเข้าใจที่ลึกซึ้งกว่าเดิมจะเกิดขึ้นตามกาลเวลาในประสบการณ์ของการเปิดเผยหลาย ๆ ครั้ง

เมื่อสมาชิกแสดงประจักษ์พยานและขอให้ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาช่วยโดยการสอนพระกิตติคุณ พี่ระลึกว่าความเข้าใจที่มีมากขึ้นเรื่อย ๆ ในพระกิตติคุณไม่ได้เกิดจากการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการที่เรามีส่วนร่วมในการแบ่งปันพระกิตติคุณเช่นกัน หากเราศึกษา เตรียมพร้อม และแบ่งปันหลักการพระกิตติคุณโดยพระวิญญาณ เราจะ “ทำให้...เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น” พระวิญญาณจะทรงชี้แนะและเป็นพยานต่อทุกคนที่มีส่วนร่วม—ทั้งสมาชิก ผู้สอนศาสนา และผู้สนใจเช่นเดียวกัน

เพราะเหตุใด อะไร และอย่างไร

คำถามเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาว่าเพราะเหตุใด อะไร และอย่างไรมีบอกไว้อย่างแน่ชัดในพระคัมภีร์มอรมอนมากกว่าที่อื่น ๆ พระคัมภีร์มอรมอนเต็มไปด้วยแบบอย่างของผู้คนที่เข้าใจและทำงานเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของงานเผยแผ่ศาสนา มีคำอธิบายอย่างละเอียดชัดเจนที่สุดทั่วทุกแห่งในพระคัมภีร์เกี่ยวกับหลักคำสอนซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่เราควรสอน มีวิญญาณที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและพยานถึงความจริงของหลักคำสอนเดียวกันนี้ พระคัมภีร์มอรมอนจะเปลี่ยนใจทุกคนที่อ่านและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านด้วยความจริงใจและเจตนาที่แท้จริง (ดู โมโรไน 10:3–5)

พระคัมภีร์มอรมอนยกย่องพระเยซูคริสต์ตามบทบาทที่แท้จริงของพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและพระเมสสิยาห์ ผู้บริสุทธิ์ เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดศรัทธาในพระองค์ และนำผู้คนมาสู่พระคริสต์ เราเป็นหนี้มันรันดรต่อผู้เขียนพระคัมภีร์เล่มนี้และต่อศาสตราจารย์เจฟ สมิธที่แปลโดยของประทานและพลังอำนาจจากพระเจ้า

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าตราบที่พระเจ้าทรงพระชนม์ พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ประจักษ์พยานของพระคัมภีร์เล่มนี้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์เป็นความจริง โจเซฟ สมิท ผู้แปลพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นศาสดาพยากรณ์คนสำคัญของการฟื้นฟู จงเรียนรู้จากพระคัมภีร์มอรมอน ศึกษาและสอนจากพระคัมภีร์มอรมอน รักพระคัมภีร์มอรมอน และประพฤติตามพระคัมภีร์มอรมอน แล้วท่านจะเรียนรู้ว่าเหตุใดเราจึงแบ่งปันพระกิตติคุณ และนี่คือสิทธิพิเศษและหน้าที่ของเราที่จะเชื่อเชิญและช่วยผู้อื่นมาหาพระคริสต์ ■

จากคำปราศรัยในการสัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโปรไวเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 2008

อ้างอิง

1. สัจสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2004), 1.
2. สัจสอนกิตติคุณของเรา, 1.
3. สัจสอนกิตติคุณของเรา, 6.

ทำงานเป็นหนึ่งเดียว

สมาชิกและผู้สอนศาสนาสามารถเห็นตนเองในงานแห่งความรอดเมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างมีความสุขและเชื่อเชิญผู้อื่นให้มาร่วมกิจกรรม การประชุมของศาสนจักร และเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ

เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “เราทำงานทั้งหมดนี้ร่วมกัน เราวางแผนและสวดอ้อนวอนและช่วยกันกับเพื่อนสมาชิกในวอร์ดและผู้สอนศาสนา ขอให้นึกถึงผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและสวดอ้อนวอนให้พวกเขาเสมอ มอบความไว้วางใจให้เขาด้วยครอบครัวและเพื่อน ๆ ของท่าน พระเจ้าทรงไว้วางใจพวกเขาและทรงเรียกพวกเขามาให้สอนและเป็นพรแก่คนที่แสวงหาพระองค์” (ดู “นี่คือปาฏิหาริย์,” *เสียดไฮนา*, พ.ศ. 2013, 79)

สรุปเหตุการณ์ในยุคสมัย

ภาค 2 จาก 2: จากพระเยซูคริสต์จนถึงยุคมิลเลเนียม

(ภาค 1 จัดพิมพ์ในฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2014)

พันธสัญญาอันเป็นนิจอ ของพระเจ้า

สิ่งที่เราเรียกว่าพันธสัญญาแห่งอับราฮัม ในความเป็นจริงแล้วคือพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจอที่ไว้กับอับราฮัมและลูกหลานของท่าน นั่นคือพันธสัญญาใหม่สำหรับอับราฮัมเพราะท่านได้รับในสมัยการประทานใหม่แห่งพระกิตติคุณ แต่พันธสัญญาดังกล่าวเป็นนิจอเพราะพันธสัญญาเดียวกันนี้หยิบยื่นให้แก่บุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าในทุกสมัยการประทานแห่งพระกิตติคุณ เริ่มต้นจากอาดัม

เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง อธิบายว่าพันธสัญญานี้เกี่ยวข้องกับอะไร: “พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจอคือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ อีกนัยหนึ่งคือ หลักคำสอนและพระบัญญัติของพระกิตติคุณ ประกอบด้วยแก่นแท้ของพันธสัญญาอันเป็นนิจอระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ซึ่งฟื้นฟูใหม่ทุกสมัยการประทาน” (ดู พลังแห่งพันธสัญญา, เลียโฮนา, พ.ศ. 2009, 20)

แผนภูมินี้สรุปพลสังเขปถึงพันธสัญญาอันเป็นนิจอของพระเจ้าซึ่งต่อขึ้นใหม่ในสมัยพระเยซูและต่ออีกครั้งในสมัยของเรา นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทรงทำและจะยังทรงทำให้สัญญาแห่งพันธสัญญาที่ทรงมีต่อเราเกิดสัมฤทธิ์ผลรวมถึงสัญญาที่ทรงทำไว้กับอับราฮัมด้วย

51 พระเยซูคริสต์ประสูติ
ที่เบเลเฮมในแผ่นดินคานาอัน โดยการขาดใช้และการปฏิบัติศาสนกิจพระองค์ทรงทำให้สัญญาหลายข้อที่ไว้กับอับราฮัมและศาลดาพยากรณ์สมัยโบราณเกิดสัมฤทธิ์ผล
ลูกา 1:68-75; 2:4-7

52 คำพยากรณ์
ในยุคสุดท้ายและระหว่างมิลเลเนียม พระเจ้าจะทรงทำให้สัญญาทุกอย่างที่ไว้กับเชื้อสายแห่งอิสราเอลเกิดสัมฤทธิ์ผล
งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ลูกา 3:4-11
(ในภาคผนวกของพระคัมภีร์ฉบับรวมสามเล่ม)

53 คำพยากรณ์
บรรดาผู้นำของชาวอิวจะปฏิเสธพระเมสสิยาห์พระองค์จะทรงถูกตรึงกางเขนและฟื้นจากความตายในวันที่สามพระองค์จะเสด็จกลับมาบนโลกอีกครั้งด้วยเดชาภาพและรัศมีภาพ
ลูกา 9:22, 26-27

สมัยการประทาน:

ความเรืองโรจน์แห่งเวลา

* ค.ศ. 1

ซีกโลกตะวันออก

ซีกโลกตะวันตก

30

51

เผ่ายูดาห์

52

53

51

เผ่าโยเซฟ

(ลูกหลานของโยเซฟรวมถึงชาวนีไฟและชาวเลมัน)

สิบเผ่าที่หายไปของอิสราเอล

61 คำพยากรณ์
การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอนเป็นเครื่องหมายว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเริ่มทำให้พันธสัญญาที่ไว้กับผู้คนของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลแล้ว
3 นีไฟ 31:1-7; 29:1-4

62 คำพยากรณ์
พระเยซูคริสต์จะทรงสถาปนาพันธสัญญาของพระองค์ในบรรดาผู้คนที่ยังพระกิตติคุณ
3 นีไฟ 21:20-25

63 อัครสาวกเบโตร
ได้รับการบอกกล่าวในนิมิตว่าคนต่างชาติจะได้รับศาสนพิธีและพระแห่งพระกิตติคุณ
ดูคำพยากรณ์ 62
กิจการ 10; กาลาเทีย 3:26-29

ภาพประกอบทั้งหมดโดย สแตนดี เฮเมอร์ธาซิงก์

54 โมเสสและเอลียาห์ มอบกฎและจารานะปุโรหิต แก่ไมไทร ยาขอบ และ ยอห์น

มัทธิว 17:1-8;
คู่มือพระคัมภีร์,
“เปลี่ยนสภาพ
(การ)”; scriptures.
lds.org

55 คำพยากรณ์
นครเยรูซาเล็มจะถูก
ทำลายและผู้คนในนั้น
จะถูกฆ่าและกระจัด-
กระจายไป

โจเซฟ สมิธ-มัทธิว
1:4-20

56 คำพยากรณ์
โลกจะฆ่าอัครสาวกและ
ตกอยู่ในสภาพพลั้ง
ความเชื่อ พระผู้เป็นเจ้า
จะทรงฟื้นฟูทุกสิ่งใน
ยุคสุดท้าย

มัทธิว 17:11;
ยอห์น 15:18-16:3

57 พระบุตรของพระผู้
เป็นเจ้าทรงทนทุกข์และ
สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของ
โลกและทรงฟื้นคืน
พระชนม์จากความตาย

ดูคำพยากรณ์ 41 และ
53
มาระโก 14:32-65;
15:1-38; 16:6-14

58 อัครสาวกได้รับ
บัญชาให้สั่งสอนพระ-
กิตติคุณของพระเยซู
คริสต์แก่ทุกชนชาติ

มัทธิว 28:16-20

59 หลังจากการฟื้นคืน
พระชนม์ พระเยซูคริสต์
ทรงปรากฏต่อ “เผ่าอื่น ๆ
ของเชื้อสายแห่งอิสราเอล,
ที่พระบิดาทรงนำออก
มาจากแผ่นดิน.”

3 นิโไฟ 15:15; 16:1-3

60 คำพยากรณ์
พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรวม
ผู้คนของพระองค์ทั่วโลก
และทำให้สัญญาของ
พระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล

3 นิโไฟ 16:5; 20:10-13; 21:26-29

พระเยซูคริสต์—อัครสาวกสิบสอง

พระเยซูคริสต์—สานุศิษย์สิบสองคน

35

100

500 การละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่

54 55 56

57 58 59 60 62 61

63 64 65 67 69 66 68

70

54

58

57

คำพยากรณ์: อุปมานิทศน์

ของซีนิส (ประมาณ 400 ปีก่อน ค.ศ.

-ค.ศ. 100) หลังจากผ่านไประยะหนึ่ง เจ้านายแห่งลอนดอนกับคนใช้ของเขากลับมาที่สวนองุ่นและพบผลดี
จากทุกต้น รากของต้นมะกอกสวนทำให้กิ่งป่าออกผลดี กิ่งจากต้นมะกอกสวน-ที่กระจัดไปทั่วสวนองุ่น-งอกงาม
แม้จะปลูกในตำแหน่งดินเค็ม กิ่งหนึ่งทีปลูกในตำแหน่งดินดีออกทั้งผลดีและผลเลว (ดู เจคอบ 5:15-28)

อุปมานิทศน์ของซีนิส (ประมาณ ค.ศ. 100-1400)

หลังจากเจ้านายและคนใช้ของเขาบำรุงเลี้ยงต้นไม้ในสวนองุ่น พวกเขาพบผลมากมาย
บนต้น แต่เป็นผลเลวทั้งสิ้น ต้นมะกอกสวนมีผลเลวทุกชนิดเพราะกิ่งป่ามีพลังเหนือราก
ของมัน ผลของกิ่งจากต้นมะกอกสวนจึงน่าเสียทั้งหมด แม้กิ่งหนึ่งที่มีทั้งผลดีและผล
เลวก็ตายด้วย พระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงบันดาลและตรัสว่า “ใครเล่าทำให้สวนองุ่นของ
เราเสียหาย?” คนใช้ทูลตอบว่า “มิใช่ความสูงของต้นไม้ในสวนองุ่นของพระองค์หรือ?”
พระเจ้าแห่งสวนองุ่นจึงตัดสินพระทัยที่จะลงอีกครั้งเพื่อรักษาสวนองุ่นของพระองค์ไว้
(ดู เจคอบ 5:29-51)

70

64 ชาวฮิวในเยรูซาเล็ม
ถูกฆ่าและถูกทำให้กระจัด-
กระจายไปโดยชาวโรมัน

ดูคำพยากรณ์ 55
คู่มือพระคัมภีร์,
“เยรูซาเล็ม”
scriptures.lds.org

64 คำพยากรณ์
พระกิตติคุณของพระ-
เยซูคริสต์จะได้รับการ
ฟื้นฟูในยุคสุดท้ายโดย
การปฏิบัติศาสนกิจของ
ทูตสวรรค์

วิวรณ์ 14:6-7

66 คำพยากรณ์
พระเจ้าจะทรงรวม
วิสุทธิชนของพระองค์ใน
งานเผยแผ่ศาสนานานขึ้น
ใหญ่แห่งยุคสุดท้าย

วิวรณ์ 14:14-16

67 คำพยากรณ์
ซาตานจะถูกมัดไว้เป็น
เวลาหนึ่งพันปี และ
พระคริสต์จะทรง
ปกครองแผ่นดินโลก

วิวรณ์ 20:1-6

68 คำพยากรณ์
จะมีฟ้าสวรรค์ใหม่และ
แผ่นดินโลกใหม่ และ
นครเยรูซาเล็มใหม่จะ
ลงมาจากฟ้าสวรรค์

วิวรณ์ 21:1-10,
22-27

69 อัครสาวกดั้งเดิม
ถูกปฏิเสธและถูกฆ่า
ศาสนพิธีแห่งพระ-
กิตติคุณสูญหายไป

ดูคำพยากรณ์ 56
2 เอสะโลนิกา 2:3;
วิวรณ์ 12:1-6

70 ลูกหลานของลิโซ
กลายเป็นคนชั่วร้ายและ
ปฏิเสธพระกิตติคุณ

มอรมอน 8:1-10;
โมโรไน 1

71 พระบิดานับสรวงค์ และพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ เพื่อเตรียมทางฟื้นฟูพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ ดูคำพยากรณ์ 33

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ
1:14-20; **หลักคำสอนและพันธสัญญา**
1:17-23

72 เทพโมโรไนปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ ต่อมา พระคัมภีร์มอรมอนได้รับการแปลและจัดพิมพ์ ดูคำพยากรณ์ 33 และ 61

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ
1:27-54

73 ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา กับเปโตร ยากอบ และยอห์นปรากฏต่อโจเซฟ สมิธและอลิเวอร์ คาวเดอริ เพื่อฟื้นฟูฐานะปุโรหิตของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ดูคำพยากรณ์ 65

โจเซฟ สมิธ—ประวัติ
1:68-73

74 ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจัดตั้งในเมืองเพนซัน รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ดูคำพยากรณ์ 42 และ 62

หลักคำสอนและพันธสัญญา 20-21

75 คำพยากรณ์ ผู้รับใช้ของพระเจ้าจากทุกสมัยการประทานจะรับส่วนศีลระลึกด้วยกัน

หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:5-14

76 คำพยากรณ์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์จะทรงพำนักอยู่บนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งพันปี ในยุคมิลเลเนียม ดูคำพยากรณ์ 44 ด้วย

หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:10-11

77 คำพยากรณ์ ชาตานจะถูกปลดปล่อยอีกครั้งและจะมีอำนาจครอบงำไม่นาน จากนั้นจุดจบของแผ่นดินโลกจะมาถึง

หลักคำสอนและพันธสัญญา 43:29-33

**สมัยการประทาน:
ความสมบูรณ์แห่งเวลา**

ศาสตร์พยากรณ์โจเซฟ สมิธ

1830

1900

2000

71 72 73

74 75 77 79 81 82 83

76 78 80

84

85

86

71

74

81

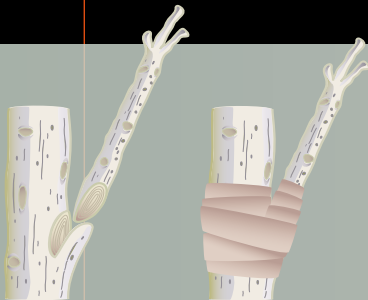
82

84

86

อุปมานิทัศน์ของซินัส (ประมาณ ค.ศ. 1800-มิลเลเนียม)

พระเจ้าแห่งสวนองุ่นทรงขอให้คนใช้ตอกกิ่งเดิมกลับเข้าต้นมะกอกสวนและตอกกิ่งปากกลับเข้าต้นเดิมของมัน พระองค์ทรงขอให้พวกเขาตอกกิ่งอย่างระมัดระวัง "ถึงขนาดที่กิ่งจะได้นิบโต" คนใช้คนอื่น ๆ ถูกพามาช่วย แต่พวกเขาไม่มีกิ่งคน พระองค์ทรงสัญญาปิติในผลจากสวนองุ่นของพระองค์กับคนใช้ผู้ซื่อสัตย์ (ดู เจคอบ 5:52-73)

79 คำพยากรณ์ วิสุทธิชนผู้ซื่อสัตย์ทุกคนจะถูกพาขึ้นไปเฝ้าพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา
หลักคำสอนและพันธสัญญา
88:95-98

80 คำพยากรณ์ มารกับกองทัพของเขาจะพ่ายแพ้ต่อเทพาติเทพ มีคาเอลและดวงไฟรพลแห่งสวรรค์ในการสู้รบที่ยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายหลังยุคมิลเลเนียม
หลักคำสอนและพันธสัญญา
88:110-116

81 โมเสส เอลิอัส และเอลียาห์ประสาทกฎฐานะปุโรหิตที่จำเป็นต่อการฟื้นฟูพันธสัญญาอันเป็นนิจ ดูคำพยากรณ์ 65
หลักคำสอนและพันธสัญญา
110:11-16

82 วิสุทธิชนในนอวสร้างพระวิหาร และศาสนพิธีสำหรับคนตายได้รับการฟื้นฟู
หลักคำสอนและพันธสัญญา
124:29-34

83 สำนักงานใหญ่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการสถาปนาขึ้นในภาคตะวันตกของอเมริกาเหนือ ดูคำพยากรณ์ 42, 60 และ 62
อิสยาห์ 2:2-3

84 พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์กำลังส่งสอนไปทั่วโลก ทุกคนจะมีโอกาสรับพระกิตติคุณ ดูคำพยากรณ์ 60, 62 และ 66

85 พระฐานะปุโรหิตมีให้แกทุกคนที่มีค่าควรโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ดูคำพยากรณ์ 62
ข้อประกาศอย่างเป็นทางการ 2

78 คำพยากรณ์

พระเยซูคริสต์จะทรงยืนอยู่บนภูเขาไซอันและภูเขาเมะกอกเทส ทวีปต่าง ๆ จะรวมเป็นแผ่นดินเดียว และทั้งสิบสองเผ่าจะได้รับมรดกของพวกเขา

หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:17-35; หลักแห่งความเชื่อข้อ 10

1 พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏพระองค์ที่เยรูซาเล็ม (ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์) และที่เยรูซาเล็มใหม่ (ในอเมริกาเหนือ) ดูคำพยากรณ์ 78

2 พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแผ่นดินโลกด้วยเดชานุภาพและรัศมีภาพในการเสด็จมาครั้งที่สอง เผ่าที่หายไปของอิสราเอลและเมืองแห่งเอโนคได้รับการนำกลับมา ดูคำพยากรณ์ 52, 53 และ 78

3 ลานศิษย์ของพระคริสต์ฟื้นคืนชีวิต ดูคำพยากรณ์ 79

4 บุตรของเลวีถวายเครื่องพลีบูชาแด่พระเจ้าในความชอบธรรม

5 การประชุมสี่ครั้งใหญ่จัดขึ้นกับสานุศิษย์ทุกคนของพระคริสต์ จากทุกสมัยการประทาน ดูคำพยากรณ์ 75

การปกครองมิลเลเนียมของพระเยซูคริสต์

อุปมานิทัศน์ของซินัส

ต้นไม้ทุกต้นของสวนองุ่นเริ่มออกผลดี มันกลายเป็น "เหมือนต้นเดียวกัน; และผลเท่ากัน" พระเจ้าแห่งสวนองุ่นประทานพรแก่คนใช้สำหรับความขยันหมั่นเพียรของพวกเขา และทรงยินดีในผลจากสวนองุ่นของพระองค์ (ดู เจคอบ 5:74-76)

อุปมานิทัศน์ของซินัส

ผลชั่วเกิดในสวนองุ่นอีกครั้ง พระเจ้าทรงแยกผลดีออกจากผลเลว ผลเลวถูกโยนทิ้งไป และสวนองุ่นถูกเผาผลาญ (ดู เจคอบ 5:77)

“ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เจ้าเป็นสุขแล้วที่รับพันธสัญญาอันเป็นนิจของเรา, แม้ความสมบูรณ์แห่งกิตติคุณของเรา, ที่ส่งออกไปถึงลูกหลานมนุษย์, เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตและทรงทำให้เป็นผู้รับส่วนรัศมีภาพทั้งหลาย ซึ่งจะทรงเปิดเผยในวันเวลาสุดท้าย, ดังที่บรรดาศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในสมัยโบราณเขียนไว้” (ด.พ. 66:2)

86 พระวิหารกำลังสร้างขึ้นทั่วโลก ทำให้ศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณมีสำหรับทุกคน—ทั้งคนเป็นและคนตาย

หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:37-42

6 ยุคมิลเลเนียมเริ่มต้นด้วยสันติสุขเป็นเวลาหนึ่งพันปี แผ่นดินโลกจะกลับคืนสู่สภาพเดิม ดูคำพยากรณ์ 44, 52, 53, 76

7 ชาตานถูกปลดปล่อย ดูคำพยากรณ์ 77

8 การสู้รบยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายเกิดขึ้น ชาตานและกองทัพของเขาพ่ายแพ้ ดูคำพยากรณ์ 80

9 หลังจากทุกคนฟื้นคืนชีวิต จะมาสู่การพิพากษาครั้งสุดท้ายและจะได้รับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพ หรือถูกขับออก ชาตานจะถูกเนรเทศชั่วกาล

10 แผ่นดินโลกเปลี่ยนเป็นบริสุทธิ์และมีรัศมีภาพ ดูคำพยากรณ์ 68

ท่วมท้นด้วยความทรงจำอันน่าชื่นใจ

เนื่องจากท่อประปาเก่าและฐานไม่มั่นคง บ้านวัยเด็กของดิฉันจึงน้ำท่วมทุกครั้งที่ทำหน้าที่ฝนตกมากพอ เพราะพายุในรัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกาใหม่กระหน่ำได้นานหลายชั่วโมง น้ำจึงทะลักเข้ามาบ่อยครั้ง เราอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นในช่วงหลายปีที่ดิฉันเติบโต ดิฉันจึงคิดว่าน้ำท่วมเป็นเรื่องปกติ

หลังจากพายุหลายครั้ง เราปรับปรุงยุทธ-

ทุกครั้งที่บ้านวัยเด็กของดิฉันน้ำท่วม พี่ชายกับคุณพ่อจะตักน้ำออกจากปล่องบันได ส่วนดิฉันกับพี่สาวจะรีบซับน้ำด้วยผ้าขนหนู

วิธีรับมือกับน้ำท่วมและเรียนรู้ว่าต้องทำงานด้วยกัน พายุมักกระหน่ำตอนกลางคืน และคุณพ่อคุณแม่ของดิฉันจะปลุกเราทุกคนให้ลุกมาทำหน้าที่ขณะน้ำบุงรุ๊กซันใต้ดินเหมือนลาวาไหลเอื่อย คุณพ่อกับพี่ชายดิฉันจะตักน้ำออกจากปล่องบันได ส่วนดิฉันกับพี่สาวจะรีบซับน้ำด้วยผ้าขนหนูเพื่อไม่ให้พรมเสียหาย หัวเราะคิกคักขณะกระโดดโลดเต้นบนผ้าขนหนูเหล่านั้น พลางรู้สึกถึงความ

เปี่ยมและระหว่างนี้ทำจนถึงซากางเกงนอน คุณแม่รีบปิดผ้าขนหนูเปียกชุ่ม โยนเข้าเครื่องปั่นแห้ง แล้วเอาผืนใหม่มาวางให้เราย่ำ เมื่อเราเห็นว่าบ้านปลอดภัยแล้ว เราจะเข้าไปในห้องครัวเพื่อเช็ดตัวให้แห้ง ต้มโกโก้ร้อน และกินคุกกี้ชดเชยแรงงานที่เสียไป จากนั้นถ้ายังไม่ถึงเวลาไปโรงเรียน เราจะพยายามกลับไปนอน

น้ำท่วมทุกครั้งทำให้คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันกังวลมาก แต่ดิฉันจำได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดช่วงหนึ่งในวัยเด็กแม่จะมีพักร้อนครั้นครั้นและฟ้าแลบแปลบปลาบอันที่จริง กลิ่นพรมเปียกยังคงทำให้ดิฉันนึกถึงเวลาของครอบครัว

คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันจะรับมือกับน้ำท่วมเพียงลำพังก็ได้ แต่ดิฉันดีใจที่พวกท่านใช้เราทุกคนช่วยปกป้องบ้านของเรา การรับมือกับน้ำเป็นเหตุการณ์ครึกครื้นสนุกสนาน เพราะเราอยู่ด้วยกันและแต่ละคนมีส่วนช่วย

เพราะดิฉันเป็นผู้ใหญ่ ดิฉันจึงนึกถึงวันเวลาเหล่านั้นและสงสัยว่าดิฉันจะสร้างปีติของการทำงานด้วยกันเหมือนที่เคยมีในวัยเด็กได้หรือไม่ แม้จะสำนึกคุณที่น้ำไม่ท่วมบ้าน แต่ดิฉันรู้ว่าบางอย่างที่เราไม่ต้องการจะบุงรุ๊กครอบครัวเราอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ไม่ว่าครอบครัวของดิฉันจะรับมือกับความเดือดร้อนเรื่องใดในอนาคต ดิฉันหวังว่าเราจะอยู่ด้วยกันและทำงานด้วยกันในการปกป้องค่านิยมของเรา ศรัทธาของเรา และปกป้องกันและกัน แล้วเมื่อนั้น แม้ในความยากลำบาก เราจะหัวเราะ ยิ้ม และรู้สึกมีความสุขได้เมื่อเราทำงานเคียงข้างกัน ■

จินา สโกเนียร์ส, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พรฐานะปุโรหิตให้ไปและได้รับกลับคืน

หลายปีก่อนขณะครอบครัวเรากำลังรับประทานอาหารเช้ากับสามีภรรยาอีกคู่หนึ่งจากที่เวอร์จิเนีย เราได้รับโทรศัพท์จากแผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาลในท้องถิ่นที่เจ้าหน้าที่ขอสามีดิฉันซึ่งกำลังรับใช้เป็นประจำจนสุดเวลานั้นว่าจะให้คนจากศาสนจักรมาดูแลเขาด้วย 17 ปีที่แล้ว

เมื่อมาถึง สามีดิฉันทราบว่าเด็กหนุ่มคนนั้นตกจากกระเบื้องสูง 30 ฟุต (9 เมตร) ลงมาบนทางเดินซีเมนต์ด้านล่าง เขาหมดสติและน่าจะไม่รอด

สามีดิฉันกับบราเดอร์ที่รับประทานอาหารเช้ากับเราให้พรเด็กหนุ่มคนนั้น เราติดต่อและแจ้งอาการของเขาให้ครอบครัวที่อยู่ไกลออกไปหนึ่งพันไมล์ (1,610 กิโลเมตร) ได้รับทราบ

น่าอัศจรรย์ที่หลังจากอยู่ในหน่วยอภิบาลไม่กี่วัน เด็กหนุ่มก็รู้สึกตัวและเริ่มแข็งแรงขึ้น พ่อแม่ของเขามาเยี่ยมทุกวันที่โรงพยาบาลเป็นเวลาสี่สัปดาห์ จากนั้นพวกเขาก็บินกลับบ้านที่แอริโซนา สหรัฐอเมริกา เพื่อจะได้พักผ่อนจนหายเป็นปกติ

นับเป็นปาฏิหาริย์อย่างยิ่งที่ได้เห็นพลังเยียวารักษาของฐานะปุโรหิตทำงานในวิธีที่ให้เด็กหนุ่มคนนี้ได้มีอนาคตสดใสเป็นโอกาสที่สอง ดิฉันสำนึกคุณยิ่งต่อสามีและสมาชิกออร์ดคนอื่น ๆ ผู้พร้อมจะรับใช้ในฐานะปุโรหิตและปฏิบัติด้วยสิทธิอำนาจอันสูงส่ง

ดิฉันรู้สึกเห็นใจพ่อแม่ของชายหนุ่มผู้อยู่ห่างจากลูกชายในช่วงวิกฤติของเขา แต่ดิฉันดีใจที่รู้ว่าพวกเขาค่อนข้างมั่นใจ

เมื่อทราบว่าคุณชายได้รับพรฐานะปุโรหิตและสมาชิกศาสนจักรยินดีช่วย

ดิฉันเห็นใจพ่อแม่คู่นี้มากยิ่งขึ้นในอีกไม่กี่ปีต่อมาเมื่อได้รับโทรศัพท์แจ้งว่าคุณชายดิฉันที่อยู่ไกล 2,000 ไมล์ (3,220 กิโลเมตร) ถูกรถยนต์ชนขณะถึงจักรยานไปมหาวิทยาลัยที่เขาทำงานและเรียนอยู่ แม้จะรู้สึกว่าไม่สามารถช่วยเขาได้ แต่ดิฉันรู้สึกขอบคุณและสบายใจที่รู้ว่ามีคนโทรเรียกผู้สอนศาสนาเต็มเวลาไปให้พรฐานะปุโรหิตแก่เขา และเวอร์จิเนียในเซนต์พอล รัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกาได้ดูแลสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ในครอบครัวเขา สมาชิกออร์ดนำอาหารไปให้ที่บ้าน ช่วยภรรยาเขาที่เพิ่งคลอดบุตรได้เพียงหนึ่งวันก่อนที่เขาจะประสบอุบัติเหตุและช่วยดูแลลูกอีกสามคนของพวกเขา

ลองนึกดูว่าความสำนึกคุณของดิฉันเพิ่มขึ้นเพียงใดเมื่อดิฉันทราบว่าผู้สอนศาสนาที่ให้พรลูกชายดิฉันคือชายหนุ่ม

ดิฉันรู้สึกขอบคุณและสบายใจที่รู้ว่ามีคนโทรเรียกผู้สอนศาสนาเต็มเวลาไปให้พรฐานะปุโรหิตแก่ลูกชายของดิฉัน

คนเดียวกับที่เคยได้รับพรจากสามีดิฉันเมื่อห้าปีก่อน ดิฉันอัศจรรย์ใจกับการรับใช้ที่ได้กลับคืนมาเต็มขนาด!

ศรัทธาและการสวดอ้อนวอนด้วยความกตัญญูของดิฉันต่อพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องขณะที่ดิฉันใคร่ครวญว่าพระองค์ทรงรู้จักเราทุกคนและทรงทราบความจำเป็นของเรา ดิฉันเชื่อว่าคุณสอนศาสนาหนุ่มคนนี้อยู่ที่นั่นเพื่อเราจะได้เห็นความรู้ล่วงหน้าของพระผู้เป็นเจ้าในระดับที่เป็นส่วนตัวมาก ■

จูลี คีย์เอส, บริติชโคลัมเบีย แคนาดา

ดิฉันทราบว่าพระเจ้าจะทรงจัดหา

ก่อนดิฉันเข้าร่วมศาสนจักร สามีดิฉันป่วยหนัก ดิฉันสวดอ้อนวอนอย่างหนัก โดยทูลขอพระเจ้าให้สามีดิฉันมีชีวิตอยู่เพื่อเห็นแก่ลูก ๆ ห้าคนของเราและลูกน้อยที่อยู่ในครรภ์ แต่คำสวดอ้อนวอนของดิฉันไร้ผล

เมื่อสามีดิฉันสิ้นชีวิต ความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้า ศรัทธาและความหวังใจของดิฉันในพระองค์ก็สิ้นตาม เวลานี้ดิฉันทรมานด้วยความรับผิดชอบที่อยู่บนบ่า โชคดีที่คุณพ่อคุณแม่ของดิฉันคอยช่วยเหลือ

วันหนึ่งในช่วงไม่กี่ปีให้หลัง ดิฉันได้ยินคนเคาะประตูบ้าน คนแปลกหน้าสองคนยืนอยู่ที่นั่นด้วยรอยยิ้มเป็นมิตรและมีหนังสือเล่มหนึ่งอยู่ในมือ พวกเขาแนะนำตัวว่าเป็นผู้สอนศาสนาจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันไม่เคยได้ยิน

ชื่อศาสนจักรของพวกเขา พวกเขาเดินจากไปเมื่อดิฉันบอกว่าดิฉันไม่วาง แต่ดิฉันยังคงนึกถึงพวกเขา

วันรุ่งขึ้นดิฉันเห็นพวกเขาเอาหนังสือให้เพื่อนบ้านดู ด้วยความอยากรู้ดิฉันจึงเดินเข้าไปใกล้ ผู้สอนศาสนาสังเกตเห็นดิฉันและถามอีกครั้งว่าพวกเขาจะมาเยี่ยมดิฉันได้หรือไม่ ดิฉันประหลาดใจกับคำตอบของตนเอง “ได้ค่ะ เมื่อไหร่ก็ได้!”

เมื่อดิฉันฟังบทเรียนของผู้สอนศาสนา และศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันนึกถึงความผิดพลาดที่เคยทำในชีวิต กลับใจจากบาป และใกล้ชิดพระเจ้าเป็นเจ้ามากขึ้น แต่เมื่อคุณพ่อคุณแม่ของดิฉันได้ยืนยันว่าเอลเดอร์กำลังสอนดิฉัน พวกเขาสนใจมาก พวกเขาทำหน้าตาดีใจมากกับลูก ๆ ผู้สอนศาสนาเชื้อเชิญดิฉันให้รับบัพติศมา แต่ดิฉันปฏิเสธ

ในวันรับบัพติศมาดิฉันกังวลมาก แต่ดิฉันลงไปใต้น้ำและรับบัพติศมา

เพราะเราอยู่ไม่ได้หากปราศจากความช่วยเหลือจากคุณพ่อคุณแม่ดิฉัน

ก่อนเอลเดอร์ออกไป พวกเขาขอให้ดิฉันอ่าน 3 นิโไฟ 13:31-34 เมื่อดิฉันอ่าน “เจ้าจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์เสียก่อน, และสิ่งทั้งหมดนี้จะมีเพิ่มเติมมาให้เจ้า” (ข้อ 33) ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงจัดหาถ้าดิฉันให้ความสำคัญพระองค์เป็นอันดับแรกและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เมื่อผู้สอนศาสนากลับมา เรากำหนดวันรับบัพติศมาของดิฉัน

ในวันบัพติศมา เสียงโกรธของคุณแม่แวบเข้ามาในความคิด ดิฉันกังวลมาก แต่ลงไปใต้น้ำและรับบัพติศมา หลังจากนั้นดิฉันมีความสุขมาก เมื่อดิฉันได้รับการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรและได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดิฉันรู้สึกว่าการจะถูกยกออกไปแล้ว

เมื่อคุณพ่อคุณแม่ได้ยืนยันว่าดิฉันเข้าร่วมศาสนจักร พวกเขาตัดขาดดิฉัน แต่เราคืนดีกันในปีต่อมา หลังจากนั้นคุณพ่อคุณแม่ยินยอมให้น้องสาวสองคนของดิฉันรับบัพติศมา

ในที่สุดลูกสามคนของดิฉันก็รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา และอีกไม่นานดิฉันจะฉลองการเป็นสมาชิกศาสนจักรครบ 40 ปี ดิฉันได้รับพรมากมายเหลือเกิน—ทั้งหมดล้วนสืบเนื่องมาจากผู้สอนศาสนาสองคนที่มาเคาะประตูบ้าน แนะนำพระคัมภีร์มอรมอน ช่วยฟื้นฟูความรักที่ดิฉันมีต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและศรัทธาตลอดจนความหวังใจของดิฉันในพระองค์ ■

อาเบธีเมีย ทูจิลโล, อัลเบย์ ฟิลิปินส์

ข่าวสารจากผู้นำภาคเอเชีย

ความเข้มแข็ง ผ่านการกลับใจ

เอ็ดเตอร์ลีโอนาร์ต วู
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การกลับใจเป็นเหมือนมีดตัดทำลายห่วงโซ่แห่งบาปซึ่งผูกมัดและบีบรัดศรัทธาของเรา เมื่อบุคคลหนึ่งกลับใจจากบาปและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนของพระเยซูคริสต์ เขาได้รับความรู้ ปัญญา ความเข้มแข็ง และพลังที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต เราอ่านในอีเธอร์ 12:27 ว่า “และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา. เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; และพระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่นอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขาถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่ยืดหยุ่นกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.”

แม้ในพระคัมภีร์ข้างต้นจะไม่ได้กล่าวเจาะจงถึงคำว่า การกลับใจ แต่หลักธรรมสำคัญนี้มีกล่าวเป็นนัยอยู่ในข้อพระคัมภีร์ดังกล่าว ซึ่งบอกว่านอกจากศรัทธาและความนอบน้อมถ่อมตนแล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงเปลี่ยนความอ่อนแอของเราให้เป็นความเข้มแข็งอย่างไร แอลมาผู้บุตร

และบรรดาบุตรของโมไซยาห์คือแบบอย่างที่ดีเยี่ยมของบุคคลที่อ่อนแอและไม่เชื่อฟังแต่กลับเข้มแข็งและเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ ผ่านกระบวนการกลับใจ¹

ในการทำงานเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงอันน่าอัศจรรย์นี้สามารถเกิดขึ้นและต้องเกิดขึ้นในชีวิตเรา เพียงความปรารถนาอันซอบถธรรมและความพยายามอันแรงกล้าในการกลับใจเท่านั้นยังไม่พอที่จะทำให้เราเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด ถ้าเราตั้งใจอ่านอีเธอร์ 12:27 อีกครั้ง เราจะสังเกตคำสองคำนี้ “...พระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวง...” และ “...เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่ยืดหยุ่นกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา...” ทั้งสองคำนี้บอกเราว่าเมื่อเราทำทุกอย่างสุดความสามารถแล้ว **พระคริสต์** ทรงเป็นผู้มีอำนาจที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญยิ่งในเราซึ่งจะเปลี่ยนความอ่อนแอของเราให้เป็นความเข้มแข็ง

ข้าพเจ้าทราบจากประสบการณ์ส่วนตัวว่าหลักธรรมนี้จริง ข้าพเจ้าสามารถเอาชนะความอ่อนแอบางอย่างด้วยความ

ตั้งใจแน่วแน่และความพยายามของตนเอง อย่างไรก็ตาม มีความอ่อนแออีกหลายอย่างซึ่งข้าพเจ้าทำให้ก้าวหน้าไม่ได้ นับประสาอะไรจะเอาชนะได้หากปราศจากการใช้ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าของ และวางใจในพระคุณของพระองค์ เราอาจเอาชนะสภาพการตกส่วนหนึ่งของเราได้เพื่อบรรลุมาตรฐานความประพฤติส่วนตัวแบบเทอริเรสเตรียล แต่ไม่อยู่ในวิสัยที่จะเป็นสัปดาห์ที่เสสเซียลและได้รับความสูงส่งหากปราศจากพระเมตตาพระคุณ และการชดใช้ของพระคริสต์ ศาสดาพยากรณ์โมโรไนเสริมว่า “...และในพระคริสต์สิ่งดีทุกอย่างจะเกิดขึ้น”² ตัวอย่างของสิ่งดีเหล่านี้ประกอบด้วย ศรัทธา ความอดทน ความอ่อนโยน ปัญญา จิตกุศล ความสามารถที่จะอดทนนาน พลังที่จะรักและให้อภัย สิ่งดีเหล่านี้ซึ่งมีเงื่อนไขอยู่ที่ศรัทธาและการกลับใจของเราจะให้ความเข้มแข็งและปัญญาในชีวิตประจำวัน

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันคำแนะนำบางข้อถึงวิธีที่เราจะแน่ใจได้ว่าการที่เราพยายามกลับใจจะทำให้เราเข้มแข็งได้จริง

1. เพื่อนไม่ใช่ศัตรู: ข้อแรก เราต้องปฏิบัติต่อการกลับใจในฐานะกัลยาณมิตรที่เรายอมรับ ไม่ใช่ศัตรูที่เราหลีกเลี่ยง วิธีที่เรามองการกลับใจจะกำหนดว่าหลักธรรมอันมีพลังสำคัญนี้จะเกิดผลดีเพียงใดในชีวิตเรา ถ้าเรามองการกลับใจเสมือนมิตรแท้ที่ยั่งยืน ในเริ่มแรกการกลับใจจะช่วยเราจากบาปร้ายแรง จากนั้นจึงเป็นบาปและความอ่อนแอที่เล็กลงมา เพราะเราไม่น่าจะตีพร้อมได้ในชีวิตนี้ การกลับใจจึงจำเป็นสำหรับเราจนกว่าการเดินทางในชีวิตมรรตัยของเราสิ้นสุดลง

2. สำนึกผิดหรือเสียใจ: การสำนึกผิดหรือความเสียใจจากบาปตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าคือส่วนสำคัญของการกลับใจ ความรู้สึกปวดร้าวอย่างสุดซึ่งจากการสำนึกผิดจะเป็นแรงกระตุ้นให้แสวงหาการให้อภัยและการชดเชยบาป การสำนึกผิดมีพลังชำระล้างอย่างยิ่งยวดเมื่อเราปล่อยให้ดำเนินไปจนสุดทาง หากเรารู้สึกเสียใจเพราะถูกจับได้หรือเพราะผลของการลงโทษที่รุนแรง เราก็จะไม่ได้รับความเข้มแข็งจากการกลับใจ “เพราะว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าทำให้เกิดการกลับใจซึ่งจะนำไปสู่ความรอด ... แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปสู่ความตาย”³

3. อ่อนน้อมถ่อมตนหรืออับอายขายหน้า: ในกรการกลับใจที่จริงใจ เราต้องอ่อนน้อมถ่อมตนพอที่จะยินยอมต่อทุก

อย่างที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะให้เกิดขึ้นกับเรา และไม่อับอายผลลัพธ์ที่ตามมาซึ่งจะทำให้เรา “ขายหน้า” ครอบครัวหรือเพื่อนในศาสนจักร

4. เข้มแข็งหรือเคร่งเครียด: บางคนมองการกลับใจเป็นเรื่องเครียด บางคนมองเป็นโอกาสที่จะกระชับสายสัมพันธ์กับพระผู้ช่วยให้รอดและเข้าถึงพลังความเข้มแข็งของพระองค์เพื่อให้มีศรัทธาแรงกล้ากว่าเดิม ไซแล้ว การกลับใจอาจทำให้รู้สึกเจ็บปวดและต่ำต้อย โดยเฉพาะในช่วงแรกเริ่ม แต่ความสงบ การปลอบโยน และการเยียวยาด้วย “ยารักษาแห่งกิเลอาด”⁴ จะเข้ามาในไม่ช้าและจะนำความเข้มแข็งตลอดจนสันติสุขที่ “เกินความเข้าใจ”⁵ มาสู่ชีวิตเรา

เป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้กระทำบาปจะต้องรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักคนบาปทุกคนอย่างไม่มีขอบเขต ถึงแม้พระองค์ไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุดก็ตาม⁶ แต่เราต้องกลับใจเดี๋ยวนี้ หาไม่แล้วจะพินาศในภายหลัง แอลมาแสดงความรู้สึกอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวิสุทธิชนผู้ผิดวันแห่งการกลับใจ ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาจากในส่วนลึกที่สุดของใจข้าพเจ้า, แท้จริงแล้ว, ด้วยความหวังใหญ่หลวงแม้ถึงความเจ็บปวด, ให้ท่านสดับฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า, และทิ้งบาปของท่าน, และไม่ผิดวันแห่งการกลับใจของท่าน.”⁷ การกลับใจจะง่ายขึ้นถ้าเรา

รีบทำก่อน บาปเป็นเหมือนห่วงโซ่ที่ผูกมัดเราไว้ ซึ่งจะหนาขึ้นเรื่อย ๆ ทุกครั้งที่เราผิดวัน จึงทำให้ยากขึ้นที่เราจะตัดให้ขาด

เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะรู้ว่าเราไม่ต้องฝ่าฟันกระบวนการกลับใจอย่างเดียวตาย พระผู้ช่วยให้รอดทรงทราบและเข้าพระทัยความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความบอบช้ำ และความปวดร้าวใจของเรา พระองค์ทรงทนทุกข์เหล่านั้นเพื่อเรา มีคนอื่นหลายคนที่เต็มใจ ที่สามารถช่วยและกระตือรือร้นที่จะช่วย บางคนเช่นอธิการพ่อแม่ คู่สมรส พี่น้อง ผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอน ต่างได้รับความสามารถพิเศษในการมองเห็นและมีอำนาจที่จะช่วยเหลือเรา โดยเฉพาะอธิการของเรา ซึ่งได้รับบุญแก่ การมองเห็น และอำนาจเฉพาะที่จะช่วยเราในกระบวนการกลับใจ

เพราะการกลับใจเป็นหลักธรรมสำคัญของความรอด ชาตานจึงพยายามทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อกีดกันเราไม่ให้หันกลับมาการกลับใจ โดยใส่ความนึกคิดในจิตใจเราเพื่อชักจูงเราให้เชื่อว่าไม่มีความหวังสำหรับเราแล้ว เราอ่อนแอและไม่มีพลังที่จะกลับใจ หรือว่าบาปของเราไม่ร้ายแรงพอที่จะต้องกลับใจ และอื่น ๆ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยผ่านศรัทธาในพระคริสต์และการกลับใจอย่างต่อเนื่อง เราจะมีค่าควรที่จะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อน เมื่อเราใกล้ชิดกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะอ่อนน้อม ว่านอนสอนง่าย เชื่อฟัง เป็นที่ไว้วางใจ ฉลาด กระตือรือร้น

ที่จะรักษาพระบัญญัติทุกข้อ และทำความดีเสมอ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าในพระคริสต์ สิ่งดีทุกอย่างเกิดขึ้น ขอให้เราปฏิบัติต่อการกลับใจในฐานะเพื่อนและไม่ประวิงเวลาในการกลับใจของเรา เราจะเข้มแข็งขึ้นและมีความสุขมากขึ้นหลังจากเราทำกระบวนการกลับใจที่จำเป็นแต่ละครั้งสำเร็จ ■

อ้างอิง

1. ดู โมไซยาห์ 27.
2. โมโรไน 7:22.
3. ดู 2 โครินธ์ 7:9-10.
4. ดู เยเรมีย์ 8:22, 46:11, 51:8.
5. ดู ฟิลิปปี 4:7.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31.
7. แอลมา 13:27.

**การกลับใจเป็นเหมือนมิตัด
ทำลายห่วงโซ่แห่งบาปซึ่งผูกมัด
และปีศาจศรัทธาของเรา**

เรียนรู้เกี่ยวกับการกลับใจ จากการประชุมใหญ่ครั้งล่าสุด

“ลมพายุที่เลวร้ายที่สุดคือการล่อลวงของปฏิปักษ์ บาปเป็นส่วนหนึ่งของโลกเสมอมา แต่ไม่เคยเข้าถึงง่ายเท่านี้ ไม่เคยละโมภเท่านี้ และเป็นที่ยอมรับมากเท่านี้ แน่หนอนว่ามีอำนาจอันทรงพลังที่จะกำราบลมพายุแห่งบาป สิ่งนั้นเรียกว่าการกลับใจ”

เนลเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “ลมพายุทางวิญญาณ,” *เสียวินา*, พ.ศ. 2014, 18.

“เมื่อเรากลับใจโดยหันไปจากการไม่เชื่อฟังและเริ่มมาเชื่อฟังอีกครั้ง เราแสดงความรักต่อพระองค์”

เนลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา,” *เสียวินา*, พ.ศ. 2014, 35.

“ความผิดพลาดบางอย่างร้ายแรงมาก และถ้าแก้ไขไม่ทัน สิ่งเหล่านั้นจะนำเราออกจากทางที่ถูกต้องจนไม่อาจหวนกลับมา ถ้าเรากลับใจและยอมรับการแก้ไข ประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยให้เราเองเป็นคนนอบน้อม เปลี่ยนการกระทำของเรา และชักนำเราให้ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของเราอีกครั้ง”

เนลเดอร์คลอดิโอ ดี. ชิวค, “อย่าเดินทางผิด,” *เสียวินา*, พ.ศ. 2014, 39.

“บางที่ท่านอาจรู้ตัวว่ามีหลายสิ่งในชีวิตที่กำลังคุกคาม เพื่อถ่วงหรือหยุดความก้าวหน้าทางวิญญาณของท่าน หากเป็นเช่นนั้น จงทำตามคำแนะนำจากพระคัมภีร์ที่ว่า ‘ขอให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่ และบาปที่เกาะแน่น ขอให้เรายังคงวิ่งแข่งด้วยความทรหดอดทนในการแข่งขันที่อยู่ข้างหน้าเรา’ ยังไม่สายเกินไปที่จะกลับใจ แต่ไม่นานมันอาจจะสายเกินไป เพราะไม่มีใครรู้จริงๆ ว่าเมื่อใดที่เส้นทางของเราจะสิ้นสุดลง”

อธิการแกรี อี. สตีเวนสัน, “เส้นทางของท่าน,” *เสียวินา*, พ.ศ. 2014, 84.

เสียงวิสุทธิชนชาวไทย

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมาตามผมแล้ว

ผมรู้จักศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผ่านชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ผมกรอกแบบสอบถามไปว่าสนใจอยากเรียนพระกิตติคุณด้วยเพื่อจะได้ถือโอกาสเรียนภาษาเพิ่มเติม แต่พอเรียนได้ระยะหนึ่งผู้สอนศาสนาก็นัดวันรับบัพติศมา ผมลังเลใจจึงขอเลื่อนออกไปจนเปลี่ยนผู้สอนศาสนารุ่นแล้วรุ่นเล่า ครั้งหนึ่งผมไม่ได้ปฏิเสธทั้งที่ในใจยังไม่เชื่อเต็มร้อย แต่เพราะผมอยากติดตามผู้สอนศาสนา โดยที่ไม่ได้คิดจะติดตามพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเลยแม้แต่หน่อย

ช่วงที่เรียนพระกิตติคุณ ผมสวดอ้อนวอน แต่เป็นการสวดอ้อนวอนขอปาฏิหาริย์มากกว่าอยากจะรู้จักพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผมรับบัพติศมาเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ. 2009 ช่วงนั้นผมรู้สึกมีความสุขมาก ทว่าไม่ใช่จากการเรียนรู้พระกิตติคุณ ไม่ใช่จากการดื่มด่ำพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่เป็นเพราะได้สนิทสนมกับผู้สอนศาสนา เมื่อผู้สอนศาสนาที่ผมสนิทด้วยย้ายไป ผมจึงรู้สึกไม่มีเพื่อนและคิดถึงพวกเขา ความชื่นบานที่เคยมีในการรับใช้ก็หายไปด้วย ผมเริ่มเสียดายเงินส่วนสิบ ผมไม่ได้คิดว่าเรากำลังจ่ายส่วนสิบถวายพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่กลับคิดว่าเรากำลังจ่ายให้ผู้นำและกำลังถูกหลอก หลังจากนั้นเมื่อมีผู้สอนศาสนาคนใหม่มา ผมจึงเริ่มปฏิเสธนัดไม่ไปช่วยพวกเขาสอน แล้วผมก็ไปจากโบสถ์โดยที่ทั้งความทรงจำดี ๆ ทุกอย่างไว้เบื้องหลัง

และเดินหน้าไปหาบาปเต็มกำลัง

ผมคิดว่านั้นคือความสุขที่แท้จริง เป็นความสุขที่หอมหวาน ถ้าตายไปคงไม่มีโอกาสได้ทำอีกแล้ว ผมทั้งดื่มและเที่ยวกลางคืน ทำงานพิเศษในวันสะบาโต ช่วงปีแรกที่ใช้ชีวิตอยู่ในบาป ผมเคยคุกเข่าสวดอ้อนวอนว่าจะเลิกทำบางสิ่งที่ไม่ดี แล้วผมก็เลิกการกระทำอันชั่วร้ายนั้น แต่ก็ไม่ได้สวดอ้อนวอนอีกเลย

จนกระทั่งผ่านไปประมาณสองปี เพื่อนรุ่นน้องที่กินเที่ยวด้วยกันขับรถชนเด็กเสียชีวิต เขาเศร้ามากจนตัดสินใจเลิกอบายมุขทุกอย่าง แม้จะเห็นเช่นนั้น ผมก็ยังคงอยู่ในบาปเช่นเดิม แต่จู่ ๆ วันหนึ่งเพื่อนที่ทำงานคนหนึ่งเดินมาหาผม และพูดขึ้นมาว่าใคร ๆ ก็หันหลังให้อบายมุขกันหมดแล้ว ทำไมผมไม่เอาอย่างคนอื่นบ้าง คำพูดนั้นทำให้ผมฉุกละหุกคิดถึงพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าขึ้นมาทันที ผมรู้ว่าพระองค์ทรงมาตามผมแล้วโดยทรงลงใจผ่านคำพูดของคนนั้น วันรุ่งขึ้นผมจึงตั้งใจเลิกทุกสิ่งที่ทำให้

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสีย

พระทัย ผมก้าวเดินออกจากการเป็นคนของโลกหันมาหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดอีกครั้ง

จากเหตุการณ์ครั้งนั้นผมรู้ได้เลยว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงรักและทรงเผื่อใจให้ผมกลับมาสู่คอกของพระองค์อีกครั้ง พระองค์ทรงรู้จักเราทุกคน ไม่ว่าเราจะรู้จักพระองค์หรือไม่ก็ตาม ผมกลับมาที่โบสถ์และสารภาพผิดทุกอย่างกับประธานสาขา ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์และรู้สึกถึงการให้อภัยบาปของพระองค์จากการที่ผมกลับใจ ผมรู้ว่าผมจะไม่กลับไปทำมันอีก ผมสามารถสร้างเกราะป้องกันให้ตนเองด้วยการไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ อ่านพระคัมภีร์เป็นประจำ รักษาพระบัญญัติ และสวดอ้อนวอนขอการทำทางจากพระองค์ ผมกลับมาเข้มแข็งในศาสนจักรโดยไม่ยึดติดที่ตัวบุคคลหรือใครทั้งนั้น ผมรู้แต่เพียงว่าผมต้องทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด และเมื่อเราพบว่ามีรูปเคารพในใจเราอย่าลืมนัดที่จะเอามันออกไป ไม่ว่าสิ่งนั้นจะดูมีค่าต่อเราเพียงใดก็ตาม ■

บุญเกิด พาธาศรี, เชียงใหม่

เมื่อเพื่อนที่ทำงานเดินมาพูดถึงหนึ่งกับผม ผมฉุกละหุกคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงมาตามผมแล้ว โดยผ่านคำพูดของคน ๆ นั้น

รุ่งอรุณแห่งยุคใหม่

เดวิด เอ็ม. ซีเนียร์

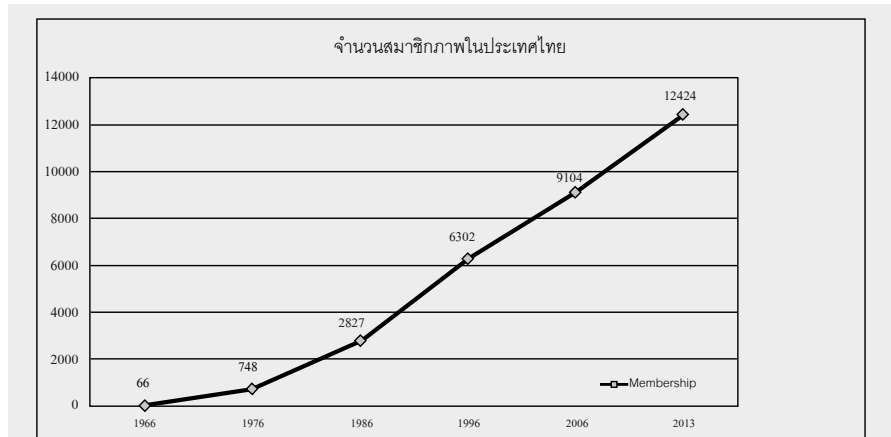
ประธานคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายนปี 1966 เอ็ดเดอร์ กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์อุทิศแผ่นดินประเทศไทยสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา ในคำสวดอ้อนวอนอุทิศนั้นท่านกล่าวว่า

“พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอพระวิญญาณของพระองค์ทรงพำนักบนแผ่นดินนี้และประชาชาตินี้...โปรดประทานพรคนเหล่านั้นผู้จะสอนพระกิตติคุณของพระองค์ ผู้สอนศาสนาซึ่งพระองค์จะทรงส่งมาที่นี่...โปรดประทานพรพวกเขาเพื่อบังเกิดประสิทธิผลในการประกาศพระวจนะของพระองค์ และขอให้ มีหลายคน พระบิดา แท้จริงแล้ว หลายพันหลายหมื่นคน ผู้จะสวดบัพข่าวสารของพวกเขา”

21 ปีต่อมา ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์กลับมามีภาคนี้อีกเพื่ออุทิศประเทศพม่าสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา โดยทราบว่าพรที่ขอไว้ให้ประเทศไทย ยังไม่เป็นรูปธรรม ประธานฮิงค์ลีย์จึงอุทิศส่วนหนึ่งของคำสวดอ้อนวอนอุทิศให้แก่ประเทศไทย มีความว่า

“พระบิดา พวกข้าพระองค์เปล่งเสียงอีกครั้งในคำสวดอ้อนวอนอุทิศเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศไทย ซึ่งได้รับการอุทิศเพื่องานของพระองค์เมื่อหลายปีมาแล้วโดยผู้รับใช้ของพระองค์ และสวด

คณะเผยแผ่ประเทศไทย

เอ็ดเดอร์คนไทย/คนลาว	11 คน
ซิสเตอร์คนไทย/คนลาว	4 คน
เอ็ดเดอร์ชาวต่างชาติ	97 คน
ซิสเตอร์ชาวต่างชาติ	45 คน
เอ็ดเดอร์ในประเทศลาว	3 คน
ผู้สอนศาสนาอาวุโส	22 คน

บัพติศมาในประเทศไทย

มกราคม	165 คน
กุมภาพันธ์	145 คน
มีนาคม	220 คน
เมษายน	124 คน
รวม	654 คน

ณ เดือนพฤษภาคม 2014

อ้อนวอนขอให้พรซึ่งกล่าวไว้ในครั้งนั้นเกิดขึ้นจริงด้วยเถิด ... พวกข้าพระองค์สวดอ้อนวอนขอให้งานของพระองค์เติบโตในแผ่นดินโบราณแห่งเอเชียเหล่านี้เพื่อเป็นพรแก่ บุตรธิดาหลายล้านคนของพระองค์”

ยุคที่ประธานฮิงค์ลีย์สวดอ้อนวอนขอได้มาถึงแล้วถ้าเราจะรับไว้ เราไม่อาจเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ที่เฝ้ามองการแรงงานของพระองค์ เพราะพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้นทรงกระทำให้

สัญญาของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลผ่านเรา “ดังนั้น, เราจึงเรียกสิ่งอ่อนแอของโลก, คนเหล่านั้นที่ไม่มีการศึกษาและถูกดูหมิ่น, เพื่อย้ำประชาชาติให้หลุดออกจากวง โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณของเรา” (คพ. 35:13)

พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้นทรงกระทำให้พระเนตรมายังประเทศไทย พระองค์ทรงกำลังนำหลายคนมาสู่ความรู้เรื่องความจริง ขอให้เราพร้อมใจกันทำให้การแรงงานอันสำคัญยิ่งนี้เกิดขึ้นในประเทศไทย ■

ทั่วประเทศไทย

ยุวทูตบิวยุประสบความสำเร็จจากทัวร์ การแสดง “HEARTSONGS”

นี้ ตั้งแต่เดินทางมาถึงประเทศไทย คณะยุวทูตจากมหาวิทยาลัยบริติชยอร์กก็นำความสุขและพรมาสู่ผู้คนจำนวนมากผ่านการแสดงคอนเสิร์ต 90 นาทีที่นำบทเพลงสากลไพเราะคันทูมมากมายและเพลงที่โด่งดังจากละครบรอดเวย์มา ร้อยเรียงประกอบการแสดงจินตลีลาซึ่งมีการออกแบบท่าเต้นยุคใหม่พร้อมด้วยเครื่องแต่งกายสีสดใส นอกจากนี้ยังมีบทเพลงที่ฝึกซ้อมมาเป็นพิเศษในภาษาไทยเพื่อคนไทย โดยเฉพาะในรูปแบบบอแคปเปลา คือ เพลงพระราชนิพนธ์สายฝน และเพลงฉันรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วย จากหนังสือเพลงสำหรับเด็กของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

บทเพลงของคณะยุวทูตบิวยุได้ฝากความประทับใจไว้ด้วยข่าวสารแห่งความรักที่จะดังกังวานอยู่ในใจผู้ชมหลายพันคน

กรุงเทพฯ

มูลนิธิโรงพยาบาลเด็ก กองทุนอาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรชามหาราชินี สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี (รพ.เด็ก) โดยความร่วมมือกับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย (แอลดีเอส) ระดมทุนได้มากกว่าสองล้านบาทจากคอนเสิร์ตการกุศลเพื่อสมทบทุนการจัดหาครุภัณฑ์และการพัฒนาทางการแพทย์ ซึ่งจัดขึ้นในวันพุธที่ 30 เมษายนที่โรงมหรสพ ศาลาเฉลิมกรุง โดยมีพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ เสด็จทรงเป็นประธานและทอดพระเนตรการแสดง

ในวันที่ 2 พฤษภาคม สโมสรโรตารีเป็นเจ้าภาพนำคณะยุวทูตไปจัดการแสดงเพื่อระดมทุนสำหรับการกุศล 4 โครงการที่หัวหิน

ค่ำวันที่ 3 พฤษภาคม สโมสรโรตารีบางรัก มูลนิธิเซ็นต์โยเซฟ และศาสนจักรแอลดีเอสร่วมกับคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดคอนเสิร์ตการกุศล “จินตนาการ

แห่งความรักอันยิ่งใหญ่ใจประสานใจ” (Heartsongs The Melodies of Love Charity Concert) ที่หอประชุมมหิศร อาคารเอสซีบีปาร์ค เพื่อหารายได้จัดซื้อเครื่องฟอกไตให้แก่คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับผู้ป่วยด้วยโอกาส คอนเสิร์ตครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี โดยสามารถจัดซื้อเครื่องฟอกไตได้ถึง 2 เครื่องและเครื่องช่วยหายใจอีก 1 เครื่อง สมาชิกโรตารีบางท่านประทับใจมากถึงกับมาร่วมการประชุมไฟไรด์พิเศษของคณะยุวทูตที่อาคารประชุมแจ้งวัฒนะในวันอาทิตย์ที่ 4 พฤษภาคม ท่านหนึ่งบอกว่ารู้สึกได้ถึงบางสิ่งพิเศษในการประชุมครั้งนั้นและเป็นไฟไรด์ที่ยอดเยี่ยมมาก

เชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพจัดการแสดงในวันที่ 6 พฤษภาคม ณ โรงละครภาคเธียเตอร์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายจะนำไปสมทบกองทุน 50 ปี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อจัดสร้างศูนย์นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของศาสนจักรแจ้งว่าทุกครั้งทีคณะยุวทูตมาเยือน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพคอยเอื้อเฟื้อสนับสนุนคณะยุวทูตบิวยุเสมอมา เย็นวันต่อมามีการแสดงจัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ โดยทางมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ

ขอนแก่น

การแสดงรอบสุดท้ายในประเทศไทยจัดขึ้นในวันที่ 9 พฤษภาคม ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น เทศบาลนครขอนแก่น ฝ่ายศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยขอนแก่น และศาสนจักรแอลดีเอสเพื่อฉลองการก่อตั้งปีที่ 50 ของวิทยาลัย โดยมีนายกเทศมนตรีให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี ในครั้งนี้คณะยุวทูตได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมกับเด็กกำพร้าด้วยโอกาสในท้องถิ่นด้วย ■

▲ คณะกรรมการผู้จัดงานและนักแสดงคอนเสิร์ต “จินตนาการแห่งความรักอันยิ่งใหญ่ใจประสานใจ” มอบเช็ค 2,700,000 บาทแก่ คณะแพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อจัดซื้อเครื่องฟอกไต

▲ ยูวทูตบีวายยูเยี่ยมเด็กที่สถาบันเด็กแห่งชาติ มหาราชินี

ภาพการแสดงที่ขอนแก่น (กรงม) ถ่ายเพื่อโดย ภาพกรณ ธีรจิรวิทา

แนะนำผู้สอนศาสนาจากประเทศไทย

Christopher Donghee Kim
สาขาแจ่งวัฒนะ
คณะเผยแผ่ไทเป ไตซุง
(2012-2014)

Saleam Ajy Kettawong
สาขาเวียงจันทน์
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ
(2012-2014)

นิรุต โมมรัตน์
สาขาสุมทรปราการ
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ
(2012-2014)

Angkham Kompadithy
สาขาเวียงจันทน์
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ
(2013-2015)

เบญจรินทร์ ไกวัลวรรณะ
สาขาคอนเมือง
คณะเผยแผ่เวอชิงตัน ทาโคมา
(2013-2014)

ธนวัฒน์ แซ่ก๊วย
สาขาบางบัวทอง
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ
(2013-2015)

กฤษ กฤษณะโสม
สาขาคอนเมือง
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ
(2013-2015)

ศรรัตน์ เชื้อทอง
สาขาคอนเมือง
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพ
(2013-2014)

*ต่อไปนี้ท่านสามารถส่งข้อมูลผู้สอนศาสนาที่รับใช้จากหน่วยหรือครอบครัวของท่านมาที่บรรณาธิการเนื้อหา พร้อมด้วยภาพถ่ายหรือ
ประจักษ์พยานสั้น ๆ ของผู้สอนศาสนาคนนั้นสำหรับลงเล็ยโฮนาและและสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรในประเทศไทย*

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ห้องถิ่น/สแตค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่าน
เพื่อลงในเว็บไซต์ Facebook หรือเล็ยโฮนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันธ์นิตา แก่นจักร **อีเมล:** kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแตคหรือห้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์ข้อความ
และรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th หรือติดตามข่าวสารที่ facebook.com/mormonthai

ผมจะร้องเพลงอะไร

ช่วงที่ผมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ราว 40 ปีก่อนในเมืองเลวิน นิวซีแลนด์ ผมเล่นเปียโนให้เด็กปฐมวัยทุกวันอังคาร ผมจำความรู้สึกสุดพิเศษที่มีต่อเด็กเหล่านี้ ได้ขณะที่เราร้องเพลงปฐมวัยเกี่ยวกับพระกิตติคุณด้วยกัน

ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2013 ผมกลับไป นิวซีแลนด์ช่วงพักร้อน เพราะผมชอบเดินป่า ผมจึงจองทัวร์เดินป่าสี่วันไปตามมิลฟอร์ดเทร็คอันเลื่องชื่อในอุทยานแห่งชาติฟิออร์ดแลนด์บนเกาะใต้

กลุ่มของผมมีชาวอเมริกันสามคนและนักเดินป่าอีก 37 คนทั่วโลก รวมทั้งออสเตรเลีย บราซิล อังกฤษ ฟินแลนด์ เยอรมนี อิสราเอล และอุรุกวัย ระหว่างการผจญภัยของเรา เราแบ่งปันความนึกคิด ประสบการณ์ และความเห็นเท่าที่เราจะทำได้ถ้าไม่ติดอุปสรรคด้านภาษา ไม่นานความแตกต่างทางวัฒนธรรมและอคติทั้งหลายก็ค่อย ๆ หดไปตามความผูกพันที่เพิ่มขึ้น

เมื่อสิ้นสุดการเดินทางวันที่สาม นักเดินป่าคนหนึ่งต้องการสานสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้น เขาจึงลุกขึ้นยืนและประกาศว่าเขาควร

จัดแสดงพรสวรรค์ เขาบอกว่าเขาจะเริ่มแสดงก่อน เขาเลือกแบ่งปันพรสวรรค์ในการเล่าเรื่องซึ่งเขาฝึกมาตลอดตอนทำธุรกิจในเมืองซีเรีย ประเทศอิสราเอล เรื่องเล่าของเขาสนุกดี เขาจึงประกาศว่าจะเล่าอีกเรื่องหนึ่ง แต่ขณะที่เขาพูดคำหยาบออกมา บางคำ ผมเริ่มรู้สึกว่าคำวันนั้นอาจจะกลายเป็นคำคั้นที่ไม่สร้างสรรคัศจรรย์ใจได้ง่าย ๆ

ระหว่างที่เขาเล่าเรื่อง ผมรู้สึกแรงกล้าว่าต้องร้องเพลงให้กลุ่มฟัง แต่ผมจะร้องเพลงอะไรให้เพื่อนใหม่จากทั่วโลกฟัง คำตอบมาถึงผมในฉับพลัน “ฉันลูกพระเจ้า” (*เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149)

ผมกังวลใจแต่ตั้งเอาความทรงจำและความรักที่มีให้เด็กปฐมวัยในนิวซีแลนด์ออกมา ผมลุกขึ้นยืนและอธิบายว่าผมจะร้องเพลงพิเศษเพลงหนึ่งที่เคยร้องราว 40 ปีก่อนกับเด็ก ๆ ในนิวซีแลนด์ ผมอธิบายว่าผมเคยเป็นผู้สอนศาสนา เคยสอนเด็กเหล่านี้ และรักพวกเขามาก จากนั้นผมก็กล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจ ทูลขอความช่วยเหลือเพื่อจะร้องเพลงในลักษณะที่จะเป็นพรแก่คนกลุ่มนี้

เพลงจบลงด้วยดี และหลังจากนั้นผมรู้สึกได้ถึงพระวิญญูญาณ เพื่อนใหม่ของผมยิ้ม ดูเหมือนเพลงนี้จะเปิดใจพวกเขา ไม่นานคนอื่นก็ลุกขึ้นและเริ่มแบ่งปันพรสวรรค์ด้านดนตรีของพวกเขา กลุ่มสตรีสี่คนที่ก่อนหน้านี้ไม่กล้ามีส่วนร่วมก็ร้องเพลงจากคณะนักร้องที่โบสถ์ของพวกเขา นักเดินป่าอีกคนหนึ่งสอนเราร้องเพลงพื้นเมืองของชาวยิว

เมื่อจบการแสดงพรสวรรค์ สาวสวยคนหนึ่งจากออสเตรเลียร้องเพลงสามเพลงเป็นภาษาเมารี ภาษาบ้านเกิดของเธอ พระวิญญูญาณของพระบิดาบนสวรรค์ทรงสถิตกับเราและช่วยให้เราตระหนักว่าเราทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า ไม่ใช่เพียง “คนนอกและคนต่างด้าว” (เอเฟซัส 2:19) จากประเทศต่าง ๆ

ผมรู้สึกขอบคุณเด็กปฐมวัยเหล่านั้นในเมืองเล็ก ๆ อย่างเมืองเลวิน พวกเขาช่วยปลุกฝังความจริงในใจผมว่าเราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ผมดีใจเช่นกันที่ความทรงจำเหล่านั้นทำให้ผมกล้าแบ่งปันประสบการณ์ผ่านเสียงเพลง ■ เดวิด เอ็ม. ฟลิตตัน, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ผมรู้สึกแรงกล้าว่าต้องร้องเพลงให้กลุ่มฟัง แต่ผมจะร้องเพลงอะไรให้เพื่อนใหม่จากทั่วโลกฟัง

แจกเช่นกระแสน้ำทะเล
อิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์
ของพระผู้เป็นเจ้า
สามารถนำเราไปสู่แผน
ซึ่งพระองค์เตรียมไว้
สำหรับชีวิตเรา

ดำรงชีวิตบน แผ่นดินนี้ราวกับจะอยู่เป็นปีๆ

โดย เดนนิส ซี. กอนต์

แจกเช่นกระแสน้ำทะเล อิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าสามารถนำเราไปสู่แผนซึ่งพระองค์เตรียมไว้สำหรับชีวิตเรา

ผมเหมือนเด็กหลาย ๆ คนคือฝันว่าอยากจะเป็นอะไรเมื่อโตขึ้น ในกรณีของผม ผมเชื่อมั่นว่าผมจะได้เป็นพนักงานดับเพลิงบนดวงจันทร์ ในความคิดสมัยห้าขวบ ไม่มีทางเลยที่ชีวิตผมจะเป็นอย่างอื่นไปได้ ผมคิดว่าเราส่วนใหญ่มีความฝันในวัยเด็กว่าชีวิตเราจะเป็นอย่างไรเมื่อโตขึ้น และยังคงคิดว่าเราส่วนใหญ่ ณ จุดหนึ่ง จะย้อนกลับมาดูชีวิตและรำพึงว่า “นี่ไม่ใช่สิ่งที่ฉันคิดว่าจะเกิดขึ้น!”

พระคัมภีร์สองข้อช่วยให้เรามีชีวิตในมุมมองที่ถูกต้อง ข้อแรก:

“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8-9)

ข้อสอง: “[พระผู้เป็นเจ้า] ย่อมไม่ทรงกระทำสิ่งใดเว้นแต่จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโลก; เพราะพระองค์ทรงรักโลก” (2 โนห์ 26:24)

พระคัมภีร์สองข้อนี้สอนเราว่าทุกอย่างที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำ สูดหายใจแล้วก็เพื่อประโยชน์ของเรา แม้เราจะไม่เข้าใจว่าทำไมเนื่องจากความคิดและวิถีของพระผู้เป็นเจ้าสูงกว่าของเรา เราจึงต้องยกระดับชีวิตเราให้สอดคล้องมากขึ้นกับแผนซึ่งพระองค์เตรียมไว้เพื่อเรา

สงสัยขณะระหกระเหิน

บางครั้งเราพูดถึงลูกหลานอิสราเอลที่

ระหกระเหินในแดนทูร์กันดาร 40 ปีก่อนที่พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้เข้าไปในแผ่นดินที่สัญญาไว้ เมฆหรือเสาเพลิงอยู่เหนือพลับพลาเมื่อพวกเขาต้องหยุดพัก และเมื่อมันเคลื่อน ค่ายก็เคลื่อนตาม (ดู กันดารวิถี 9:15-18, 21-23) ผมคิดว่าพวกเขาใช้เวลา 40 ปี “สงสัย” ในแดนทูร์กันดารเช่นกัน—สงสัยว่าพวกเขาจะเคลื่อนย้ายเมื่อใด พวกเขาจะหยุดพักเมื่อใดและที่ไหน และสุดท้ายแล้วพวกเขาจะไปถึงแผ่นดินที่สัญญาไว้เมื่อใด

เรื่องนี้มีความเป็นสัญลักษณ์อย่างมาก เมื่อเราแต่ละคนเดินทางผ่านแดนทูร์กันดารในชีวิตมรรตัยของเราเอง เราต้องการไปถึง “แผ่นดินที่สัญญาไว้” ของการมีชีวิตอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าชั่วนิรันดร์ พระองค์ทรงสัญญาจะนำเราไปที่นั่น กระนั้นก็ตาม แม้เราแต่ละคนต้องระหกระเหินไปตามเส้นทางเดียวกัน—นั่นคือ เชื่อฟัง กลับใจ รับศาสนา—พิธีฐานะปุโรหิต และอดทนอย่างซื่อสัตย์—ทว่าชีวิตเราแต่ละคนพิเศษแตกต่างกัน

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “พระเจ้าทรงวางกระแสของอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ไว้ในชีวิต

ท่านเพื่อจะพัดพาท่านไปตามแผนเฉพาะบุคคลซึ่งพระองค์ทรงประสงค์ให้ท่าน บรรลุบนแผ่นดินโลก จงแสวงหาผ่านพระวิญญาณเพื่อรู้และระมัดระวังทำตามการนำทางนั้นที่พระเจ้าทรงวางไว้ในชีวิตท่าน จงเป็นแนวร่วมกับสิ่งนั้น เลือกลงด้วยความเต็มใจที่จะใช้สิทธิ์เสรีของท่านในการทำตามสิ่งนั้น”¹

พิจารณาว่าค่ายอิสราเอลจะอดทนแบบไหนยากกว่ากัน ระหว่างใช้เวลาหนึ่งปีในสถานที่ที่ไม่ถูกใจหรือออกจากสถานที่ที่น่าอยู่หลังจากอยู่ได้สองวัน ผมคิดว่าทั้งสองสถานการณ์ทดสอบศรัทธาของพวกเขา

เราเป็นเช่นนั้นด้วย เราอาจไม่พอใจสภาพการณ์ของเรา จึงใช้เวลาสงสัยว่าเมื่อใดสถานการณ์จะเปลี่ยน หรือเราอาจประสบการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดกับกิจวัตรที่เราพอใจ วิธีที่เราเลือกตอบสนองประสบการณ์เหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะกำหนดความสุขของเรา และถ้าเราใช้ชีวิตอยู่กับความสงสัยขณะที่เราตระหนักรู้ เราอาจพลาดโอกาสสุดพิเศษของการเติบโตทางวิญญาณ

ออกไปทำบางอย่างวันนี้

ในฤดูใบไม้ผลิ ปี 1831 วิสุทธิชนเริ่มไปรวมกันที่เคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ สมาชิกชื่อ เลมัน คอปเปลีย์ ตกลงให้คนกลุ่มหนึ่งจากโคลลสวิลล์ รัฐนิวยอร์กอยู่ที่ฟาร์มของเขาในทอมป์สันไม่ไกลจากเคิร์ทแลนด์ ในเดือนพฤษภาคม ปี 1831 พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธว่า

“และเราอุทิศแผ่นดินนี้ไว้ให้พวกเขาชั่วระยะเวลาไม่นาน, จนกว่าเรา, พระเจ้า, จะจัดหาทางอื่นให้พวกเขา, และบัญชาให้พวกเขาไปจากที่นี่;

“และมีได้ให้โมงและวันแก่พวกเขา, ดังนั้นให้พวกเขา *ดำรงชีวิตบนแผ่นดินนี้ราวกับจะอยู่เป็นปีๆ*, และการนี้จะกลับไปสู่พวกเขาเพื่อประโยชน์ของพวกเขา.”(คพ. 51:16-17; เน้นตัวเอน)

วิสุทธิชนเหล่านี้เหมือนกันมากกับลูกหลานอิสราเอลที่เดินตามเมฆในแดนทุร-

เราอาจไม่พอใจ สภาพการณ์ของเรา จึงใช้เวลาสงสัยว่าเมื่อใด สถานการณ์จะเปลี่ยน ถ้าเราสงสัย เราอาจพลาด โอกาสสุดพิเศษของการ เติบโตทางวิญญาณ

กันดาร พวกเขารู้ว่าจะไม่ได้อยู่ถาวรที่ฟาร์มคอปเปลีย์ เมื่อถึงจุดหนึ่งพวกเขาต้องเดินทางต่อ แต่ไม่ว่าจะอยู่นานเท่าใด พวกเขาต้องดำรงชีวิตประหนึ่งจะอยู่ที่นั่นเป็นปีๆ

เหตุใดพระเจ้าจึงประทานคำแนะนำนี้แก่พวกเขา บางคนอาจท้อแท้ไม่อยากอยู่ในเกวียนหรือเต็นท์ในทุ่งเฉอะแฉะขณะเห็นคนอื่น ๆ อยู่ในสภาพการณ์ที่ดีกว่า คำแนะนำของพระเจ้าอาจเปลี่ยนมุมมอง

ของพวกเขาจากความท้อแท้เป็นความหวัง ทำนองเดียวกัน เมื่อเราเห็นคนอื่นมีสิ่งที่เราฝันถึง—ครอบครัวที่น่ารัก บ้าน งาน อาชีพ และทิศทางที่ชัดเจนในชีวิต—เราอาจท้อแท้ เช่น ถ้าเรารู้เราจะไม่อยู่ในออร์ดหรือสาขาหนึ่งนาน ๆ เราอาจจะคิดว่า “ทำไมต้องยุ่งยากยอมรับการเรียก ทำไมต้องทำความรู้จักคนอื่น” เราอาจจะยังไปโบสถ์ แต่เราจะไม่ได้ทุกอย่างที่เราควรจะได้จากประสบการณ์นั้น ถ้าเราใช้ชีวิตจดจ่อกับสิ่งที่เรา *ไม่มี* เราอาจไม่สำนึกคุณอย่างแท้จริงต่อสิ่งที่เรา *มี*

ดังที่เราร้องในเพลงสวดเพลงหนึ่งของเรา “โอกาสทำงาน *มี* มากมายรายรอบเดี๋ยวนี้ โอกาสดีต่าง ๆ กำลังรอคอย อย่าปล่อยให้มันผ่านไปโดยเฉยวันหน้าข้าจะลง แต่ต้องไปและทำในวันนี้”²

เมื่อเรา “ดำรงชีวิตบนแผ่นดินนี้ราวกับจะอยู่เป็นปี ๆ” เราเริ่มมองเห็นโอกาสที่เราอาจไม่เคยเห็นมาก่อน เราอาจมองเห็นเช่นกันว่าบางโอกาสเหล่านี้อาจจะไม่เข้ามาในชีวิตเราอีก เมื่อนั้นเราจะคิดว่า “ตราบไคที่ฉันยังอยู่ที่นี้ ฉันจะตั้งใจทำให้ดีที่สุดและเลือกมีความสุข ฉันจะหวังสำหรับอนาคตต่อไป แต่ในระหว่างนี้ ให้ฉันทำประโยชน์ที่นี้ก่อน” นั่นคือความแตกต่างระหว่างการย่ำน้ำกับการว่ายน้ำจริง

ปรากฏว่าวิสุทธิชนอยู่ในทอมป์สันไม่นาน เลมัน คอปเปลีย์มีมติสัญญาว่าจะให้วิสุทธิชนอยู่บนแผ่นดินนี้ ในที่สุดพระเจ้าทรงส่งวิสุทธิชนเหล่านี้ไปมีสซูรี แต่พวกเขาทำสุดความสามารถขณะอาศัยอยู่ในทุ่ง

ของเกษตรกรคนนั้น และพระเจ้าประทานพรพวกเขาเพราะเหตุนี้

ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “บ่อยครั้งเราจะเข้าใจหุบเขาลึกตรงหน้าเราก็คือต่อเมื่อเราเหลียวกลับไปดูหุบเขาเหล่านั้น ขณะยืนอยู่บนภูเขาแห่งประสบการณ์ในอนาคต บ่อยครั้งเราจะไม่เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเรามากกว่าการทดลองอันยาวนานผ่านพ้นไป บ่อยครั้งช่วงเวลายากลำบากที่สุดของชีวิตเป็นก้อนอิฐที่ต้องใช้

วางรากฐานให้อุปนิสัยของเราและปูทางไปสู่โอกาส ความเข้าใจ และความสุขในอนาคต”³

อย่าให้จิตเจ้าหันกลับไป

บางครั้งเราประสบปัญหาเมื่อเราตั้งต้นทำสิ่งต่าง ๆ ตามตารางเวลาของเรา แทนที่จะวางใจตารางเวลาของพระเจ้า ลองพิจารณาเรื่องการออกจากเยรูซาเล็มของลิไฮจากมุมมองของเลมกับเลมิวเอล ชีวิตที่สะดวกสบายของพวกเขา

ขาดตอนทันทีเมื่อลิไฮบอกครอบครัวว่าต้องหนีเพราะเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย พวกเขาออกไปในแดนทूरกันดาร—เพียงเพื่อกลับมาเอาแผ่นดินจารึกของเหลืองจากเลบัน ช่วงเวลานั้นพวกเขาเดินตรากรร่าในทะเลทรายแห้งผากเพียงเพื่อให้เลบันชิงของมีค่าไปและพยายามฆ่าพวกเขาอย่างนั้นหรือ ผมคงจะไม่พอใจเหมือนกัน!

ยิ่งไปกว่านั้น ยิ่งเห็นเยรูซาเล็มเหมือนเดิม ยิ่งทำให้เลมกับเลมิวเอลโกรธมากขึ้นไปอีก ผมไม่รู้ว่าพวกเขาคาดว่าจะเห็นหลุมกระสุนปืนใหญ่ควั่นโขมงตอนกลับไปหรือไม่ แต่ผมเดาความคิดของพวกเขาออก: “เยรูซาเล็มไม่เห็นจะถูกทำลายตรงไหน ทำไมเราเสียเวลาในแดนทूरกันดารทั้งที่ทุกอย่างที่นี่ก็ปกติดี” ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนี้ส่งผลให้พวกเขาหุบตีนี้ไฟกับแซมทันที (ดู 1 นี้ไฟ 3:29)

เมื่อสถานการณ์ไม่เกิดขึ้นอย่างที่เราคิด เมื่อเราคิดว่าเสาเพลิงเคลื่อนไม่เร็วพอ เมื่อเรามองไปรอบ ๆ และเห็นแต่ทุ่งของเกษตรกร เราอาจท้อจนถึงจุดที่เหมือนเลมกับเลมิวเอลคือเราทำลายศรัทธาของเราและแสดงความไม่พอใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง สอนว่า “เมื่อเราใจร้อนเกินไปกับจังหวะเวลาของพระเจ้า เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เรากำลังบอกเป็นนัยว่าเรารู้ว่าอะไรดีที่สุดที่สุด แปลกใหม่—เราผู้ผูกนาฬิกาข้อมือพยายามแนะนำพระองค์ผู้ทรงควบคุมนาฬิกาและปฏิทินของจักรวาล”⁴

แน่นอนว่าชีวิตไม่ง่ายเสมอไป และผม

ไม่รู้จักใคร—รวมทั้งตัวผม—ที่จะพูดว่าชีวิตเป็นอย่างไรที่พวกเขาอดฝืนไว้ไม่มีผิด แต่ผมรู้จักหลายคนที่จะพูดว่าถึงอย่างไรก็ตามพวกเขามีความสุขกับชีวิตเวลานี้—แม้ไม่ได้เติบโตขึ้นมาเป็นพนักงานดับเพลิงบนดวงจันทร์!

ทักษะในทางบวกเช่นนั้นเกิดขึ้นเมื่อเราติดตามพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ด้วยการมองโลกในแง่ดีผ่านแดนทूरกันดารของเราเอง เมื่อทำเช่นนั้น สักวันหนึ่งเราจะค้นพบว่าประสบการณ์ในแดนทूरกันดารของเราไม่เลวร้ายอย่างที่คิด เราอาจถึงกับยอมรับว่าทั้งหมดนั้นคุ้มค่า พระเจ้าตรัสกับเราแต่ละคนดังนี้

“จงดำเนินต่อไปด้วยความอดทนจนกว่าเจ้าจะได้รับการทำให้ดีพร้อม.

“อย่าให้จิตเจ้าหันกลับไป; และเมื่อเจ้ามีค่าควร, ในเวลาอันเหมาะสมของเราเอง, เจ้าจะเห็นและรู้” (คพ. 67:13–14) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เรียนรู้วิธีสำนึกคุณไม่ว่าสถานการณ์ของท่านจะเป็นอย่างไร ดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่เดือนเมษายนของประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท “สำนึกคุณในทุกสถานการณ์” ในฉบับเดือนพฤษภาคม หรือที่ conference.lds.org

อ้างอิง

1. ดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “พระองค์ทรงพระชนม์อยู่,” *เล็ยโฮนา*, ม.ค. 2000, 107.
2. “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 109.
3. ดู ตีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท, “จงอดทนต่อไป,” *เล็ยโฮนา*, พ.ค. 2010, 73.
4. ดู นีล เอ. แม็กซ์เวลล์, “ความหวังโดยทางการซดใช้ของพระคริสต์,” *เล็ยโฮนา*, ม.ค. 1999, 72.

พระบิดาบนสวรรค์ ตรัสไม่ และ ใช่

บอกดิฉันว่าเขาสมัครเรียนปีวายยูแล้วและหวังว่าจะได้ไปเรียนเทอมหน้า หลังจากเทอมแรกของเขาในโพรโว เราแต่งงานกันในพระวิหารและเริ่มเรียนปีวายยูด้วยกัน เราเรียนจบวันเดียวกัน

เวลานี้เมื่อดิฉันย้อนกลับไปดูว่าเหตุใดตอนแรกพระบิดาบนสวรรค์ตรัสไม่—หรือที่จริงคือ “ยังไม่ใช่”—ต่อการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าของดิฉันเกี่ยวกับการไปเรียนปีวายยู ถึงแม้พระองค์จะตรัสไม่กับความปรารถนาของดิฉันในช่วงเวลานั้น แต่พระองค์กำลังตรัสใช่กับความปรารถนาที่สำคัญกว่านั้นมาก สมัยเป็นเด็กสาว ดิฉันสวดอ้อนวอนบ่อยครั้งขอให้ดิฉันกับสามีในอนาคตพบกันเมื่อถึงเวลาเหมาะสม เราอาจจะพบกันที่ปีวายยู แต่ดิฉันมั่นใจว่าส่วนหนึ่งของแผนที่ยิ่งใหญ่กว่าคือดิฉันกับโจนาสต้องพบกันในสวีเดน บางทีคำตอบ “ไม่” หลาย ๆ ครั้งของพระบิดาบนสวรรค์ต่อการสวดอ้อนวอนของเราอาจจะเป็นส่วนประกอบของคำตอบ “ใช่” ในแผนที่ยิ่งใหญ่กว่าสำหรับชีวิตเราก็เป็นได้

ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์

ในบทเทศน์นี้ พระเยซูคริสต์ทรงสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าถึง “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ด้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด” พระองค์ทูลเพิ่มต่อจากนั้นว่า “แต่อย่างไรก็ดี ขอให้เป็นที่ไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:39) พระเยซูคริสต์ทรงเลือกดีมาจากถ้วยอันขมขื่นเพราะทรงทราบว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งของแผนที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อจัดเตรียมพระผู้ช่วยให้รอดผู้จะทรงชดใช้บาปของ

โดย แองเจลิกา แอ็กแมน

ในสวีเดน ช่วงเรียนมัธยมปลายปีสุดท้าย ดิฉันตัดสินใจสมัครเรียนมหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ในยูทาห์ มีเพียงปัญหาเดียวคือ ไม่ว่าดิฉันจะสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าด้วยศรัทธาแรงกล้าเพียงใดให้ทรงยืนยันการตัดสินใจของดิฉัน แต่ดิฉันก็ไม่เคยรู้สึกเลยว่าใช่ ดิฉันคิดว่า “คำตอบอาจจะไม่ก็ได้” ในหลายกรณี ปีวายยูน่าจะเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะดิฉันต้องการแต่งงานในพระวิหารและโอกาสของดิฉันที่ปีวายยูดีกว่าในสวีเดนมาก” ยกเว้นว่านั่นไม่ใช่ ไม่ใช่สำหรับดิฉัน ไม่ใช่ ณ เวลานั้น

ด้วยความผิดหวัง ดิฉันจึงทิ้งแผนที่จะเรียนปีวายยูและสมัครเรียนมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสวีเดน ในช่วงเวลาเดียวกับที่ดิฉันต้องจากไปณจุดที่ปีวายยู ดิฉันตกหลุมรักกับโจนาส—ผู้สอนศาสนาที่เพิ่งจบ แม้เราเคยเคยเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนหลายครั้งด้วยกันก่อนโจนาสไปเป็นผู้สอนศาสนา แต่ดิฉันไม่เคยสนใจเขามาก่อน ดิฉันไม่เคยสังเกตเห็นเสน่ห์และเสียงหัวเราะของเขาที่ทำให้คนอื่นต้องหัวเราะตาม!

ช่วงแรกในความสัมพันธ์ของเรา โจนาส

ดิฉันคิดว่าพระบิดาบนสวรรค์ตรัสว่าไม่ แต่แท้ที่จริงพระองค์ตรัสว่าใช่กับแผนที่ยิ่งใหญ่กว่าสำหรับชีวิตดิฉัน

มนุษย์ชาติ (ดู 3 นีไฟ 11:11)

ท่านองเดียวกัน เรารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงมีแผนสำหรับชีวิตเรา แม้เราอาจไม่รู้รายละเอียดในแผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับเรา แต่เราสามารถวางใจคำตอบของพระบิดาบนสวรรค์ต่อการสวดอ้อนวอนของเราและทูลว่า “ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

พระคริสต์ทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์สอดคล้องกับพระประสงค์ของ

พระผู้เป็นเจ้า และแผนสำคัญยิ่งที่รวมถึงการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับมนุษย์ชาติทั้งปวงได้เกิดขึ้นแล้ว ท่านองเดียวกัน เมื่อเราทำให้ความประสงค์ของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์จะทรงเปิดเผยแผนยิ่งใหญ่กว่าสำหรับเราได้ ขณะที่ชีวิตเราดำเนินต่อไป เราสามารถรับพรที่พระเยซูคริสต์ทรงทูลวิงวอนในการสวดอ้อนวอนแทนเราได้ พรที่ว่า “เพื่อพวกเขาจะได้เป็น

อันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็นพระบิดาสถิตในข้าพระองค์และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในพระองค์และในข้าพระองค์ด้วย” (ยอห์น 17:21)

ดิฉันซาบซึ้งใจอย่างยิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงกระซิบด้วยความรักว่าไม่ต่อการสวดอ้อนวอนบางครั้ง เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบใช้ได้ดังชัดเจนต่อการสวดอ้อนวอนครั้งอื่น ๆ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นภาพใหญ่กว่า

“ป่อเกิดอันน่าพิศวงของอำนาจ พละกำลัง และ

การปลอบโยนมิให้เราแต่ละคน พระองค์ผู้ทรงรู้จักเราดีกว่าที่เรารู้จักตัวเราเอง พระองค์ผู้ทรงเห็นภาพใหญ่กว่าและทรงรู้จักจุดจบนับแต่กาลเริ่มต้น ทรงรับรองกับเราว่าพระองค์จะทรงอยู่ให้ความช่วยเหลือเราที่นั่นถ้าเราเพียงแต่ทูลขอ เรามีสัญญาว่า ‘สวดอ้อนวอนเสมอ, และจงเชื่อ, และสิ่งทั้งปวงจะร่วมกันส่งผลเพื่อความดีของเจ้า’ [คพ. 90:24]”

ประธานโทมัส เอส. มอนสัน, “เราไม่มีวันเดินตามลำพัง,” *เสียดิฉัน*, พ.ย. 2013, 121.

ความจริงที่ สมควรรับรู้ มากที่สุด

หากท่านสะดุดหรือหลงทางไปชั่วครู่ ท่านสามารถก้าวไปข้างหน้า
ด้วยศรัทธาและไม่ขัดเซไปมาในโลกอีกต่อไป

โดย ประธาน
บอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

เยาวชนบางคนมีคำถามและกำลังมองหาคำ
ชี้แนะ บางคนสงสัยว่าพวกเขาออกนอกเส้นทาง
ทางพระกิตติคุณไปได้อย่างไรและจะกลับมา
ได้อย่างไร ขณะข้าพเจ้าพูดกับทุกท่าน ข้าพเจ้าพูด
อย่างจริงใจที่สุดกับท่านที่กำลังแสวงหา

บัญญัติทางวิญญาณของท่าน

เราทุกคนอาศัยสินเชื่อทางวิญญาณ บัญชี
พอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ถ้าท่าน
ชำระหนี้อยู่เสมอ ท่านก็ไม่ต้องกังวลมาก ไม่นาน
ท่านจะเริ่มเรียนรู้วินัยและรู้ว่ามิวันสะสางบัญชีรอ
อยู่ข้างหน้า จงเรียนรู้ที่จะชำระบัญชีทางวิญญาณ
ของท่านตามระยะเวลาเป็นประจำแทนที่จะปล่อยให้
ให้ดอกเบียดและค่าปรับสะสมไปเรื่อย ๆ

เพราะท่านกำลังได้รับการทดสอบ จึงคาดการณ์
ได้ว่าท่านจะทำบางอย่างผิดพลาด ข้าพเจ้าคิดว่า
ท่านเคยทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตที่ท่านรู้สึกเสียใจ สิ่ง
ที่ท่านไม่อาจแม้แต่จะขอโทษ นับประสาอะไรกับ
การแก้ไข ด้วยเหตุนี้ท่านจึงแบกภาระอย่างหนึ่ง
บางที่ท่านอาจรู้สึกด้อยในความคิดและร่างกาย
ยุ่งยากใจหรือรู้สึกหนักอึ้งกับบัญญัติทางวิญญาณ
บางอย่างที่มีเครื่องหมาย “เลยกำหนด” เมื่อท่าน
ประจันหน้ากับตนเองในช่วงขณะของการตรัสตรอง

อย่างเจียบ ๆ (ซึ่งเราหลายคนพยายามหลีกเลี่ยง)
มีบางอย่างที่ยังไม่ได้แก้ไขรบกวนจิตใจท่านหรือไม่
มีบางอย่างติดค้างในมโนธรรมของท่านหรือไม่
ท่านยังรู้สึกผิดกับเรื่องใดบ้างหรือไม่ ไม่ว่าจะเรื่อง
เล็กหรือเรื่องใหญ่

บ่อยเหลือเกินที่เราได้รับจดหมายจากคนที่ทำ
ความผิดอันน่าสลดใจและรู้สึกหนักอึ้ง พวกเขา
วิงวอนว่า “ผมจะได้รับการให้อภัยหรือไม่ ผมจะ
เปลี่ยนแปลงได้ไหม” คำตอบคือ ได้! (ดู 1 โครินธ์
10:13)

การกลับใจให้การบรรเทา

พระกิตติคุณสอนเราว่าเราบรรเทาความทรमान
และความรู้สึกผิดได้โดยผ่านการกลับใจ นอกจาก
คนไม่กี่คน—ไม่กี่คนจริง ๆ—ที่เลือกอยู่ฝ่ายหยาม
หลังจากรู้อย่างสมบูรณ์แล้ว ไม่มีนิสัย การเสพติด
การกบฏ การลวงละเมิด และการกระทำผิดใด ไม่
ว่าใหญ่หรือเล็ก ที่เป็นข้อยกเว้นจากสัญญาของ
การให้อภัยอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น
กับท่านในชีวิต พระเจ้าทรงเตรียมทางให้ท่าน
กลับมาถ้าท่านจะสดับฟังการกระตุ้นเตือนของ
พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

บางคนเต็มไปด้วยแรงกระตุ้นที่ท่านไม่อยู่ การ

ล่องลงที่วนเวียนอยู่ในความคิดจนอาจกลายเป็นนิสัย แล้วกลายเป็นการเสพติด เรามีแนวโน้มจะทำการล่องละเมิดและบาปบางอย่างและอ้างเหตุผลว่าเราไม่มีความผิดเพราะเราเกิดมาแบบนั้น นั่นทำให้เราติดกับ และด้วยเหตุนี้จึงเกิดความเจ็บปวดและความทรมานที่พระเจ้าช่วยให้รอดเท่านั้นจะทรงรักษาได้ ท่านมีพลังที่จะหยุดและได้รับการไถ่

งูหางกระดิ่งนามสื่อลามก

ประธานมาเรียน จี. รอมเนีย (1897–1988) ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด เคยบอกข้าพเจ้าครั้งหนึ่งว่า “อย่าบอกเพียง

การสะสมหรือดูสื่อลามกเหมือนกับการเก็บงูหางกระดิ่งไว้ในเป้สะพายหลัง

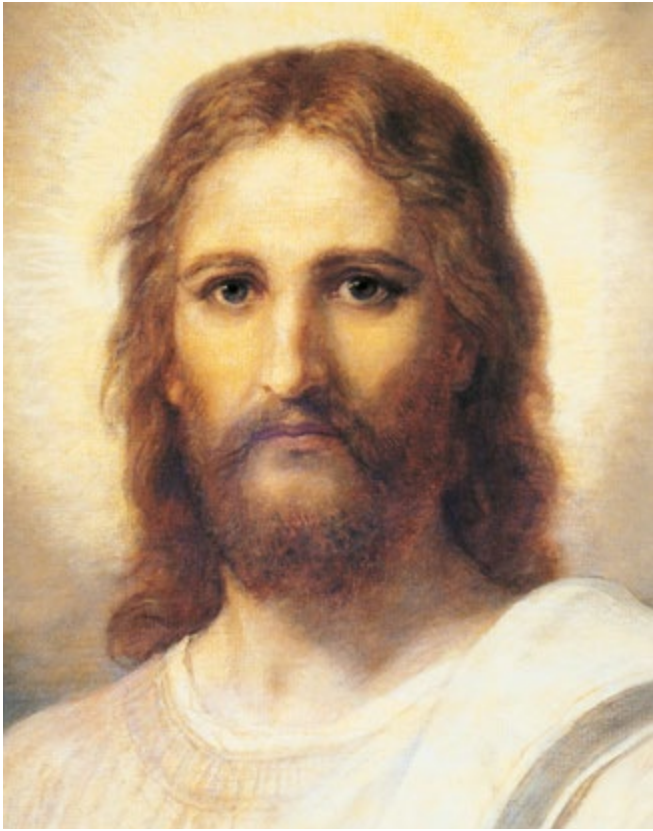
เพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น แต่บอกเพื่อจะได้ไม่เกิดความเข้าใจผิด”

ดังนั้นจงฟังให้ดี! ข้าพเจ้าจะพูดอย่างแจ่มชัดในฐานะผู้ได้รับเรียกและอยู่ได้ข้อผูกมัดให้ทำเช่นนั้น

ท่านอยู่ในยุคที่แส้ของสื่อลามกกำลังหวดอยู่ทั่วโลก ยากจะหนีพ้น สื่อลามกจับจ้องธรรมชาติส่วนนั้นของท่านซึ่งท่านมีอำนาจให้กำเนิดชีวิต

การหมกมุ่นกับสื่อลามกนำไปสู่ความยุ่งยาก การหย่าร้าง โรคเรื้อรัง และความเดือดร้อนนับสิบอย่าง ไม่มีส่วนใดของสื่อลามกที่ไร้พิษภัย การสะสม ดู หรือพกพาสื่อลามกไปด้วยก็เหมือนกับการเก็บงูหางกระดิ่งไว้ในเป้สะพายหลัง กระซอกท่านไปสู่การโจมตีทางวิญญาณอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเทียบได้กับการถูกงูจู่โจมด้วยการพันพิษที่เป็นอันตรายถึงตาย เราสามารถเข้าใจได้ง่าย ๆ

กับโลกในสภาพเช่นนี้ว่า ท่านแทบจะเปิดรับ อ่าน หรือดูสื่อลามก ได้อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์โดยไม่ตระหนักถึงผลอันน่ากลัวที่จะเกิดขึ้น หากท่านเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้หยุด หยุดเดี๋ยวนี้!

พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่าทุกคน “ได้รับการสั่งสอนอย่างเพียงพอจนพวกเขาจะรู้จักความดีจากความชั่ว” (2 นีไฟ 2:5) นั่นรวมถึงท่านด้วย ท่านรู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด จงระมัดระวังให้มากที่จะไม่ข้ามเส้นนั้น

ถึงแม้ความผิดพลาดส่วนใหญ่จะสารภาพเป็นส่วนตัวต่อพระเจ้าได้ แต่มีการล่วงละเมิดบางอย่างที่เรียกร้องมากกว่านั้นจึงจะได้รับการให้อภัย หากความผิดของท่านร้ายแรง จงไปพบอธิการของท่าน แต่หากไม่ร้ายแรง การสารภาพธรรมดาแบบเจียม ๆ เป็นการส่วนตัวก็เพียงพอแล้ว แต่จำไว้ว่าเข้าอันสติเสของการให้อภัยอาจไม่เกิดขึ้นทั้งหมดในทันที หากท่านสะดุดในตอนแรก จงอย่ายอมแพ้ การเอาชนะความท้อแท้เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ อย่ายอมแพ้ ดังที่ข้าพเจ้าแนะนำไว้ข้างต้น เมื่อท่านสารภาพและละทิ้งบาปแล้ว อย่าเสียวหลัง

พระเจ้าทรงพร้อมจะช่วยท่านเสมอ พระองค์เต็มพระทัยทนทุกข์และรับโทษแทนถ้าท่านเต็มใจยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ไถ่ของท่าน

พระผู้ช่วยให้รอดทรงทนทุกข์เพื่อบาปของเรา

เพราะเราเป็นมนุษย์ เราอาจจะไม่เข้าใจ—อันที่จริงคือไม่สามารถเข้าใจได้—ว่าพระเยซูคริสต์ทรงทำให้การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างไร แต่เวลานี้พระองค์ทรงทำ *อย่างไร* ไม่สำคัญเท่ากับพระองค์ทรงทนทุกข์ *เพราะเหตุใด* เหตุใดพระองค์จึงทรงทำเช่นนั้นเพื่อท่าน เพื่อข้าพเจ้า เพื่อมวลมนุษยชาติ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นเพราะความรักที่ทรงมีต่อพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและมนุษย์ทั้งปวง “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:13)

ในเกษมนี้ พระคริสต์ทรงละจากบรรดาอัครสาวกเพื่อไปสวดอ้อนวอน ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นที่นั่นย่อมอยู่เหนืออำนาจของเราที่จะรู้! แต่เรารู้ว่าพระองค์ทรงกระทำการชดใช้เสร็จสิ้น พระองค์เต็มพระทัยรับความผิดพลาด ความผิดบาป และความสงสัยหวาดกลัวของทุกคนในโลกไว้เอง พระองค์ทรงทนทุกข์แทนเราเพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องทนทุกข์

การให้อภัยอย่างสมบูรณ์เป็นไปได้

หากท่านสะดุดหรือหลงทางไปชั่วครู่ หากท่านรู้สึกว่าคุณเวลานี้ปฏิบัติชั่วจับท่านเป็นเชลย ท่านสามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาและไม่ขัดเซไปมาในโลกอีกต่อไป มีคนที่พร้อมจะนำท่านกลับสู่สันติสุขและความมั่นคง พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าตามที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์เกิดขึ้น “หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว” (2 นีไฟ 25:23) ความเป็นไปได้เช่นนี้คือความจริงอย่างหนึ่ง ที่สมควรรู้มากที่สุด

ข้าพเจ้าสัญญาว่าเข้าอันโศกโศกแห่งการให้อภัยจะเกิดขึ้นได้เมื่อนั้น “สันติสุขของพระเจ้าที่เกินความเข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7) จะเข้ามาในชีวิตท่านอีกครั้งดุจดั่งอรุณรุ่ง ท่านและพระองค์ “จะไม่จดจำบาป [ของท่าน] อีกต่อไป” (เยเรมีย์ 31:34) ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าท่านได้รับการให้อภัยแล้ว ท่านจะรู้! (ดู โมไซยาห์ 4:1-3)

นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้ามาสอนท่านผู้อยู่ในความทุกข์ใจ พระองค์จะทรงก้าวเข้ามาแก้ไขปัญหาที่ท่านแก้ไขไม่ได้ แต่ท่านต้องจ่ายราคา การแก้ไขจะไม่เกิดขึ้นถ้าท่านไม่จ่ายราคา พระองค์ทรงเป็นผู้ปกครองที่เมตตาอย่างยิ่งขนาดว่าพระองค์จะทรงจ่ายราคาที่จำเป็นเสมอ แต่พระองค์ทรงต้องการให้ท่านทำสิ่งที่ควรทำ แม้สิ่งนั้นจะเจ็บปวดก็ตาม

ข้าพเจ้ารักพระเจ้า และข้าพเจ้ารักพระบิดาผู้ทรงส่งพระองค์มาภาระของความผิดหวัง บาป และความรู้สึกผิดของเราวางอยู่เบื้อง

พระพักตร์พระองค์ และโดยเงื่อนไขที่เชื้อเพื่อของพระองค์ บัญชีแต่ละรายการจะถูกขีดว่า “จ่ายครบถ้วน” (ดู อีสยาห์ 1:18-19)

ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และรักษาความมีค่าควร

ข้อพระคัมภีร์ที่ว่า “จงเรียนรู้อันตรายในวัยเยาว์ของลูก; แท้จริงแล้ว, จงเรียนรู้อันตรายของลูกที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า” (แอลมา 37:35) เป็นคำเชื้อเชิญที่มาพร้อมกับคำสัญญาถึงสันติสุขและความคุ้มครองจากปฏิปักษ์ (ดู 1 ทิโมธี 4:12 ด้วย)

อย่าคาดหวังว่าทุกอย่างจะราบรื่นตลอดชีวิตท่าน แม้กับคนที่ดำเนินชีวิตอย่างที่ควร บางครั้งก็จะเป็นไปในทางตรงกันข้าม จงเผชิญการทำหายแต่ละอย่างของชีวิตด้วยการมองโลกในแง่ดีและความมั่นใจ แล้วท่านจะมีสันติสุขและศรัทธาค้ำจุนท่านเวลานี้และในอนาคต

สำหรับคนที่ยังไม่ได้รับพรทั้งหมดที่ท่านรู้สึกว่าการและจำเป็นต้องมี ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าท่านที่ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ย่อม

จะได้รับประสบการณ์หรือโอกาสทุกอย่างที่จำเป็นต่อการไถ่และความรอด จงรักษาความมีค่าควร มีความหวัง อดทน และสวดอธิษฐานเสมอ ทุกอย่างมีทางออก ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำทางท่านและชี้แนะการกระทำของท่าน

ข้าพเจ้ารู้จักท่านในฐานะเยาวชนของศาสนจักร และข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านไม่ดีพร้อม แต่ท่านกำลังก้าวไปตามเส้นทางนั้น จงกล้าหาญ จงรู้ว่าผู้ใดก็ตามที่มีร่างกายอ่อนแอหรือไม่มีร่างกาย¹ ชาวตายนถูกตัดสิทธิ์การมีร่างกาย ดังนั้นเมื่อใดที่ท่านเผชิญการล่อลวง จงรู้ว่าท่านอยู่เหนือกว่าการล่อลวงทุกอย่างหากท่านจะใช้สิทธิ์เสรีนั้นที่พระองค์ประทานแก่อาดัมกับเอวาในสวนและตกทอดมาถึงคนในรุ่นนี้ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริกัมยังก์ วันที่ 6 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011
 ดูปทความฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 224.

ข้าพเจ้าสัญญาว่าเข้าอันโชติช่วงแห่งการให้อภัยจะเกิดขึ้นได้

ห้องสนทนา

มาตรฐานและเพื่อน

ตั้งแต่ดิฉันอยู่ในโรงเรียน ดิฉันมีเพื่อนที่
ที่ไม่เข้าใจมาตรฐานทางศีลธรรมของศาสนา
เราามาโดยตลอด ตอนแรกก็ยาก แต่เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาเริ่มชินกับแนวคิดเรื่อง
ความสะอาดทางศีลธรรมของดิฉัน ดิฉันตั้งเป้าหมายในชีวิตว่าจะเป็นคนสะอาดและ
บริสุทธิ์ และนั่นได้ผลดี ทั้งสำหรับดิฉันและคนที่เคยวิพากษ์วิจารณ์ดิฉัน เมื่อเวลาผ่านไป
ความเคารพ สันติสุข และปีติกลายเป็นส่วนหนึ่งในแวดวงมิตรสหายที่เปี่ยมด้วยความ
รักของเรา
วิโทเรีย เอ็ม., บราซิล

ให้อภัยเพื่อน ๆ

เนื่องจากผมเป็นสมาชิกคนเดียวของ
ศาสนาจักรในกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ผมจึงประสบปัญหาเป็นครั้งคราวเมื่อเพื่อน ๆ
ไม่พอใจผม บางครั้งพวกเขาตัดสินและวิพากษ์วิจารณ์ศาสนาของผม ผมรู้สึกโดด
เดี่ยวมาก แต่ก็ยังรู้สึกขอบคุณที่ผมรู้จัก

มาตรฐานของศาสนาจักร

ถ้าเพื่อนไม่พอใจผม ผมจะพยายามถ่อมตนและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง เพราะผมรู้ว่าความขัดแย้งเป็นความชั่วร้าย เมื่อพวกเขาเริ่มพูดเรื่องบางเรื่องเกี่ยวกับศาสนาจักร ผมเพียงแต่เป็นพยานถึงความเชื่อในพระกิตติคุณของผม

ผมให้อภัยเพื่อนเสมอไม่ว่าพวกเขาจะขอโทษผมหรือไม่ก็ตาม การให้อภัยไม่ใช่เพียงพูดว่า “ยอมรับคำขอโทษ” หรือ “ไม่เป็นไร” เพราะการให้อภัยมีความหมายลึกซึ้ง นั่นคือ พระเยซูคริสต์ทรงชดใช้บาปของเราเพื่อพระบิดาบนสวรรค์จะทรงให้อภัย

เราได้

ถึงแม้เพื่อน ๆ ไม่เข้าใจความเชื่อของผมเวลานี้ แต่ผมรู้ว่าผมสามารถเป็นเครื่องมือของพระเจ้าเพื่อสอนพระกิตติคุณแก่พวกเขา ผมกำลังช่วยพวกเขา และขณะเดียวกันผมกำลังช่วยให้ตนเองเติบโตทางวิญญาณและเตรียมรับใช้งานเผยแผ่
โจชัว วี., ฟิลิปินส์

พระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ผมชอบมาก

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงใช้ “เรื่องเล็กและเรียบง่าย” (แอลมา 37:6) ทำให้

งานของพระองค์ก้าวหน้า โจอเซฟ

สมิธไม่ใช่บุคคลยิ่งใหญ่ในสายตาชาวโลก แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ท่านฟื้นฟูศาสนาจักร และสิ่งเรียบง่ายมากที่นำไปสู่การฟื้นฟูคือการ

สวดอ้อนวอน อย่าคิดว่าคุณเล็กเกินกว่าจะทำงานในสวนองุ่นของพระเจ้า การเป็นแบบอย่างที่ดีสามารถช่วยให้เพื่อนบ้านเป็นสมาชิกศาสนาจักรได้ พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงต้องการคนใหญ่โต แต่ทรงต้องการเพียงคนซื่อสัตย์และเชื่อฟังเท่านั้น
โรนัลด์ อาร์., เฮติ

๒ ค้ผู้สอนศาสนา ข ข

ครอบครัวท่านสามารถช่วยรวมครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้าเป็นหนึ่งเดียว
ท่านทุกคนสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณในแบบสบายๆ และเป็นธรรมชาติ

(ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, "จงวางใจในพระเจ้า," เลียโฮนา, พ.ย. 2013, 43.)

ผู้สอนศาสนา เค็กกล้วยหอม

สำหรับเยาวชนชายเหล่านี้ การแบ่งเค้กชิ้นหนึ่ง
เป็นพรแก่ชีวิตนับไม่ถ้วน รวมทั้งชีวิตพวกเขาเอง

โดย มินดีห์ ไรย์ ฟรีดแมน
นิตยสารศาสนจักร

หากมีคนให้เค้กกล้วยหอมอร่อย ๆ
คุณชิ้นหนึ่ง คุณจะมีปฏิริยา
อย่างไร สำหรับเยาวชนชายใน
วอร์ดหนึ่งที่เอกวาดอร์ นั่นเป็นวิธีหนึ่งที่พวกเขา
เริ่มการสนทนาเกี่ยวกับพระกิตติคุณ
ทุกสองเดือนเยาวชนชายเหล่านี้มีวันผู้
สอนศาสนากับโอเฟ่นเฮาส์หลายพื้นที่ใน
เขตวอร์ด พวกเขาแยกกันเป็นหลายทีม
แต่ละทีมประกอบด้วยเยาวชนชายหนึ่งคน
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาหรือผู้สอนศาสนาที่
เพิ่งจบหนึ่งคน และเอดเดอร์หรือมหาปุโรหิต
หนึ่งคน บางกลุ่มทำงานที่เต็นท์ บางกลุ่ม
ไปติดต่อกับผู้คนในสวนสาธารณะ และบาง
กลุ่มไปตามบ้าน

เมื่อพวกเขาพบใคร พวกเขาจะให้เค้ก
กล้วยหอมคนนั้นหนึ่งชิ้น เมื่อคนนั้นรับ
พวกเขาจะบอกว่าแม่เค้กชิ้นนี้จะอร่อยและมี
ประโยชน์ต่อร่างกาย แต่ผู้สอนศาสนามี
ข่าวสารที่จะบำรุงเลี้ยงจิตวิญญาณของเขา
จากนั้นเยาวชนชายกับคู่จะเชื้อเชิญบุคคล
นั้นให้พบกับผู้สอนศาสนา พวกเขาทำแบบ
นี้และได้ใบแจ้งชื่อที่อยู่ให้ผู้สอนศาสนา 40
ถึง 50 ใบในเวลาสองชั่วโมง

เยาวชนชายผูกมิตรกับสมาชิกโครัมของ
พวกเขาเช่นกัน ในวันเสาร์พวกเขามาร่วม
กิจกรรมเยาวชนชายและทำงานในหน้าที่ต่อ
พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นจึงไปเยี่ยมสมาชิกที่

แข่งขันน้อยของโครัม พวกเขากระตุ้นคน
เหล่านั้นให้มาโบสถ์แล้วชวนพวกเขากลับ
มาเล่นกีฬาหรือมาร่วมกิจกรรมอีกครั้ง
ในวิธีนี้และวิธีอื่น ๆ อีกมากมาย เยาวชน
ชายเหล่านี้กำลังเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา
ชั่วชีวิต สองคนในนั้น (ขวา) บอกว่าพวกเขา
รู้สึกเข้มแข็งขึ้นและได้รับแรงบันดาลใจจาก
ประสบการณ์เหล่านั้น

ภาพถ่ายวอร์ดเด็ดเชื้อโดย นอลโฟ แซมแบร์โก

เปลี่ยนเพราะ พระกิตติคุณ

ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรห้าปีแล้ว คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้เป็นสมาชิก แต่ลุงจอร์เกเป็นประธานเยาวชนชาย และเขาเป็นผู้สนับสนุนที่ดีมาโดยตลอด ผมชอบคุณอธิการของผมเช่นกันที่สนับสนุนและให้กำลังใจผมเสมอ

ผมตัดสินใจเข้าใกล้ศาสนจักรมากขึ้น หลังจากวันผู้สอนศาสนาวันหนึ่งที่พวกเขาจัดในวอร์ด นั้นเป็นประสบการณ์หนึ่งในช่วงแรก ๆ ที่ตั้งใจให้ผมเข้าร่วมศาสนจักร ตั้งแต่ผมเป็นมัคทายก ผู้สอน และเวลานี้เป็นปุโรหิต ผู้นำสนับสนุน และกระตุ้นผมเสมอให้เข้าร่วมกิจกรรมงานเผยแผ่ศาสนาทุกครั้ง ผมชอบโอเพ่นเฮาส์ ซึ่งผมมีโอกาสแบ่งปันพรของการเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระคริสต์กับคนอื่น ๆ สิ่งสร้างแรงบันดาลใจให้ผมมากที่สุดคือกิจกรรมบำเพ็ญ

ประโยชน์ ซึ่งผมมีโอกาสรับใช้เพื่อนบ้านตามที่พระเยซูทรงสอนให้เราทำ

หนึ่งปีก่อน น้องชายผมชื่อหลุยส์ อายุ 15 ปี กับอิสราเอลอายุ 12 ปี เข้าร่วมศาสนจักร เราทำโครงการต่าง ๆ ในหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยกัน และตั้งแต่พวกเขาเริ่มปฏิบัติมาเรามีประสบการณ์สุดพิเศษของการทำงานด้วยกัน เยาวชนชายทุกคนในวอร์ดสนิทกันมาก และเราสนับสนุนกัน

ผมรู้ว่าปฏิบัติมาเป็นประตูอาณาจักรแห่งสวรรค์ เมื่อเรากำลังรับใช้เพื่อนมนุษย์ของเรา เท่ากับเรากำลังรับใช้พระผู้เป็นเจ้า (ดู โยฮันนาห์ 2:17) งานเผยแผ่ศาสนาเป็นพรแก่ครอบครัว และผมรู้ว่าชีวิตผมเปลี่ยนไปเพราะพระกิตติคุณ

อัลวาโร ที. อายุ 17 ปี

เรียนรู้หน้าที่ รับผิดชอบของผม

เมื่อเป็นมัคทายกผมเรียนรู้หน้าที่รับผิดชอบเพราะการสนับสนุนของคุณพ่อคุณแม่กับผู้นำและการทำตามเป้าหมายในหนังสือหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเป็นผู้สอนผมเรียนรู้มากขึ้นโดยไปเยี่ยมในฐานะผู้สอนประจำบ้าน เข้าร่วมโอเพ่นเฮาส์ในวันผู้สอนศาสนา แบ่งปันเค้กกล้วยหอม เข้าร่วมสหกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมวอร์ดและสเตค

เวลานี้ผมเป็นปุโรหิต ผมต้องเน้นงานเผยแผ่ศาสนามากขึ้น การได้ทำงานกับประธานเยาวชนชายและเป็นผู้ช่วยอธิการทำให้ผมเรียนรู้มากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบของผมในการเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต

ผู้นำชวนเราไปกับพวกเขาและผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเสมอเพื่อให้เราคุ้นเคยกับงานเผยแผ่ศาสนา พวกเขาชักชวนให้เราอ่านพระคัมภีร์ด้วย โดยเฉพาะพระคัมภีร์มอรมอน ประสบการณ์ทั้งหมดนี้ตั้งใจและเตรียมผมให้พร้อมรับฐานะปุโรหิตที่สูงกว่าและรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

ไอแซค จี. อายุ 17 ปี

ประสบการณ์เผยแผ่ศาสนาของท่าน

ท่านเคยแบ่งปันพระกิตติคุณผ่านวิธีเล็กน้อยและเรียบง่ายอย่างไร แบ่งปันเรื่องราวของท่านที่ liahona.lds.org และคลิกตรง "Submit Your Work (ส่งผลงาน)" หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org

ปาฏิหาริย์ ที่ สนามบิน

การกระตุ้นเตือนเล็กน้อย
ครั้งหนึ่งสามารถเปลี่ยนชีวิต
ให้ดีขึ้นได้

โดย โธมัส อี. โรบินสันที่ 3

สักดิ์ ฉันเป็นผู้สอนศาสนาใหม่ใน
ญี่ปุ่น ผมไม่เข้าใจคนอื่นพูด ถ้า
จะให้ทำความเข้าใจกับพวกเขายัง
ไม่ต้องพูดถึง การฝึกรักคนที่ผมไม่รู้จัก
เป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผม
ไม่เข้าใจว่าพวกเขากำลังพูดอะไร แต่ผม
พยายามแสดงความรักต่อพวกเขา และ
ผมชื่นชมที่พวกเขาพยายามแสดงน้ำใจ
ต่อผม

ทุกสัปดาห์ ผมกับคู่ได้รับขนมปังทำเอง
หนึ่งแถวจากพี่น้องสตรีคนหนึ่งในนอร์ด
ชื่อซิสเตอร์เซนบา เธอแสดงความรักต่อผู้
สอนศาสนาโดยการอบขนมปังและเขียน
ข้อความสั้น ๆ ทว่าจริงใจให้พวกเขา

ผมซาบซึ้งใจที่มีคนห่วงใยผม ผมรู้สึก
ว่าต้องแสดงความขอบคุณเธอบ้างเล็กน้อย ๆ
ผมเขียนข้อความสั้น ๆ บอกเธอ
ว่าผมรู้สึกขอบคุณเธอและการเสียสละที่
เธอกับครอบครัวทำเพื่อช่วยผู้สอนศาสนา
เรากลายเป็นเพื่อนกัน และผมเริ่มคิดว่า
เธอเป็น “แม่ไกลบ้าน” ของผม

ภาพประกอบโดย เดวิด มาลาเน

หลายเดือนผ่านไป เข้าตุ๋นวันพุธวันหนึ่ง ผมได้รับโทรศัพท์จากประธานคณะเผยแผ่ เขาขอให้ผมย้ายไปโอะกินะวะ เมื่อผมวางโทรศัพท์ ใจผมอัดแน่นด้วยความรู้สึกตื่นเต้นระคนเสียใจ ผมกลัวการต้องกล่าวลา มาก การโทรศัพท์บอกสมาชิกวอร์ดแต่ละคนว่าผมจะต้องไปวันรุ่งขึ้นทำให้ผมปวดใจ การกล่าวลาคนที่ผมรักมากขนาดนั้นยาก กว่าที่ผมเคยจินตนาการเอาไว้

เมื่อผมโทรศัพท์บอกทุกคนแล้ว ผมสังเกตว่าคนเดียวที่ไม่รับโทรศัพท์คือซิสเตอร์ เซนบา ผมเสียใจที่ผมจะไม่สามารถกล่าวลาสมาชิกซึ่งผมสนิทซิดเชื่อมากที่สุด

เช้าวันรุ่งขึ้นผมกับผู้สอนศาสนาอีกสองคนไปสนามบิน เมื่อมาถึงเคาน์เตอร์ขายตั๋วและพยายามซื้อตั๋ว เจ้าหน้าที่บอกเราว่า บัตรของเราใช้ไม่ได้ เราไม่มีเงินจ่ายค่าตั๋ว และเที่ยวบินจะออกใน 10 นาที! พวกเราสามคนใจหายวาบ เรากำลังจะพลาดเที่ยวบินและต้องค้างที่สนามบินวันนั้น

แต่ความหวาดหวั่นทั้งหมดเปลี่ยนเป็นความสบายใจเมื่อผมเหลือवलังไปเห็นซิสเตอร์เซนบาเดินเข้ามาในสนามบิน ผมตกใจมากที่เธออยู่ตรงนั้นเพราะเธอไม่รู้วาทเที่ยวบินของเราออกเวลาไหน ขณะรีบเดินมาหาเรา เธอยิ้มและให้ขนมปังเราทุกคนไปกินบนเครื่องบิน

ขณะอธิบายให้เธอฟังว่าเรากำลังจะพลาดเที่ยวบิน เธอเสียใจ พวกเราไม่ทราบจะทำอย่างไร แต่แล้วซิสเตอร์เซนบาก็เริ่มค้นกระเป๋าเงินเพื่อหาบางอย่างที่อาจช่วยเราได้ เธอกระโดดตัวลอยอย่างมีความสุข

เมื่อพบซองเล็ก ๆ ในกระเป๋าเงินซึ่งหลายสัปดาห์ก่อนเธอใส่เงิน 50,000 เยนไว้ในนั้น—จำนวนเงินเท่ากับที่เราต้องการพอดี เธอให้เงินเรา และเราสามารถซื้อตั๋วทันเวลา เราขอบคุณเธอด้วยความกตัญญูอย่างสุดซึ้งเท่าที่ใจเราจะนึกออก กล่าวลา และรีบขึ้นเครื่อง

หลังจากเครื่องบินขึ้นแล้ว เพื่อนผู้สอนศาสนาของผมหันมาพูดว่า “เธอน่าที่จริง ๆ

ก็ตาม โดยผ่านการกระตุ้นเดือนเหล่านี้ เรามีพลังที่จะเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น ผมรู้ว่าไม่ใช่เหตุบังเอิญที่เธอมาสนามบิน นั่นคือปาฏิหาริย์

พระเจ้าทรงใช้วิธีเล็กน้อยทำให้เกิดงานของพระองค์จริง ๆ เราเหล่าสมาชิกของศาสนจักรนี้ได้รับพรเพียงใดที่มีอิทธิพลของพระองค์ในชีวิตเรา ขอให้เราทุกคนมีค่าควรที่จะรับการกระตุ้นเดือนเหล่านี้เสมอ

พระเจ้าทรงใช้วิธีเล็กน้อยเพื่อทำให้เกิดงานของพระองค์จริง ๆ

นะ! นั่นคือปาฏิหาริย์!”

แล้วผมก็ตระหนักวานั้นคือปาฏิหาริย์อย่างแท้จริง เขาพูดต่อจากนั้นว่า “ข้อความของคุณเขียนว่าอะไร” ผมเห็นเขากำลังอ่านข้อความสั้น ๆ ซึ่งอยู่กับขนมปังที่ซิสเตอร์เซนบาให้เขา เมื่อนึกขึ้นได้ว่าผมเองก็มี ผมจึงดึงกระดาษชิ้นเล็กที่เขียนถึงผมออกมาอ่าน ซึ่งทำให้ผมน้ำตาคลอทันที จดหมายนั้นเขียนว่า “ฉันรักคุณ! ได้โปรดอย่าลืมฉันนะคะ! ฉันจะไม่วันลืมคุณ!”

ขณะนั้นผมรู้สึกถึงพระวิญญูญาณอย่างแรงกล้ามากกว่าที่ผมเคยรู้สึก แบบอย่างของซิสเตอร์เซนบาสอนผมว่าสำคัญเพียงใดที่ต้องทำตามการกระตุ้นเดือนของพระวิญญูญาณ—ไม่ว่าการกระตุ้นเดือนนั้นจะดูเล็กน้อยหรือแปลกประหลาดเพียงใด

และเป็นพรแก่ชีวิตบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

หมายเหตุบรรณาธิการ: คณะเผยแผ่คืนเงินให้ซิสเตอร์เซนบาทันที

“คุณแม่ทำงานทั้งวัน ฉันจะทำให้ความสัมพันธ์ ของเราดีขึ้นได้อย่างไร”

เนื่องจากท่านพบหน้าคุณแม่ไม่บ่อยนัก จึงต้องแน่ใจว่าท่านใช้เวลาได้ดีเมื่ออยู่ด้วยกัน ท่านอาจจะพูดคุยกับคุณแม่ว่าจะทำเช่นนี้ได้อย่างไร คุณแม่ต้องการความสัมพันธ์ที่ดีกับท่าน เช่นกันและจะช่วยท่านในเรื่องนี้ ลองถามคุณแม่ว่าชอบให้ทำอะไร เช่น กลับบ้านมาทำความสะอาดบ้าน ทำกิจกรรมด้วยกัน หรือเพียงพูดคุยกัน เมื่อท่านทำกิจกรรมที่คุณแม่ชื่นชอบเป็นประจำ ความสัมพันธ์ของท่านจะดีขึ้น

แน่นอนว่าท่านอาจจะวางแผนทำกิจกรรมสนุก ๆ ด้วยกันแต่เวลาที่ใช้ด้วยกันอย่างมีความหมาย—เช่น ล้างจานหรืออ่านพระคัมภีร์—จะเป็นวิธีสร้างความสัมพันธ์ได้ดีทีเดียว

ท่านควรวางแผนเวลาสำหรับการสื่อสารด้วย การเข้าใจกันเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสัมพันธ์ที่ดี เรื่องหนึ่งที่ต้องสนทนาคือตารางการทำงานของคุณแม่จะส่งผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับคุณแม่อย่างไร ท่านสามารถหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดได้ถ้าพูดคุยกันถึงความคาดหวังทั้งของท่านและของคุณแม่

การสวดอ้อนวอนจะช่วย ครอบครัวสำคัญต่อพระบิดาบนสวรรค์ ดังนั้นพระองค์ทรงสามารถดลใจให้ท่านรู้ว่าจะปรับปรุงความสัมพันธ์กับคุณแม่อย่างไร อย่าเพิกเฉยต่อการกระตุ้นเตือนให้ทำบางสิ่งที่คุณเล็กน้อย (ดู แอลมา 37:6) ตัวอย่างเช่น การสวมกอดและรอยยิ้มสามารถสร้างความแตกต่างได้อย่างมาก

เขียนจดหมายสั้น ๆ

ถึงแม้จะมีเวลาอยู่ด้วยกันน้อยมาก แต่คุณยังสามารถแสดงความรักต่อคุณแม่ได้ส่งข้อความดี ๆ เอาใจท่านโดยไม่บอกให้รู้ เมื่อท่านอ่านข้อความนั้นขณะทำงาน ท่านจะนึกถึงคุณ ทำเพื่อท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้นึกถึงท่านบ่อยขึ้นและสวดอ้อนวอนให้ท่านทูลขอพระเจ้าให้ทรงดลใจคุณและกระตุ้นเตือนคุณเกี่ยวกับวิธีปรับปรุงความสัมพันธ์ของคุณ

ไอรินคา อี. อายุ 20 ปี, โอไฮโอ ยูเครน

พยายามเข้าใจท่าน

พยายามเข้าใจสถานการณ์ของท่าน เพราะท่านทำงานเพื่อประโยชน์ของคุณ คุณสามารถเริ่มได้โดยช่วยทำสิ่งต่าง ๆ ที่บ้าน เช่น ทำความสะอาดบ้าน ช่วยนึ่ง ๆ และทำอาหาร คุณสามารถแบ่งปันพระคัมภีร์กับคุณแม่ สวดอ้อนวอน และทำกิจกรรมที่คุณชอบทำด้วยกัน

โมโรนี เอ็ม. อายุ 18 ปี, ชิคาโก เม็กซิโก

มีวันอาทิตย์พิเศษ

วันอาทิตย์บางวันเรารับประทานอาหารกลางวันหรืออาหารเย็นมือพิเศษพร้อมของหวานสูตรใหม่ เราพูดคุย และเราร้องเพลงสวดปิดท้าย การทำอย่างนี้ทำให้เราได้อยู่ด้วยกันและช่วยให้เราเป็นเพื่อนที่ดีขึ้น!

เรเบกา เอ็น. อายุ 12 ปี, เซาเปาลู บราซิล

ทดลองทำบางอย่าง

เราจัดเวลาอยู่ด้วยกัน เช่น จัดสังสรรค์ในครอบครัว เล่นเกม ไปเที่ยวชายทะเล และรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน ทั้งหมดนี้ช่วยให้ความสัมพันธ์อันดีถูกไขติช่วงตลอดเวลา เมื่อเราเห็นไม่ตรงกันเราจะไม่วิพากษ์วิจารณ์ ดิฉันรู้ว่าบางครั้งดิฉันขอไม่ทำงานบ้าน แต่นี่ส่งผลให้เกิดความไม่ปรองดองในบ้าน ตั้งแต่ดิฉันเริ่มการทดลองนี้คือ—บ่นน้อยลง ลดเสียงลง ช่วยงานบ้านมากขึ้น และพูดคุยกับคุณแม่มากขึ้น—วิญญาณที่ดงามจึงเพิ่มขึ้นในบ้าน และเราพร้อมมือกันมากขึ้น

เกล็นดา ซี. อายุ 18 ปี, บาเอช บราซิล

ช่วยเหลือที่บ้าน

ทำงานพิเศษบางอย่างรอบบ้าน คุณแม่ทำงานมาทั้งวัน ถ้าท่านมีงานทำน้อยลงเมื่อกลับถึงบ้าน ท่านคงจะมีความสุขมากขึ้น มี

เวลาพูดคุยและทำสิ่งต่าง ๆ กับคุณมากขึ้น ขณะพูดคุย คุณสามารถถามท่านเรื่องที่ทำวันนั้น มันจะแสดงให้เห็นว่าคุณใส่ใจ และจะเปิดประตูให้สนทนาหัวข้ออื่น ทำให้คุณสนิทกันมากขึ้น

ฮีเธอร์ บี. อายุ 18 ปี, ออริกอน สหรัฐอเมริกา

หาบางอย่างที่คุณทั้งคู่ชอบทำ

ความสัมพันธ์ของผมกับคุณแม่ดีขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อผมพูดว่า “ผมอยากใช้เวลาอยู่กับคุณแม่มากขึ้น แต่ผมไม่รู้จะทำอะไรหรือทำตอนไหน” การเล่นเกมกระดานบังเอิญเป็นการหย่อนใจที่เราชื่นชอบ เราจึงเจียดเวลาส่วนหนึ่งไว้เล่นด้วยกัน หัวเราะ และสร้างความทรงจำ เมื่อคุณเปิดใจกับคุณ

พ่อคุณแม่ พวกท่านจะกลายเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณแน่นอน คุณจะพูดคุยกับพวกท่านได้ทุกเรื่อง และคุณจะได้คำตอบที่จริงใจ นั่นเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าความสัมพันธ์พัฒนาเต็มที่

เอฟราอิม เอส. อายุ 15 ปี, นิวเซาท์เวลส์ ออสเตรเลีย

อ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน

คุณทั้งคู่อาจจะตั้งเป้าหมายอ่านพระคัมภีร์มอรมอนหรือหนังสือเล่มอื่นของศาสนจักรด้วยกันทุกวัน แม้จะเพียงวันละห้านาที การอ่านด้วยกันจะกระชับความสัมพันธ์และบำรุงเลี้ยงคุณด้วยพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อคุณจะทำพร้อมเผชิญในแต่ละวัน จดจำด้วยว่าต้องสวดอ้อนวอนพระเจ้าเป็นเจ้าและทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ดิฉันทราบว่าพระองค์ทรงได้ยินและทรงรักคุณ

ลอรา เอ็ม. อายุ 19 ปี, กอร์โดบา อาร์เจนตินา

เรียนรู้จากมารดาของท่าน

“โปรดดูแบบอย่างให้เจริญรอยตามจากมารดาที่ซื่อสัตย์ของ

ท่าน เลียนแบบ พวกเขา ไม่ใช่เลียนแบบคนมีชื่อเสียงซึ่งมาตรฐานของพวกเขาไม่ใช่มาตรฐานของพระเจ้าและค่านิยมของพวกเขาอาจไม่สะท้อนมุมมองนิรันดร์ จงดูมารดาของท่าน เรียนรู้จากความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ และความซื่อสัตย์ของเธอ จงฟังเธอ เธออาจจะไม่เข้าใจของการส่งข้อความ เธออาจไม่มีแม้กระทั่งหน้าเฟซบุ๊ค แต่ถ้าเป็นเรื่องของจิตใจและเรื่องของพระเจ้า เธอรู้ราวรู้เรื่องนี้”

ดู เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “มารดาและบุตรสาว,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2010, 23.

คำถามครั้งต่อไป

“คุณพ่อคุณแม่ของฉันเพิ่งหย่าขาดจากกัน ฉันโกรธที่พวกท่านทำลายครอบครัวเรา ฉันจะให้ภัยพวกท่านได้อย่างไร”

ส่งคำตอบและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 10 กันยายน 2014 ที่ liahona.lds.org หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org หรือทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมาระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สหคตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและภาพถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย บอนนี่ แอล.
ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชน
หญิงสามัญ

ต้านแรงโน้มถ่วง ออกไปด้วยศรัทธา

ขณะเคลื่อนไปข้างหน้า ท่านสามารถหยุดกายไม่ให้ล้ม
แม้เมื่อแรงบีบคั้นภายนอกพยายามดึงท่านลงไป

ดิฉันได้รับจักรยานสองล้อคันแรกเมื่ออายุแปดขวบ ดิฉันเริ่มขึ้นตอนค่อนข้างน่ากลัวของการคิดหาวิธีถีบจักรยานด้วยความช่วยเหลือจากพี่ชายกับคุณพ่อ เด็กคนอื่น ๆ ในละแวกนั้นทำให้การถีบจักรยานดูง่ายและเป็นธรรมชาติมากขณะที่พวกเขาถีบจักรยานเล่นฉิวไปมาตามถนน ดิฉันนั่งบนเบาะจักรยาน—ซึ่งดูเหมือนจะสูงอย่างน้อย 10 ฟุต (3 เมตร) เหนือพื้นดิน—และตระหนักว่าไม่มีอะไรป้องกันไม่ให้หล่นลงมาอันเป็นการพิสูจน์ว่ากฎแรงโน้มถ่วงมีจริง

ขณะพยายามถีบจักรยาน ดิฉันเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าถ้าต้องการทรงตัวให้อยู่ดิฉันต้องปั่นต่อเนื่อง เมื่อดิฉันนั่งบนเบาะจักรยานครั้งแรก ความเร็วเป็นสิ่งสุดท้ายที่ดิฉันต้องการเพิ่มให้ความยกแยะยกยันของตนเอง แต่ดิฉันเข้าใจหลักความรู้ทั่วไปและหลักฟิสิกส์เกี่ยวกับการเคลื่อนไปข้างหน้าในทันที ตราบใดที่ดิฉันปั่นต่อเนื่อง ดิฉัน

จะสามารถหยุดกายไม่ให้ล้มและหลีกเลี่ยงคอนกรีตขรุขระที่คอยจะทำให้แขนขาตลอกไม่นานดิฉันก็ปั่นจักรยานไปไหนมาไหนกับเพื่อน ๆ ทั่วละแวกนั้นได้

คนปั่นจักรยานต่อเนื่องสามารถหยุดกายไม่ให้ล้มแม้มีอิทธิพลของแรงโน้มถ่วงได้ฉันใด คนมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์นำทางในทุกอย่างที่พวกเขาทำย่อมสามารถต้านอิทธิพลของปฏิปักษ์ได้ฉันนั้น

การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและมาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ก็เช่นกัน เราต้องใช้ศรัทธาจนเชื่อว่าถ้าเรา

ทำตามคำแนะนำของฝ่ายประธานสูงสุดตั้งสรุปไว้ในหนังสือเล่มนั้นอยู่เสมอ ชีวิตเราจะมีสมดุลและตั้งมั่น พระองค์จะทรงนำเราไปยังที่ซึ่งเราต้องการไป

เราต้องเคลื่อนไปข้างหน้าเสมอเพื่อที่เราจะไม่ล้ม เพื่อทำเช่นนั้น เราควรทำสิ่งต่อไปนี้อย่างซื่อสัตย์และสม่ำเสมอ

- สวดอ้อนวอนทุกเช้าค่ำ
- ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน
- เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร และรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร
- รับผิดชอบต่อช่าง
- มีค่าควรเข้าพระวิหาร

การกระทำทั้งหมดนี้ทำให้เรายังคงเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องในทิศทางที่ถูกต้อง

นั่นคือสาเหตุที่การอ่านและการรอบรู้มาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*

จะช่วยให้เราทำการเลือกสอดคล้องกับมาตรฐานของพระเจ้าเป็นเจ้า การดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้และการรักษาพระบัญญัติจะอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นเพื่อนยังยืนของเรา คนป็นจักรยานสามารถหยุดกายไม่ให้ล้มแม้มีอิทธิพลของแรงโน้มถ่วงได้ฉันใด คนมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์นำทางในทุกอย่างที่พวกเขาทำย่อมสามารถต้านอิทธิพลของปฏิกษได้ฉันนั้น

ท่านมีจุดหมายอะไรในใจขณะปั่นไปข้างหน้า สำหรับเยาวชนชายทุกคนของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน การเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาตั้งแต่เด็วยนี้สำคัญต่อการเติบโตไปข้างหน้า การเตรียมให้พร้อมไปพระวิหารและรับเอ็นดาวเมนท์โดยทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ควรเป็นเป้าหมายเบื้องต้นสำหรับเยาวชนทุกคนเช่นกัน ดังที่ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดตอน

ต้นเล่มหนังสือ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* กล่าวไว้ “ขอให้ท่านมีใจจดจ่ออยู่กับพระวิหารในทุกสิ่งที่ท่านทำ ในพระวิหารท่านจะได้รับพรประเสริฐสุดในบรรดาพรทั้งปวงของพระเจ้า รวมไปถึงการแต่งงานเพื่อกาลเวลาและนิรันดร”¹ การรับพันธสัญญาแห่งการแต่งงานนิรันดร์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้าและการเป็นสามี ภรรยา บิดา และมารดาที่ชอบธรรมอาจดูเหมือนอึกยาวไกล แต่เวลาเริ่มเตรียมคือเด็วยนี้ ทั้งหมดนี้นำไปสู่จุดหมายอันยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์ที่สุดของทุกสิ่ง—นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

พระคัมภีร์ที่ดิฉันชอบมากข้อหนึ่งสรุปสิ่งที่เราต้องทำเพื่อจะยังคงเคลื่อนสู่เป้าหมายของเราไว้ดังนี้ “ดังนั้น ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแนในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง.

ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ต็มด้าพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดุเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 เนไฟ 31:20)

เด็กเช่นดิฉันเรียนรู้เมื่ออายุแปดขวบว่าดิฉันต้องปั่นต่อเนื่องและเคลื่อนไปข้างหน้าเพื่อต้านแรงโน้มถ่วงและทรงตัวอยู่บนจักรยาน สำคัญที่เราทุกคนต้องเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยศรัทธาเสมอ วางใจในคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตและพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักเพื่อป้องกันไม่ให้เราล้ม จุดหมายบางอย่างของเราอยู่ไม่ไกลแต่อีกหลายอย่างจะต้องดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ชั่วชีวิตจึงจะบรรลุผลสำเร็จ สัญญาถึงสิ่งที่อยู่ปลายทางนั้นแน่นอน นำขึ้นขมยินดี และคุ้มค่ากับการปั่นหากเราซื่อสัตย์ ■

อ้างอิง

1. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), ii.

บทเรียนวันอาทิตย์

หัวข้อของเดือนนี้:
การแต่งงานและ
ครอบครัว

การแต่งงานคุ้มค่า

“คุ้มค่าอย่างยิ่งที่จะแต่งงาน
ชีวิตแต่งงานพิเศษยิ่ง เมื่อเวลา
ผ่านไปท่านจะเริ่มคิดเหมือน
กัน มีแนวคิดและความรู้สึก
เดียวกัน ท่านมีช่วงเวลาที่ท่าน
สุขมาก ช่วงเวลาของการทดสอบ
และช่วงเวลาของการทดลอง แต่
พระเจ้าจะทรงนำทางท่านผ่าน
พันธะสนธิสัญญาที่ทำให้เติบโต
ไปด้วยกัน”

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่ง
โครัมมิอัครสาวกสิบสอง, “พรนิรันดร์
ของการแต่งงาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ.
2011, 120.

โฉนการแต่งงกน จิง วิเศษยิง!

เรารักการแต่งงาน และนี่คือเหตุผล

โดย เบ็น และ ราเซล นิลเซ็น

หลังจากออกเดทครั้งแรก เราต่างก็รู้ว่าเราต้องการออกเดทครั้งที่สอง เป็นต้องการออกเดทอีกครั้งเพราะราเซลเป็นมิตรและคุษสนุก ราเซลต้องการออกเดทอีกครั้งเพราะเป็นเป็นสุภาพบุรุษและยังยิ้มออกหลังจากแผน *ทั้งหมด* ที่วางไว้อย่างดีล้มเหลว หลังจากออกเดทครั้งที่สอง บวกกับการออกเดทอีกหลายครั้งและการสวดอ่อนวอนหลังจากนั้น เราเกิดความรักและตัดสินใจแต่งงานในพระวิหารแซคราเมนโต แคลิฟอร์เนีย

วันแต่งงานเรียบง่ายราบรื่น และเรารักการแต่งงานนับแต่นั้น ชาวโลกอาจมองการแต่งงานต่างจากนี้ แต่เรารู้ว่า “ไม่มีความสัมพันธ์ใดสามารถนำมาซึ่งความสุขได้มากเช่นนี้ ทั้งยังก่อเกิดความดีงาม หรือรังสรรค์ความประณีตส่วนตัวได้มากมาย”¹ การแต่งงานวิเศษยิง และนี่คือเหตุผล

จากเบ็น: เพื่อนร่วมทีม

ช่วงที่ผมเป็นผู้สอนศาสนาในบราซิล ผมเริ่มรักฟุตบอล สิ่งหนึ่งที่ผมรักมากที่สุดเกี่ยวกับกีฬาประเภทนี้คือการมีเพื่อนร่วมทีมและเรียนรู้วิธีทำงานด้วยกันกับทีมของผม ราเซลเป็นเพื่อนร่วมทีมที่ยอดเยี่ยม เธอช่วยให้ผมบรรลุเป้าหมาย ตัดสินใจกับผมในเรื่องสำคัญ ๆ และคอยช่วยเหลือเมื่อผมมีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจ

เมื่อเรารับการฝึกในพระวิหาร เราสัญญาว่าจะ “ช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่า ๆ กัน”² ผมกับราเซลพยายามสนับสนุนกันทุกอย่างที่เราทำ ผมรู้สึกดีมากที่รู้ว่าผมมีเพื่อนร่วมทีมที่ไว้ใจได้เสมอ

จากราเซล: การแสดงความรัก

หญิงสาวทั้งหลาย (และชายหนุ่มทั้งหลาย) ยอมรับเถิดว่าเป็นเรื่องดีที่รู้ว่ามีคนรักคุณ และเมื่อคุณแต่งงาน คุณมีโอกาสแบ่งปันและรับความรักทุกวัน! เมื่อดิฉันบอกคุณพ่อคุณแม่ว่าอาจจะแต่งงานกับเบ็น คุณพ่อพูดว่า “ไม่ว่าลูกจะเลือกแต่งงานกับใคร พ่อต้องการให้เขาแสดงความรักต่อลูกอย่างจริงจังไปเรื่อย ๆ เหมือนเอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แสดงต่อภรรยาท่าน”³ ดิฉันฟังคุณพ่อ

ดิฉันตัดสินใจแต่งงานกับเบ็น และเขาพยายามแสดงความรักต่อดิฉันเสมอไม่มากก็น้อย ในช่วงเรียนมหาวิทยาลัยปีสุดท้าย ดิฉันใช้เวลาหลายเดือนเตรียมสมัครและสอบสัมภาษณ์เพื่อฝึกงาน เมื่อดิฉันทราบว่าได้งานแน่นอนแล้ว ดิฉันกลับบ้านและเห็นแจกันดอกไม้จากสามี เขารู้ว่าดิฉันทำงานหนักแค่ไหนและการฝึกงานมีความหมายต่อดิฉันมากเพียงใด บางครั้งเขาจะนำเครื่องดื่มที่ดิฉันชอบและจดหมายรักซ่อนไว้ในตู้เย็นก่อนไปค่ายลูกเสือวันหยุดสุดสัปดาห์ ทุกวันเขาจะล้างจานและทำให้ดิฉันหัวเราะ เป็นแสดงความรักต่อดิฉันได้ดีมาก และนั่นทำให้เราทั้งคู่เกิดปีติใหญ่หลวง

กัน รับประทานในศาสนจักร และเชิญชวนผู้อื่นมาหาพระคริสต์ ขณะช่วยกันสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เราสนิทกันมากขึ้น ความรักของเราลึกซึ้งขึ้น และชีวิตเกิดสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น

เชื่อเราเถิด

ไม่ว่าชาวโลกจะพูดอะไร การแต่งงาน วิเศษยิ่งและมีค่าควรแก่การให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เมื่อคุณแต่งงาน คุณมีเพื่อนร่วมทีม คุณให้และรับความรัก คุณมีความสุขกับชีวิตเต็มที่มากขึ้น และคุณมีคนร่วมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหมดนั้นทำให้เราเกิดปีติใหญ่หลวง และเพราะเราได้รับการฝึกในพระวิหาร เราจึงมีปีตินี้ได้ตลอดไป! ถ้าเรารักษาพันธสัญญาของเรา เราจะได้อยู่ด้วยกันชั่ววันรันดร์และได้รับพรสูงสุดของฐานะปุโรหิต เรา “พบความสำเร็จสูงสุดแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์ในชีวิตรวมรส”⁴ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. แอล. วิทนีซ เกลย์ตัน, “ชีวิตแต่งงาน: คู่มือเรียนรู้,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 83.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 165.
3. ดูริชาร์ด จี. สก็อตต์, “พรนิรันดร์ของการแต่งงาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2011, 120.
4. เจมส์ อี. เฟาสท์, “เติมความสุขให้ชีวิตสมรสของท่าน,” *เลียวไฮนา*, เม.ย. 2007, 4.

จากเป็น: ความหรรษาเพิ่มขึ้น

การออกเดทกับราเชลสนุกมาก อันที่จริง เรายังต้องไปออกเดทกันบ่อย ๆ ฉันสามีกมรรยา หลังจากพบกันครั้งแรก เราพบว่าเราชอบกิจกรรมหลายอย่างเหมือนกัน อาทิ เดินเล่นตามสวนสาธารณะ ดูละคร ดูกีฬา รับประทานอาหารแปลกใหม่ ฟังเพลง และอีกหลายอย่าง ผมชอบทำสิ่งเหล่านี้ก่อนพบราเชล แต่ตอนนี้กิจกรรมเหล่านั้นสนุกยิ่งกว่าเดิมเพราะเราได้ทำด้วยกัน เมื่อคุณแต่งงาน คุณมีใครร่วมสุขด้วย—และนั่นทำให้ชีวิตพิเศษมาก

จากราเชล: คู่ผู้สอนศาสนานิรันดร์

ก่อนพบเป็น ดิฉันใกล้ถึงวัยรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาและได้พิจารณาอย่างจริงจังเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา แต่แล้วเป็นก็เข้ามาในชีวิต และดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมีแผนสำหรับดิฉันต่างจากนั้น

เมื่อดิฉันกับเป็นหมั้นหมาย ญาติ ๆ ที่รู้ว่าดิฉันคิดจะรับใช้งานเผยแผ่ตามดิฉันเกี่ยวกับการเลือก และดิฉันจะบอกพวกเขาว่า “ดิฉันตัดสินใจว่าดิฉันอยากเลือกคู่ผู้สอนศาสนาเอง—และอยู่กับเขาชั่ววันรันดร์”

เมื่อคุณแต่งงาน คุณกับคู่ครองมีโอกาสร่วมงานแห่งความรอดด้วยกัน ดิฉันกับเป็นพบปีติใหญ่หลวงในการสร้างบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง ศึกษาและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วย

ร่วมวงสนทนา

เรื่องที่ต้องไตร่ตรองในวันอาทิตย์

- คุณสมบัติและเจตคติอะไรทำให้ชีวิตแต่งงานและครอบครัวมีความสุขที่สุดและแข็งแกร่งที่สุด
- ท่านกำลังทำอะไรเวลาไหนที่จะช่วยให้ชีวิตแต่งงานในอนาคตของท่านและครอบครัวท่านแข็งแกร่งและมีความสุข

สิ่งที่ท่านอาจจะทำ

- แบ่งปันเป้าหมายการแต่งงานและการมีครอบครัวกับเพื่อนบางคน และบอกพวกเขาว่าเพราะเหตุใด
- ในศาสนจักร แบ่งปันว่าเหตุใดท่านจึงเฝ้ารอชีวิตแต่งงานและครอบครัว และท่านกำลังเตรียมตัวอย่างไร

โดย เอ็ลเตอร์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโครัม
อัครสาวกลีบสอง

สมาชิกโครัมอัครสาวก
ลีบสองเป็นพยาน
พิเศษของพระเยซูคริสต์

พอแล้วหรือในตอนนี้ ถ้าเพียงแต่ *เชื่อ* ว่า ศาสนจักรแท้จริง

ท่านมีศรัทธา
มากกว่าที่ท่าน
คิดว่ามี

ความเชื่อมักเป็นก้าวแรก
ที่นำไปสู่การรู้อะไรบางสิ่ง
บางอย่างเสมอ

ยึดมั่นสิ่งที่ท่านรู้อแล้ว
และยืนหยัดจนกว่า
ความรู้จะเพิ่มขึ้น

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า
“อย่าวิตกเลย
จงเชื่อเท่านั้น”
(ดู มาระโก 5:36)

จาก “ข้าพเจ้าเชื่อ,” เลียโฮนา,
พ.ศ. 2013, 93-95.

“จงเพิ่มศรัทธาของท่าน
ประกาศศรัทธาของท่าน!
ให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา!”

เอ็ดเดอร์ริสต์เชลล์ เอ็ม. เหลสสัน
แห่งโคเวิร์มอัครสาวกสิบสอง

ฉันรู้สึกถึง พระวิญญูญาณบริสุทธิ์

โดย ยีเซ็น อายุ 6 ขวบ, ไต้หวัน

ฉันถามคุณพ่อคุณแม่บ่อย ๆ ว่า “รู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์” หมายความว่าอย่างไร ฉันได้ยินพวกท่านพูดเรื่องนี้แต่ไม่แน่ใจว่าเป็นความรู้สึกอย่างไร คุณแม่บอกว่าเป็นความรู้สึกดีมาก แต่ฉันยังไม่แน่ใจว่าหมายถึงอะไร

เช้าวันหนึ่งน้องชายวัยหนึ่งขวบของฉันกำลังวิ่งเล่นและตีระฆังกับเครื่องทำความร้อนโดยไม่ตั้งใจ รั้วระฆังเป็นแผลใหญ่ เขาร้องไห้และแผลเลือดไหล

ฉันกลัวและเป็นห่วงเขามาก คุณแม่ดูแลและปิดแผลให้เขา จากนั้นท่านก็พาฉันไปโรงเรียน

ที่โรงเรียนฉันยังกลัวและเป็นห่วงน้องมาก แล้วฉันก็นึกขึ้นได้ว่าฉันสวดอ้อนวอนได้ ฉันเข้าไปในห้องน้ำ สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์อย่างจริงจังและทูลขอให้พระองค์ทรงอวยพร

น้องชาย หลังจากสวดอ้อนวอนฉันไม่กลัวอีกเลย ฉันรู้สึกสงบมาก และฉันกลับเข้าห้องเรียน

ระหว่างทางกลับบ้านวันนั้น ฉันบอกคุณแม่ว่าเกิดอะไรขึ้น ท่านบอกฉันอย่างมีความสุขว่าความรู้สึกอบอุ่นและสงบที่ฉันมีคือพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ที่กำลังปลอบโยนฉัน ท่านกล่าวว่าโดยปกติพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ไม่ตรัสกับเราเหมือนคนอื่น ๆ พูดกับเรา แต่พระองค์ประทานความรู้สึกสงบให้เรา

หลังจากนั้นฉันสังเกตอีกหลายครั้ง เมื่อฉันรู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ เมื่อคุณพ่อให้พรคุณแม่ ฉันหลับตาและพยายามมีความคารวะมาก แล้วฉันก็รู้สึกอบอุ่นอีกครั้ง ฉันรู้ว่าเพื่อให้รู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ง่ายขึ้น เราต้องมีความคารวะ ■

พรของไอซา

โดย แม็คเคนซี แวน เอนเจเลนโฮเวิน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“นี่คือบ้านฉัน ทุกวันได้รับพรโดยอำนาจ
ฐานะปุโรหิต”(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก,
102)

“ลูกมีอะไรไม่สบายใจหรือเปล่า” คุณแม่
ถามไอซาขณะนั่งรถรางกลับจาก
โบสถ์

ไอซาจ้องมองคลองที่ไหลกลับไปตาม
ถนนของอัมสเตอร์ดัม “ครูปฐมวัยของหนู
บอกว่าการมีฐานะปุโรหิตในบ้านเป็นพร
ค่ะ” ไอซาบอก “แต่คุณพ่อไม่มีฐานะ
ปุโรหิต เราก็คงไม่ได้รับพรสิคะ”

“เรายังมีฐานะปุโรหิตในบ้านได้จะถึง
แม้คุณพ่อของคุณไม่ได้เป็นสมาชิกศาสน-
จักร” คุณแม่บอก “มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
ที่มีค่าความมากมายหลายคนในวอร์ดที่ช่วย
ลูกได้ บราเดอร์แวน ลีอูเวิน ผู้สอนประจำ
บ้านของเราไงล่ะ”

ไอซาชอบบราเดอร์แวน ลีอูเวิน เขา
มักจะนำ *ขนมสอดไส้คาราเมล* ที่ไอซา
โปรดปรานมาให้เสมอ และพูดคุยกับเธอ
เรื่องวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ดีที่สุดของเธอ
แต่ที่โบสถ์เด็กคนอื่น ๆ บอกว่าคุณพ่อ
ของพวกเขาให้พรฐานะปุโรหิตเมื่อพวกเขา
ป่วยหรือไม่สบายใจ ไอซาไม่สามารถขอ
พรจากคุณพ่อได้

“หนูรักคุณพ่อนะคะ” ไอซาบอก “แต่
หนูอยากให้คุณพ่อมีฐานะปุโรหิต”

เมื่อถึงกลับบ้าน คุณพ่อยืนในครัว
กำลังทำอาหาร “โบสถ์เป็นยังไงบ้าง” เขา

ร้องถาม

ไอซาไม่ตอบ แต่เธอเข้าไปในห้องนอน
และล้มตัวลงบนเตียง เธอต้องการให้
สถานการณ์ต่างจากนี้เล็กน้อย

สัปดาห์ต่อมาไอซามีการสอบครั้งใหญ่
ที่โรงเรียน เด็กทุกคนในเนเธอร์แลนด์ต้อง
สอบเมื่ออายุ 12 ปีเพื่อให้รู้ว่าปีหน้าจะได้
ไปเรียนที่ไหน ถึงแม่ไอซาจะตั้งใจเรียน
และเตรียมพร้อม แต่เธอกังวลมาก คืบ
ก่อนเธอรู้สึกปวดท้องเหมือนลำไส้บิด เธอ
นอนไม่หลับ ขณะลี้ภัยไปมาบนเตียง เธอ
นึกถึงบทเรียนจากปฐมวัยเกี่ยวกับการขอ
พรฐานะปุโรหิตเมื่อเกิดความกลัว ถึงแม่
คุณพ่อจะให้พรเธอไม่ได้ แต่เธอรู้ว่าพระ-
บิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยเธอถ้าเธอทูลขอ
ไอซาลุกจากเตียงและเดินเข้าไปในห้อง
นั่งเล่น คุณแม่กำลังทำงาน ส่วนคุณพ่อนั่ง
บนโซฟากำลังดูทีวี

“ทุกอย่างโอเคไหม” คุณพ่อกถาม

“หนูกังวลเรื่องสอบพรุ่งนี้มากเลยคะ”

ไอซาตอบ “คุณพ่อคิดว่าเราจะโทรหา
บราเดอร์แวน ลีอูเวิน และขอให้เขามา
ให้พรหนูได้ไหมคะ”

“พ่อคิดว่านั่นเป็นความคิดที่ดีจะ”

พ่อตอบ “เดี๋ยวพ่อโทรให้”

ไม่นานบราเดอร์แวน ลีอูเวิน กับ
จอนลูกชายของเขาก็มาให้พรไอซา
บราเดอร์แวน ลีอูเวินทูลขอพระบิดาบน
สวรรค์ให้ทรงช่วยไอซาไม่กังวลกับการ

สอบและช่วยให้เธอทำข้อสอบได้ดี ขณะที่
บราเดอร์แวน ลีอูเวินให้พรไอซา คุณพ่อนั่ง
อยู่บนโซฟา กอดอก และหลับตา

หลังจากได้พรไอซา รู้สึกดีขึ้นมาก เธอ
ไม่ปวดท้องอีกเลย และถึงกับง่วงเล็กน้อย
“โชคดีพุงนี่นะจ๊ะ” บราเดอร์แวน ลีอูเวิน
พูดขณะพวกเขาเดินจากไป “หนูตั้งใจ
เรียนมาก และผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์
จะทรงช่วยให้หนูทำได้”

“พ่อภูมิใจที่ลูกมีศรัทธา” คุณพ่อพูดกับ
ไอซาขณะพาเธอกลับไปนอน “ถึงแม้พ่อ
ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร แต่พ่อดีใจที่
ลูกเชื่อในพระเจ้า และพ่อยากให้
ลูกรู้ว่าพ่อก็เชื่อเช่นกัน”

“ขอบคุณค่ะพ่อ” ไอซากล่าว และคุณ
พ่อก็อมก้มเธอ

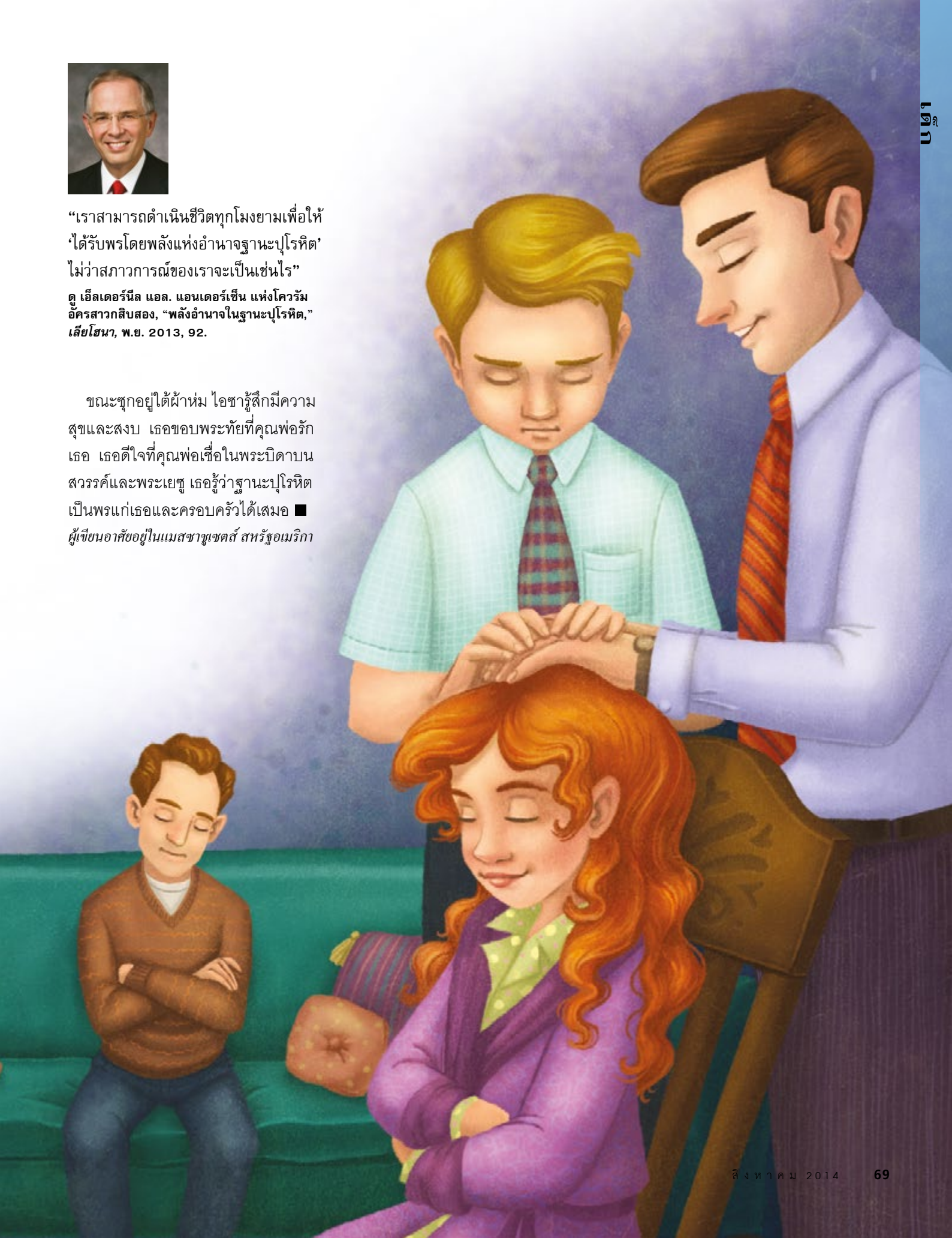

“เราสามารถดำเนินชีวิตทุกโมงยามเพื่อให้
 ‘ได้รับพรโดยพลังแห่งอำนาจฐานะปุโรหิต’
 ไม่ว่าจะสภาวะการณ์ของเราจะเป็นเช่นไร”

ดู **เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น** แห่ง**โครัม
 อัครสาวกสิบสอง, “พลังอำนาจในฐานะปุโรหิต,”
 เลียวไฮนา, พ.ย. 2013, 92.**

ขณะที่คุณอยู่ใต้ผ้าห่ม โอลิชาผู้สึกมีความ
 สุขและสงบ เธอขอบพระทัยที่คุณพ่อรัก
 เธอ เธอดีใจที่คุณพ่อเชื่อในพระบิดาบน
 สวรรค์และพระเยซู เธอรู้ว่าฐานะปุโรหิต
 เป็นพรแก่เธอและครอบครัวได้เสมอ ■
 ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา

โดย เฮลเตอร์คาซุฮิโกะ
ยามาชิตะ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

สิงโตขี้ขลาด

“ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ส่งฉันมานี่”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 2)

เรื่องราวที่ข้าพเจ้าโปรดปรานเรื่องหนึ่ง
คือเรื่องแลมเบิร์ตสิงโตขี้ขลาด เรื่องนี้
เป็นการดูมีชื่อเมื่อหลายปีก่อน

แลมเบิร์ตเป็นลูกสิงโตที่อาศัยอยู่กับฝูง
แกะตั้งแต่เกิด เพราะเหตุนี้มันจึงคิดว่า
ตนเป็นแกะ ฤดูใบไม้ผลิคืนหนึ่งแลมเบิร์ต
กับฝูงแกะกำลังนอนอย่างสงบ ทันใดนั้น
แลมเบิร์ตก็ได้ยินเสียงเห่าหอนน่ากลัว
ของสุนัขป่าแว่วมาแต่ไกล เพราะแลม-
เบิร์ตคิดว่าตนเป็นแกะ มันจึงเริ่มตัวสั่น

เสียงเห่าหอนดังขึ้น สุนัขป่าโกล้เข้ามา
ทุกขณะและเริ่มลากแกะตัวหนึ่งออกไป
จู่ ๆ แลมเบิร์ตก็รู้สึกอึดอัดอย่างที่ไม่เคย
รู้สึกมาก่อน มันวิ่งปานสายฟ้าแลบเข้าไป
หาสุนัขป่าเพื่อช่วยชีวิตแกะตัวนั้น!

นับแต่นั้นแลมเบิร์ตก็ตระหนกบางอย่าง
“ฉันไม่ใช่แกะ ฉันไม่ใช่ลูกแกะ ฉันเป็นลูก
สิงโต!” แลมเบิร์ตคิด เมื่อมันไล่สุนัขป่า
ออกไปและปกป้องแกะได้ มันจึงรู้ธรรม-
ชาติแท้จริงของมัน

ท่านเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า และ
พระองค์ทรงรักท่าน ก่อนที่เราจะเกิดมา

บนแผ่นดินโลก เราแต่ละคนเป็นบุตรหรือ
ธิดาที่รักทางวิญญาณในครอบครัวของ
พระบิดาบนสวรรค์ แต่พวกเราจำนวนมาก
ไม่ตระหนักในเรื่องนี้ ถ้าเรารู้ว่าเรา
เป็นใคร เราสามารถเป็นเหมือนสิงโตและ
ต่อสู้กับสิ่งเลวร้ายเพื่อที่เราจะสามารถ
ปกป้องคนอื่น ๆ และไม่หลงทาง

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับของประทาน
วิเศษสุดของพระกิตติคุณและแผนแห่ง
ความรอด ข้าพเจ้าขอบพระทัยที่เรา
รู้ว่าเราเป็นใครเพื่อที่เราจะเข้มแข็ง—เหมือน
แลมเบิร์ต ■

ภาพประกอบโดย เจเร็ด แมคสแตมอนด์

หน้าหนึ่งของหนู

ฉันรักทุกอย่างทุกอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงสร้าง
ยูเอ็น อายุ 6 ขวบ, ใต้หวัน

2 นี้ไฟ 30:12-15 พูดถึงมิลเลเนียม
ฉันหวังว่าจะได้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและ
เล่นกับสัตว์เมื่อถึงมิลเลเนียม
ยูรู อายุ 10 ขวบ, ใต้หวัน

ภาพวาดของฉันเป็นภาพเกี่ยวกับพรของ
การรักษาวินสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์
(ดู คพ. 59:16) ฉันรักสัตว์
ยูเร็น อายุ 8 ขวบ, ใต้หวัน

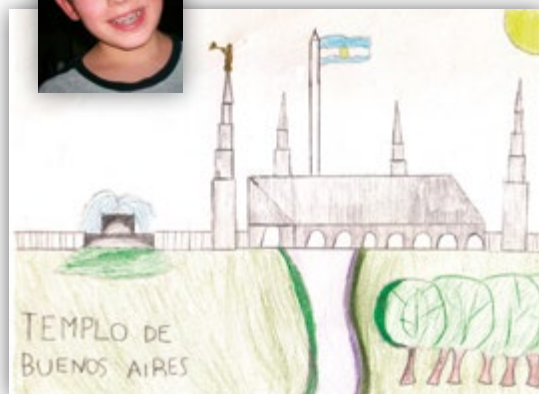
ฉันเป็นมอรมอน! ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตาม
และฉันรักที่จะเป็นมอรมอน,
โดย ลอรา เอ็น. อายุ 8 ขวบ, บราซิล

เด็กชายกับทะเล โดย ฮีลามัน จี. อายุ 11 ขวบ, เม็กซิโก;
ได้รับรางวัลในการประกวดผลงานศิลปะที่อุทิศให้โดยรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกองทัพเรือ

เมื่อผมไปพระวิหารบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินากับคุณพ่อ ผมได้
เห็นห้องศักดิ์สิทธิ์และสวยงามหลายห้องในนั้น นั่นคืองานโอเพ่น-

เฮาส์ หลายคนจึงได้เห็น
พระวิหาร อีกไม่นาน
ผมจะอายุมากพอเข้าไป
ในพระวิหารและทำบัพ-
ติศมาแทนคนตาย ผม
รักพระเยซูคริสต์และ
ครอบครัวของผม
กูอีโต อาร์. อายุ 10 ขวบ,
อาร์เจนตินา

Mālō e
lelei!*

ฉันชื่อ ดาโลนี จากตองกา

ฉันชอบไปชายหาด
กับครอบครัว
เล่นทราย และ
เล่นน้ำทะเล

ฉันชอบเต้นรำ เล่นกีฬา และ
ระบายสี ฉันช่วยวาดภาพ
เกี่ยวกับแผนแห่งความรอด
ให้อาการเซมินารี

ในวันธรรมดาฉันแต่งชุด
นักเรียน จากนั้นครอบครัว
ฉันจะเดินไปโรงเรียน
ด้วยกัน คุณพ่อทำงานที่
โรงเรียนมัธยมปลาย ส่วน
คุณแม่เป็นครูเซมินารี
ฉันมีพี่สาวชื่อโดโรธิกับ
พี่ชายชื่อเนลสัน

คุณแม่กับคุณป้าตัดสินใจเริ่มโครงการ
ครอบครัวเพื่อหาทุนให้ลูกพี่ลูกน้องทุกคน
ของเราได้ไปเป็นผู้สอนศาสนา เราทำ
ไก่สะเต๊ะและน้ำไอศอาชขายที่ตลาด
เกษตรกรทุกวันเสาร์

จากการสัมภาษณ์โดย
เอมี เจน เลวิตต์

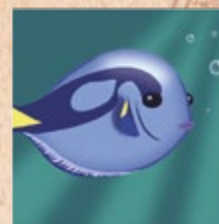
พบกับคาโลนีจากราช
อาณาจักรตองกา หมู่
เกาะของเธอเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า
หมู่เกาะเฟรนดีส์

คุณเคยจัดปิกนิกครอบครัว
นอกบ้านในวันคริสต์มาสหรือไม่
ครอบครัวของคาโลนีชอบปิกนิก
ริมทะเลในช่วงเทศกาลคริสต์มาส
เนื่องจากเป็นฤดูร้อนในเดือน
ธันวาคมทางซีกโลกใต้ ปิกนิก
ช่วงคริสต์มาสจึงไม่มีปัญหา!
คาโลนีวัยสิบขวบชอบใช้วันหยุด
สนุก ๆ หลายวันกับลุงป้าหน้าอา
และลูกพี่ลูกน้อง ■

* “สวีตดีเพื่อนๆ!” ในภาษาตองกา

ฉันอยากไปเรียนมหา-
วิทยาลัยและเป็นครู
เซมินารีเหมือน
คุณแม่ ฉันอยากเป็น
ผู้สอนศาสนาและแต่งงาน
ในพระวิหาร แต่ในระหว่าง
นั้นฉันก็มีความสุขกับการ
ใช้ชีวิตอยู่บนเกาะสวรรค์ที่
สวยงามไปก่อน

ฉันชอบมองดูพระวิหาร

ระหว่างเดินทางไปโรงเรียน ครอบครัวฉัน
จะเดินผ่านพระวิหาร ฉันรู้สึกสงบเมื่อ
เห็นพระวิหาร ฉันหวังว่าสักวันจะได้
เข้าไปข้างใน

พระวิหารนูกูอะโลฟาได้รับการอุทิศ
ในปี 1983 ได้รับการบูรณะและอุทิศ
ซ้ำในปี 2007

พร้อมออกเดินทาง!
กระเป๋าเดินทางของคาโลนีใส่
ของโปรดบางอย่างของเธอ
ของชิ้นใดที่คุณจะใส่ในกระเป๋า
เดินทางของคุณ

ภาพถ่ายเพื่อโดยครอบครัวของคาโลนี, ภาพประกอบโดย แอตตี้ เทย์เลอร์ และ มาร์ค เวิร์นสัน

กิจกรรมที่ดิงาม จะเสริมสร้างครอบครัวของฉัน

โดย เจนนิเฟอร์ แมคคีย์

ลูคัสเมื่อ เขาเดินเตร่รอบบ้านเพื่อหาคนเล่นด้วย เป็นพี่ชายกำลังเล่นเกมคอมพิวเตอร์ โซฟีพี่สาวกำลังส่งข้อความถึงเพื่อน คุณแม่กำลังอ่านจดหมาย ส่วนคุณพ่อกำลังอ่านหนังสือ

“แถวนี้น่าเบื่อจัง” ลูคัสบอก

คุณแม่เงยหน้าจากหนังสือ “ลูกหมายความว่าอย่างไร”

“เราไม่ทำอะไรด้วยกันเลยครับ” ลูคัสตอบ “ต่างคนต่างทำเรื่องของตัวเอง”

คุณแม่เปิดหนังสือ “ลูกพูดถูก” ท่านกล่าว “พ่อจะเรียกครอบครัวมารวมกัน แล้วเรามาทำอะไรสนุก ๆ กัน”

ลูคัสยิ้มกว้าง “เยี่ยมเลยครับ!”

ไม่กี่นาทีต่อมาครอบครัวของลูคัสก็มานั่งด้วยกัน พลังสงสัยว่าจะทำอะไร โซฟีอยากส่งข้อความถึงเพื่อน เป็นอยากเล่นเกมคอมพิวเตอร์ต่อ

“พอลเพื่อนของผมชอบไปเดินเล่นกับครอบครัว” ลูคัสบอก “ครอบครัวของอเล็กซานเดอร์ชอบเล่นกีฬา”

แต่โซฟีไม่อยากจะออกไปนอกบ้านตอนอากาศร้อน และเป็นเล่นกีฬาไม่ได้เพราะข้อเท้าเจ็บ “สิ่งเหล่านั้นสนุกสำหรับเพื่อน ๆ ของลูก ลูคัส” คุณแม่พูด “แต่ครอบครัว เรารชอบทำอะไร”

เป็นบอกว่าเขาชอบเล่นเกมกระดาน โซฟีบอกว่าเธอชอบอ่านหนังสือ ลูคัสบอกว่าเขาชอบแข่งรถ

“ฉันเราเลือกมาหนึ่งอย่างตอนนี้” คุณพ่อบอก “ทำไมเราไม่เล่นเกมกระดานก่อน”

ไม่นานทุกคนก็นั่งล้อมเกมและเริ่มเล่นสักพักโซฟีก็วางโทรศัพท์ เป็นเลิกมองไปที่คอมพิวเตอร์ ตอนจบเกมทุกคนยิ้ม แต่ลูคัสยิ้มกว้างที่สุด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เพลง

- “ครอบครัว” (เลียมโฮนา, เม.ย. 2004, พ11)

แนวคิดสำหรับการ พูดคุยในครอบครัว

ศาสตราจารย์และอัครสาวกบอกเราว่าสำคัญที่ต้องใช้เวลาด้วยกัน เป็นครอบครัว การทำสิ่งต่าง ๆ กับครอบครัวจะช่วยให้คุณเรียนรู้และสนุกสนานด้วยกัน ครอบครัวทำอะไร บอกเรากิจกรรมเหล่านั้นช่วยให้ท่านสนิทกันอย่างไร ท่านอาจจะตั้งเป้าหมายทำกิจกรรมใหม่หนึ่งอย่างกับครอบครัวในเดือนนี้

เดือนแห่งความสนุกสนาน

วางแผนกับครอบครัวว่าท่านอยากทำกิจกรรมอะไรบ้างระหว่างเดือน เมื่อท่านทำกิจกรรมที่เห็นในหน้านี้ ให้ตัดภาพกิจกรรมนั้นออกมาแล้วใช้กระดาษขาวหรือกระดาษภาพถ่ายติดไว้ตรงวันที่ท่านทำ ทำภาพเปล่าเพื่อเพิ่มกิจกรรมของท่านเอง!

สิงหาคม 2014

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

เล่นเกม

ไปเดินเล่น

ไปพระวิหาร

ไปขี่จักรยาน

ไปว่ายน้ำ

จัดสังสรรค์ในครอบครัว

ร้องเพลงด้วยกัน

เล่นกีฬา

อ่านหนังสือ

เพื่อนๆ ของเอลี

โดย เจน นิกเคอร์สัน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

เอลีพยายามเป็นเพื่อนที่ดี แต่วิลไม่ยอมเล่นกับเขา
“ถ้านายเล่นกับเอลี นายจะเล่นกับฉันไม่ได้” วิลบอกเจคกับแดนนี่

เอลีขอวิลอย่างสุภาพ แต่วิลตอบว่า “ไม่ ไปให้พ้น”

เอลีพยายามขอเล่นด้วยเมื่อเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ เล่นไล่จับ แต่ไม่มีใครไล่จับเอลี

วันหนึ่งเอลีเอาของเล่นไปโรงเรียน เด็กผู้หญิงคนใหม่ชื่อเอ็มมามองเขาเล่น
“เธออยากเล่นกับเราไหม” เอลีถาม
“อยากจ้ะ” เอ็มมาตอบ “น่าสนุก”

แจ๊คกับแดนนี่ถามว่า “เราเล่นด้วยได้ไหม”
“ได้สิ” เอลีตอบ

วิลดูเหงา ๆ
“มาสิวิล” เอลีเรียก “มาเล่นด้วยกัน” ■

แบ่งปันของเล่น

หาของเล่นที่สนามเด็กเล่น แล้วนับว่าเด็กก็กำลังแบ่งของเล่น

ใช้ศรัทธา แทนความกลัว

โดย แคนเธอริน เนลสัน

เมื่อเห็นดิฉัน เพื่อนสนิทของดิฉันรู้ทันทีว่ามีบาง
อย่างผิดปกติ “เราเลิกกันแล้ว” ดิฉันบอกเธอ
เบา ๆ ดิฉันกำลังกลับบ้านหลังจากพูดคุยอยู่นานกับ
ชายหนุ่มที่ดิฉันออกเดทด้วย แม้จะเสียใจที่ต้องเลิก
กันแต่เราทั้งคู่เห็นตรงกันว่าการทำงานเช่นนี้ถูกต้องแล้ว
แต่เมื่อหลายสัปดาห์ผ่านไป ดิฉันเริ่มรู้สึกไม่แน่ใจ
กับการตัดสินใจนั้น จะเป็นอย่างไรถ้าดิฉันไม่พบ
คนให้ออกเดทและไม่ได้แต่งงาน แล้วถ้าดิฉันทำให้
ความเข้ากันไม่ได้ของเราเป็นเรื่องใหญ่เกินไปล่ะ

ดิฉันรู้สึกเหงาและไม่แน่ใจมากจนถึงกับคิดจะ
ลองถามเขาดูว่ายินดีจะลองคบกันอีกครั้งไหม ดิฉัน
เป็นอย่างไรที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง
โครัมมัลครสาวกสิบสองทูตถึงคือ “ไม่พอใจอยู่ร่ำไป
กับสมภาวการณ์ปัจจุบันและมองอนาคตด้วยความ
หดหู่”¹

เย็นวันหนึ่ง ไม่กี่สัปดาห์หลังจากเราเลิกกัน ดิฉัน
กำลังอ่านเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้
รอด หนังสือกิตติคุณของลูกาเล่าว่าในวันที่สามหลัง
จากวางพระศพพระผู้ช่วยให้รอดไว้ในอุโมงค์ ผู้ติดตาม
ที่ชื่อสัตย์ไปเจิมพระศพด้วยเครื่องหอม แต่พวกเขา
พบว่าก้อนหินที่ปิดปากอุโมงค์ก็ลิ้งออกไปแล้วและ
ไม่เห็นพระศพ จากนั้นเทพสององค์มาปรากฏต่อ
พวกเขาบอกว่า “พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวก
คนตายทำไม? พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้น
มาแล้ว” (ลูกา 24:5-6)

*จะเป็นอย่างไรถ้า
ดิฉันไม่พบคนให้
ออกเดทและไม่ได้
แต่งงาน*

คำถามของเทพทั้งสองกระทบใจดิฉันอย่างแรง
ดิฉันไม่เคยคิดเลยว่าผู้มาเยือนอุโมงค์พระศพของ
พระเยซูรู้สึกอย่างไร รู้แต่ว่าพวกเขากำลังมองหา
พระผู้ช่วยให้รอดผิดที่ ดิฉันไม่เคยคิดเลยว่าช่างเป็น
การทำทนายอะไรเช่นนี้ที่พวกเขาต้องเชื่อว่าพระเยซู
ได้ทรงทิ้งความผูกพันของอุโมงค์ไว้เบื้องหลังและคืน
พระชนม์ในรัศมีภาพแล้ว

พระคัมภีร์พูดทำนายอย่างนุ่มนวล ดิฉันตระหนัก
เช่นเดียวกับพระสหายของพระผู้ช่วยให้รอดว่าดิฉัน
มองหากการปลอบโยนผิดที่ การจมปลักอยู่กับอดีต
และการ “ถวิลหาคืนวันในอดีตให้เสียแรงเปล่า”²
ไม่ทำให้ดิฉันสบายใจขึ้นหรือไม่ผลักดันดิฉันให้
ทำประโยชน์ ดิฉันตระหนักว่าดิฉันต้องหยุดมอง
ในอุโมงค์ของประสบการณ์ในอดีต ดิฉันต้องใช้
ศรัทธาแทนความกลัวและวางใจว่าพระผู้ช่วยให้
รอดทรงสามารถสร้างชีวิตจากประสบการณ์ในอดีต
ของดิฉัน

ดิฉันนึกถึงพระคัมภีร์ข้อนี้บ่อยครั้งเมื่อพบตนเอง
กำลังเสียใจกับการเลือกที่เคยทำหรือคิดจะหวนคืน
สู่ช่วงเวลาที่ยังไว้เบื้องหลัง เพราะพระผู้ช่วยให้รอด
เราจึงสามารถเริ่มใหม่อีกครั้ง เพราะพระผู้ช่วยให้
รอดเราจึงสามารถ “เหลียวไปมองเพื่อรับเอาถ่าน
ที่ยังคงอยู่จากประสบการณ์อันโชติช่วงแต่ไม่ใช่ถ่าน
ถ่าน” โดยรู้ว่า “อดีตมิไว้เรียนรูมิใช่ให้อยู่กับมัน”³
แทนที่จะเสียเวลาอยู่กับความเศร้าโศกเสียใจ เรา
สามารถมองอนาคตด้วยศรัทธา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Remember Lot’s Wife” (Brigham Young University devotional, Jan. 13, 2009), 3; speeches.byu.edu.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Remember Lot’s Wife,” 2.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Remember Lot’s Wife,” 2.

ขอคิด

การเลือกได้นำไปสู่ความสุขในครอบครัว

“พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำให้เราแต่ละคนไม่เหมือนกัน ไม่มีคนสองคนที่จะมีประสบการณ์แบบเดียวกันทุกอย่าง ไม่มีครอบครัวสองครอบครัวที่เหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่แปลกที่การให้คำแนะนำเรื่องการเลือกความสุขในชีวิตครอบครัวจึงเป็นเรื่องยาก กระนั้นพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงวางหนทางสู่ความสุขไว้ให้บุตรธิดาทุกคน ไม่ว่าเราจะมีอุปนิสัยเช่นไรหรือประสบการณ์อะไร แผนแห่งความสุขมีเพียงแผนเดียว แผนนั้นคือทำตามพระบัญญัติทุกข้อของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”

ประธานเฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ถึงหลาน ๆ ของข้าพเจ้า” เลียโฮนา, พ.ย. 2013, 69.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

ดำรงชีวิตบน

แผ่นดินนี้ราวกับจะอยู่เป็นปีๆ

เวลานี้ของชีวิตท่านเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงฉับพลัน แต่ท่านยังคงทำสุดความสามารถตามสภาวะการณ์ของท่านได้โดยไม่คำนึงถึงกรอบเวลา

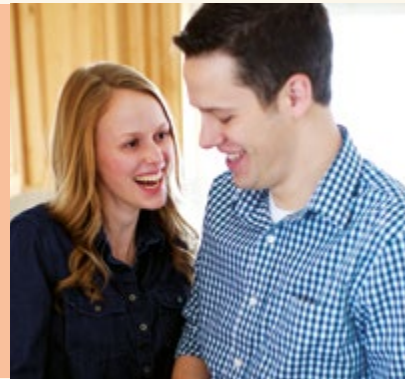
น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 62

ไฉนการแต่งงาน จึง **วิเศษยิ่ง!**

เชื่อเราเถิด: ท่านจะรักการแต่งงานกับ
คู่นี้รันตร์ของท่าน และนี่คือเหตุผล

สำหรับเด็ก

สิงโต ขี้ขลาด

สิงโตแลมเบิร์ตคิดว่าตนเป็นแกะ
จนกระทั่งสุนัขป่าลากลับปรากฏตัว

น. 70

